

IGUAL_MENTE_DIFERENTES

Objetos cotidianos de todo el mundo

IGUAL_MENT_DIFERENTS

Objectes quotidians d'arreu del món

EQUALLY_DIFFERENT

Everyday objects from around the world

IGUAL_MENT_DIFERENTS

Objectes quotidians d'arreu del món

IGUAL_MENTE_DIFERENTES

Objetos cotidianos de todo el mundo

EQUALLY_DIFFERENT

Everyday objects from around the world

- 8 **Joan Clos**
Alcalde de Barcelona. President del Fòrum Barcelona 2004
Alcalde de Barcelona. Presidente del Fórum Barcelona 2004
Mayor of Barcelona. President of Forum Barcelona 2004

- 10 **Junta Gestora del FAD · Junta Gestora del FAD · FAD Executive Board**
Cap persona no és igual a una altra. Tampoc una cadira
Ninguna persona es igual a otra . Tampoco una silla
No two people are the same. No two chairs either

- 16 **Uli Marchsteiner**
Igual_Ment_Diferents. Objectes quotidians d'arreu del món
Igual_Mente_Diferentes. Objetos cotidianos de todo el mundo
Equally_Different. Everyday objects from around the world

- 22 **Ettore Sottsass**
Tantes històries, tants dissenys
Tantas historias, tantos diseños
So many stories, so many designs

- 34 **alimentar(-se) · alimentar(se) · eating**

- 68 **rentar(-se) · limpiar(se) · washing**

- 102 **reproduir(-se) · reproducir(se) · reproducing**

- 116 **recrear(-se) · recrear(se) · relaxing**

- 134 **protegir(-se) · proteger(se) · protecting**

- 164 **comunicar(-se) · comunicar(se) · communicating**

- 184 **vides laborals · vidas laborales · working lives**

- 201 **www.igual-ment-diferents.net**

Joan Clos

Alcalde de Barcelona

President del Fòrum Barcelona 2004

Alcalde de Barcelona

Presidente del Fórum Barcelona 2004

Mayor of Barcelona

President of Forum Barcelona 2004

Divertida, seriosa i fascinant és l'exposició Igual_Ment_Diferents. Objectes quotidians d'arreu del món, que el Foment de les Arts Decoratives proposa, en coproducció, en el marc del Fòrum Universal de les Cultures – Barcelona 2004. De la mà d'una entitat centenària que representa la creativitat del disseny català en totes les seves facetes, la mostra presenta dissenys contemporanis dels cinc continents i en tots i cadascun dels àmbits de la vida quotidiana.

Som davant la possibilitat d'emprendre un viatge a través de la creativitat de les diferents cultures, que comparteixen unes necessitats bàsiques, però amb respostes molt diferents. Objectes i imatges que expressen solucions diverses a qüestions que ens són comunes, gràcies a la creativitat de la ment humana. La necessitat i la curiositat ens porten a la reflexió: som iguals, però som diferents. Les quatre grans exposicions del Recinte Fòrum, així com les més de vint que han organitzat entitats i museus de Barcelona, volen posar l'accent principal en la diversitat cultural. El Fòrum Barcelona 2004 és un punt de trobada de persones, una cita per enriquir-nos de tota aquesta diversitat que ens és tan propera com aliena. En aquest marc, el respecte és la base de la convivència mundial i només pot venir de la coneixença. El Fòrum de les Cultures és un esforç de reflexió i d'experiència al voltant d'aquests temes. El Fòrum, que és un tipus nou d'esdeveniment internacional, no convoca estats sinó persones, en un intent de donar veu a la societat civil mundial, cridant-la a la reflexió i al diàleg, a la vivència i a la festa, a la celebració de totes les arts. És un esdeveniment oportú i necessari, avui més que mai, però és, sobretot, una experiència única: la constatació tangible que som molts, que som diversos, però que si unim esforços i voluntats podem construir un futur millor –un futur més just– per a les generacions que vindran.

La exposición *Igual_Mente_Diferentes*. *Objectos cotidianos de todo el mundo*, que el Fomento de las Artes Decorativas propone en el marco del Fórum Universal de las Culturas – Barcelona 2004 y en coproducción con él, es divertida, seria y fascinante. De la mano de una entidad centenaria que representa la creatividad del diseño catalán en todas sus facetas, la muestra presenta diseños contemporáneos de los cinco continentes en todos y cada uno de los ámbitos de la vida cotidiana. Nos encontramos ante la posibilidad de emprender un viaje a través de la creatividad de las diferentes culturas, que comparten unas necesidades básicas pero con respuestas muy distintas. Objetos e imágenes que expresan soluciones diversas a cuestiones que nos son comunes, gracias a la creatividad de la mente humana. La necesidad y la curiosidad nos llevan a la reflexión: somos iguales, pero somos diferentes. Las cuatro grandes exposiciones del Recinto Fórum, así como las más de veinte que han organizado entidades y museos de Barcelona, quieren poner especial acento en la diversidad cultural. El Fórum Barcelona 2004 es un punto de encuentro de personas, una cita para enriquecernos de toda esta diversidad que nos es próxima y ajena a la vez. En este marco, el respeto es la base de la convivencia mundial y sólo puede venir del conocimiento. El Fórum Universal de las Culturas es un esfuerzo de reflexión y experiencia en torno a estos temas. Es un nuevo tipo de acontecimiento internacional que no convoca a estados, sino a personas, en un intento de dar voz a la sociedad civil mundial, llamándonos a la reflexión y al diálogo, a la vivencia y a la fiesta, a la celebración de todas las artes. Es un acontecimiento oportuno y necesario, hoy más que nunca, pero es sobre todo una experiencia única: la constatación tangible de que somos muchos, de que somos diversos, pero que uniendo esfuerzos y voluntades podemos construir un futuro mejor –un futuro más justo– para las generaciones que vendrán.

Fun, serious and fascinating are adjectives that describe the exhibition *Equally Different*. *Everyday objects from around the world*, organized by the association for the promotion of the decorative arts, Foment de les Arts Decoratives (or FAD), in co-production with the Universal Forum of Cultures –Barcelona 2004. Under the direction of this century–old organization representing the creativity of Catalan design in all of its facets, the exhibition shows contemporary design from around the world in objects relating to each and every sphere of everyday life. This exhibition provides the opportunity to travel through the creativity of different cultures that share the same basic needs but produce highly different responses. Objects and images that express diverse solutions to matters that are common to us all, solutions arrived at thanks to the creativity of the human mind. Need and curiosity lead us to reflection: we are equal, yet different. The four large exhibitions on the Forum Site, as well as the over twenty organized by entities and museums of Barcelona, place a special emphasis on cultural diversity. Forum Barcelona 2004 is a gathering place for people, a place for enrichment through the great diversity that is so close yet so alien to us. In this regard, respect is the basis of peaceful coexistence in the world, and it only comes through understanding. The Forum of Cultures is an effort in reflection and experience focusing on these topics. The Forum, which is a new type of international event, does not call States together but rather people, in an attempt to give a voice to world civil society, calling it to reflection and dialogue, to experience and festivity, to a celebration of all the arts. It is an opportune and necessary event, today more than ever, but above all, it is a unique experience: the tangible proof that we are many, that we are diverse, but that if we unite our efforts and will-power, we can build a better future –a more just future– for generations to come.

<p>CAP PERSONA NO ÉS IGUAL A UNA ALTRA</p> <p>Tampoc una cadira</p>				
<p>NINGUNA PERSONA ES IGUAL A OTRA</p> <p>Tampoco una silla</p>				
<p>NO TWO PEOPLE ARE THE SAME</p> <p>No two chairs either</p>				
<p>Juli Capella, Claret Serrahima, Josep Bohigas, Emili Padrós</p>				
<p>Junta Gestora del FAD</p> <p>Junta Gestora del FAD</p> <p>FAD Executive Board</p>				

la vida. I en definitiva, afirmar un cop més que el disseny és sinònim de progrés. Diuen que un bon termòmetre de la salut d'un ecosistema és la quantitat d'espècies diferents que hi conviuen, l'anomenada biodiversitat. Si traslladéssim aquest postulat a l'entorn material, podríem afirmar que la biodiversitat objectual és un bon baròmetre de la salut del planeta. **Minvar aquestes sanes diferències aniria sens dubte en detriment del conjunt.** Però no hem seleccionat les peces pel seu valor antropològic, sinó sobretot per la seva qualitat en el disseny. Cada peça, per humil que sembli, inclou alguna sàvia lliçó de projectació, fent servir amb enginy els materials propers i les tecnologies disponibles en cada lloc. No és una selecció paternalista des de la mirada eurocèntrica, sinó una anàlisi i elecció per mèrits propis en la seva concepció.

El FAD, al Fòrum

Quan es va anunciar la celebració del Fòrum 2004 a Barcelona, el FAD ràpidament va voler participar en l'esdeveniment, contribuir a fer-lo més ciutadà, més obert, més social. Seguint fidels a la nostra història dels últims cent anys, volem seguir impulsant importants fites de la ciutat: participació en la fundació de la Fira de Mostres, promoció de l'escola Massana, participació en l'Exposició Universal de 1929, representació internacional a les fires de París i a la Triennale de Milà, fundació d'Hogarotel amb la Fira de Barcelona, germen del Museu d'Art Contemporani, col·laboració als Jocs Olímpics, organització de l'Any del Disseny 2003... Ens interessa, fidels a l'esperit fundacional, promoure allí on puguem una millor arquitectura, disseny i arts aplicades, en definitiva, actuar per millorar l'entorn de la gent.

I aquesta és la nostra contribució al Fòrum des del FAD: una exposició, un debat, un catàleg i una col·lecció de peces que facin reflexionar sobre la diversitat de la creació arreu del món. Una conceptualització de projecte que emana de la nostra pròpia organització, interdisciplinària i creuada, des

que en diferents entorns i con diferents recursos el ingenio humano ha sabido dotarse de artilugios que le han facilitado la vida. Y en definitiva, afirmar una vez más que el diseño es sinónimo de progreso. Dicen que un buen termómetro de la salud de un ecosistema es la cantidad de especies diferentes que conviven en él, la llamada biodiversidad. Si trasladásemos este postulado al entorno material, **podríamos afirmar que la biodiversidad objetual es un buen barómetro de la salud del planeta.** Menguar estas sanas diferencias iría sin duda en detrimento del conjunto. Pero no hemos seleccionado las piezas por su valor antropológico, sino sobre todo por su calidad en el diseño. Cada pieza, por humilde que parezca, encierra alguna sabia lección de proyección, usando con ingenio los materiales cercanos y las tecnologías disponibles en cada lugar. No es una selección paternalista desde la mirada eurocéntrica, sino un análisis y elección por méritos propios en su concepción.

El FAD, en el Fòrum

Cuando se anunció la celebración del Fórum 2004 en Barcelona, el FAD rápidamente quiso participar en el evento, contribuir a hacerlo más ciudadano, más abierto, más social. Siguiendo fieles a nuestra historia de los últimos cien años, queremos seguir empujando importantes hitos de la ciudad: participación en la fundación de la Feria de Muestras, promoción de la escuela Massana, participación en la Exposición Universal de 1929, representación internacional en las ferias de París y en la Triennale de Milán, fundación de Hogarotel con la Feria de Barcelona, germen del Museo de Arte Contemporáneo, colaboración en los Juegos Olímpicos, organización del Año del Diseño 2003... Nos interesa, fieles al espíritu fundacional, promover allí donde podamos una mejor arquitectura, diseño y artes aplicadas, en definitiva, actuar para mejorar el entorno de la gente. Y ésta es nuestra contribución al Fórum desde el FAD: una exposición, un debate,

with the artefacts to make life a little easier. And finally to show once again that design is a synonym for progress. It is said that a good test of the health of an ecosystem is the number of different species that co-exist within it, its so-called biodiversity. If we translate this assertion to the material environment, **we could state that the biodiversity of objects is a good barometer of the health of the planet.** If these healthy differences diminished, it would doubtless be to the detriment of the whole. But we have selected these pieces not for their anthropological value but above all because of the quality of their design. Each piece, humble though it might seem, embodies some lesson in design planning, intelligently using the materials and technologies available in each location. It is not a paternalistic selection made from a Eurocentric viewpoint, but rather an analysis and choice based on the merits of the conception of each object.

FAD at the Forum

When it was first announced that Barcelona would host Forum 2004, we at FAD immediately wanted to take part in this event, to contribute to making it more civic, more open, more social. Remaining true to our history of the last 100 years, we wanted to continue supporting important milestones in the city: participating in the founding of the Feria de Muestras, promoting the Massana school, participating in the Universal Exhibition of 1929, providing international representation at the fairs in Paris and the Milan Triennale, founding Hogarotel with the Feria de Barcelona, sowing the seed of the Museum of Contemporary Art, collaborating on the Olympic Games, organising Year of Design 2003 etc. Faithful to the spirit of our foundation, we are interested in promoting better architecture, design and applied arts wherever possible, or in short acting to improve people's surroundings. And this is FAD's contribution to the Forum: an exhibition, a debate, a catalogue and a collection of pieces that reflect on how

de set associacions: AFAD, ADG-FAD, ADI-FAD, ARQ-IN FAD, AV FAD, MODAFAD i Orfebres FAD, barreiant grafisme, arquitectura, interiorisme, disseny industrial, artesanía, moda, orfebrería i audiovisuales. Per a això, confiem el comissariat de la mostra a Uli Marchsteiner, qui amb el seu prestigi expositiu i la seva solvència intel·lectual ha sabut seleccionar i ordenar les peces de forma clara i pedagògica després d'un intens periple mundial. L'enginyós muntatge, que ha envaït el mateix FAD, ha estat una brillant tasca de Niall O'Flynn. I la iconoclasta gràfica del cartó anunci i aquest dens catàleg, una contundent i molt encertada idea del grafista David Torrents.

Amb aquesta mostra i altres contribucions, com la bicicleta del Forum i la participació en l'exposició central "Habitar el món" en l'àmbit domèstic, comissariada per Oriol Pibernat, el FAD pretén ajudar a la necessària diversitat del Fòrum. Una contribució humil però rotunda: apostem per la riquesa de la diversitat en el disseny, i lluitarem contra el potent corrent homogeneïtzador que pretén imposar un sol disseny, un sol tipus de gratacels, un únic model de calçat, un bar clònic, un menjar estàndard, una única llengua o sempre la mateixa tipografia en caràcters llatins. Ens agraden les coses diferents, i les sentim igualment nostres.

un catálogo y una colección de piezas que reflexione sobre cuán diversa es la creación en todo el mundo. Una conceptualización de proyecto que emana de nuestra propia organización, interdisciplinaria y cruzada, desde siete asociaciones: AFAD, ADG-FAD, ADI-FAD, ARQ-IN FAD, AV FAD, MODAFAD y Orfebres FAD, mezclando grafismo, arquitectura, interiorismo, grafismo, diseño industrial, artesanía, moda, orfebrería y audiovisuales. Para ello, confiamos el comisariado de la muestra a Uli Marchsteiner, quien con su prestigio expositivo y su solvencia intelectual ha sabido seleccionar y ordenar las piezas de forma clara y pedagógica tras un intenso periplo mundial. El ingenioso montaje, que ha invadido el propio FAD, ha sido una brillante tarea de Niall O'Flynn. Y la iconoclasta gráfica del cartón anuncio y este denso catálogo, una contundente y muy acertada idea del grafista David Torrents.

Con esta muestra y otras contribuciones, como la bicicleta del Forum y la participación en la exposición central "Habitar el mundo" en el ámbito doméstico, comisariada por Oriol Pibernat, el FAD pretende ayudar a la necesaria diversidad del Fòrum. Una contribución humilde pero rotunda: apostamos por la riqueza de lo diverso en el diseño, y vamos a luchar contra la potente corriente homogeneizadora que pretende imponer un solo diseño, un solo tipo de rascacielos, un único modelo de calzado, un bar clónico, una comida estándar, una única lengua o siempre la misma tipografía en caracteres latinos. Nos gusta lo diferente, y lo sentimos igualmente nuestro.

diverse creativity is around the world. A concept of the project that springs from our own organisation, an organisation that is interdisciplinary and interlinked, and which is made up of seven associations: AFAD, ADG-FAD, ADI-FAD, ARQ-IN FAD, AV FAD, MODAFAD, Orfebres FAD, mixing graphic design, architecture, interior design, industrial design, handicrafts, fashion, jewellery-making and audio-visual communication. To do this, we have entrusted Uli Marchsteiner to curate the exhibition. With his prestige in the world of exhibitions and his intellectual perspicacity, he has been able to select and order the pieces in a way that is clear and educational, after undergoing an intense, world-wide odyssey. The ingenious montage, which invades FAD itself, is the brilliant work of Niall O'Flynn. And the ground-breaking design of the poster and this thick catalogue were the excellent idea of the graphic designer David Torrents. With this exhibition and other contributions, such as the Forum Bicycle and our participation in the central exhibition, Living in the World, in the domestic section, curated by Oriol Pibernat, FAD aims to contribute to the necessary diversity of the Forum. It is a contribution that is simple but positive: we support the richness of diversity in design, and we intend to fight against the powerful trend towards homogenisation, a trend that tries to impose a single design, a single type of skyscraper, a single model of shoe, a cloned bar, a standard food, a single language or always the same typeface in roman characters. We like what is different, and we feel it is ours just the same.

IGUAL_MENT_DIFERENTS
Objectes quotidians d'arreu del món

IGUAL_MENTE_DIFERENTES
Objetos cotidianos de todo el mundo

EQUALLY_DIFFERENT
Everyday objects from around the world

Uli Marchsteiner

Comissari de l'exposició
Comisario de la exposición
Exhibition curator

Les idees no existeixen a tot arreu d'una forma idèntica, sinó que varien. S'ha acumulat prou material per mostrar que les causes d'aquestes variacions són externes, depenen de les condicions ambientals –prenent el terme condicions ambientals en el seu sentit més ampli– i internes, depenen de les condicions psicològiques. La influència dels factors externs i interns sobre les idees elementals encarna un grup de lleis que regeixen el creixement de la cultura. **(1)**

El projecte Igual_Ment_Diferents mostra aquest fenomen de diversitat ètnica en l'àmbit de la creació d'objectes i imatges utilitaris –una visió del disseny des de la diversitat cultural.

El projecte parteix de la idea que existeixen diferents maneres, formes i tècniques per enfrontar-se a un mateix problema comú. Respostes heterogènies a necessitats de primer ordre, relacionades amb la nostra supervivència i benestar. Solucions que obeeixen en la seva majoria a les exigències del nostre cos i ment, a la condició física i psíquica que compartim tots els éssers humans: tots necessitem alimentar-nos, protegir-nos del fred, de la calor i d'altres adversitats, evacuar, rentar i cuidar el nostre cos, etc.

Cada cultura, per la seva pròpia història, la seva ubicació geogràfica, el seu clima, el seu desenvolupament socioeconòmic, les seves creences religioses, etc., ha desplegat segons els casos formes i tècniques molt diferenciades respecte d'altres col·lectivitats per resoldre les seves necessitats vitals. Poden variar tant en la seva construcció com en la seva materialitat o el seu ús. Al fil d'aquesta qüestió, recordo el gran mestre del disseny italià Achille Castiglioni quan va explicar en una entrevista els diferents sistemes per no embrutar la casa un dia plujós:

Existeixen xancles de goma i xancles de feltre als quals corresponen dos raonaments sobre el comportament de les persones; és a dir, es construeixen objectes amb materials diferents

*Las ideas no existen en todas partes de una forma idéntica, sino que varían. Se ha acumulado suficiente material para mostrar que las causas de estas variaciones son externas, dependen de las condiciones ambientales –tomando el término condiciones ambientales en su sentido más amplio– e internas, dependen de las condiciones psicológicas. La influencia de los factores externos e internos sobre las ideas elementales encarna un grupo de leyes que rigen el crecimiento de la cultura. **(1)***

El proyecto Igual_Mente_Diferentes muestra este fenómeno de diversidad étnica en el ámbito de la creación de objetos e imágenes utilitarios –una visión del diseño desde la diversidad cultural.

El proyecto parte de la idea de que existen diferentes maneras, formas y técnicas para enfrentarse a un mismo problema común. Respuestas heterogéneas a necesidades de primer orden, relacionadas con nuestra supervivencia y bienestar. Soluciones que obedecen en su mayoría a las exigencias de nuestro cuerpo y mente, a la condición física y psíquica que compartimos todos los seres humanos: todos necesitamos alimentarnos, protegernos del frío, del calor y de otras adversidades, evacuar, lavar y cuidar nuestro cuerpo, etc.

Cada cultura, por su propia historia, su ubicación geográfica, su clima, su desarrollo socio-económico, sus creencias religiosas, etc., ha desplegado según los casos formas y técnicas muy diferenciadas respecto a otras colectividades para resolver sus necesidades vitales. Pueden variar tanto en su construcción como en su materialidad o su uso. Al hilo de esta cuestión, recuerdo al gran maestro del diseño italiano Achille Castiglioni cuando explicó en una entrevista los diferentes sistemas para no ensuciar la casa en un día lluvioso:

Existen chanclos de goma y chanclos de fieltro a los que corresponden dos razonamientos sobre el comportamiento de las personas; es decir, se construyen objetos con materiales

*Ideas are not identical everywhere; they vary. Sufficient evidence has been accumulated to show that the causes of these variations are either external, in other words due to environment –taking the term environment in its widest sense– or internal, due to psychological conditions. The influence of external and internal factors upon elementary ideas embodies a series of laws governing the growth of culture. **(1)***

The project Igual_Mente_Diferentes (*Equally Different*) demonstrates this phenomenon of ethnic diversity in the creation of utilitarian objects and images – it is a vision of design from the perspective of cultural diversity. The project springs from the idea that different methods, forms and techniques exist for dealing with the same common problem. Heterogeneous responses are formulated to primary needs concerning our survival and well-being; solutions that for the most part obey the demands of our bodies and minds, the physical and psychological conditions that all human beings share: we all need to eat, protect ourselves from cold and heat and other adverse situations, evacuate, wash and look after our bodies, and so on. Since each culture has its own particular history, geographical location, climate, socio-economic development, religious beliefs and so on, it has developed its own methods and techniques for satisfying its essential needs, often in a way that is very different to other groups. Their solutions might vary in construction methods, materials or use. With this in mind, I remember the great maestro of Italian design, Achille Castiglioni, explaining in an interview different systems for keeping a house clean on a rainy day:

There are overshoes made of rubber and overshoes made of felt, each corresponding to two types of reasoning concerning people's behaviour; in other words objects are made with different materials depending on how they are going to be used. When Americans have to go out in bad weather, in the rain, they put on plastic overshoes, go out, and when they return, take off the dirty overshoes, leave them outside and their shoes are clean. The Swiss follow a different logic; when it rains they go out in their

(1)
Boas, Franz. “The Limitation of the Comparative Method of Anthropology”. *Science*, 4 (1896). P. 901-8.

Boas, Franz. “The Limitation of the Comparative Method of Anthropology”. *Science*, 4 (1896). P. 901-8.

Boas, Franz. “The Limitation of the Comparative Method of Anthropology”. *Science*, 4 (1896). P. 901-8.

segons l'ús que se'ls donarà. L'americà, quan ha de sortir i fa mal temps, plou, es calça els xancles de plàstic, surt i, quan torna, es treu els xancles bruts, els deixa fora i té les sabates netes. El suís fa un altre raonament: quan plou surt amb les sabates normals, i quan torna, troba a casa els xancles de feltre, se'ls posa per sobre de les sabates, i tampoc no embruta. Això no són jocs mentals sobre els objectes quotidians, ho faig per ajudar-me a projectar; em pregunto el perquè de les coses, per què estan fetes així. **(2)**

Aquesta pluralitat en el disseny de la vida quotidiana segons les especificitats zonals es pot observar en una gran quantitat d'estrís, eines, petites maquinàries, vestits, joies i fins i tot grafismes o imatges audiovisuals; des de les pràctiques més ancestrals fins als productes d'alta tecnologia. El propòsit de l'exposició és mostrar i comparar les diferents tècniques culturals i obrir per a l'espectador una àmplia perspectiva sobre la diversitat del disseny en el món actual. El títol de l'exposició juga amb una doble lectura relacionada amb les idees exposades en l'apartat anterior:

IGUAL = les necessitats que tenim en comú
MENT = la reflexió sobre com resoldre i satisfer aquestes necessitats
DIFERENTS = els diversos materials, formes i tècniques emprats en el seu disseny

Partint del concepte de les necessitats bàsiques, relacionades amb la condició física i psíquica de la nostra vida quotidiana, s'ha definit l'estructura temàtica del projecte expositiu. Es divideix en set àmbits genèrics: alimentar(-se), rentar(-se), protegir(-se), comunicar(-se), reproduir(-se) i recrear(-se), a més de l'àmbit de vides laborals, que mostra retrats de “creadors d'objectes” al voltant del món i les cultures. Igual_Ment_Diferents ofereix un reflex panoràmic de les realitats quotidianes al món. No existeix cap col·lecció particular o museu que disposi d'aquests dissenys. Els elements de l'exposició són objectes

*diferentes según el uso que se les va a dar. El americano, cuando tiene que salir y hace mal tiempo, llueve, se calza los chanclos de plástico, sale y, cuando vuelve, se saca los chanclos sucios, los deja fuera y tiene los zapatos limpios. El suizo hace otro razonamiento, cuando llueve sale con los zapatos normales, y cuando vuelve, encuentra en casa los chanclos de fieltro, se los pone por encima de los zapatos, y tampoco ensucia. Esto no son juegos mentales sobre los objetos cotidianos, lo hago para ayudarme a proyectar; me pregunto el porqué de las cosas, por qué están hechas así. **(2)***

Esta pluralidad en el diseño de la vida cotidiana según las especificidades zonales se puede observar en un sinnúmero de útiles, herramientas, pequeñas maquinarias, vestimentas, joyas e incluso grafismos o imágenes audiovisuales; desde las prácticas más ancestrales hasta los productos de alta tecnología. El propósito de la exposición es mostrar y comparar las distintas técnicas culturales y abrir para el espectador una amplia perspectiva sobre la diversidad del diseño en el mundo actual. El título de la exposición juega con una doble lectura relacionada con las ideas expuestas en el anterior apartado:

IGUAL = las necesidades que tenemos en común
MENTE = la reflexión sobre cómo resolver y satisfacer dichas necesidades
DIFERENTES = los distintos materiales, formas y técnicas empleados en su diseño

Partiendo del concepto de las necesidades básicas, relacionadas con la condición física y psíquica de nuestra vida cotidiana, se ha definido la estructura temática del proyecto expositivo. Se divide en siete ámbitos genéricos: alimentar(se), limpiar(se), proteger(se), comunicar(se), reproducir(se) y recrear(se), además del ámbito de vidas laborales, que muestra retratos de “creadores de objetos” alrededor del mundo y las culturas.

*normal shoes, and when they return home, they get out their felt overshoes, put them on over their shoes, and don't make everything dirty either. These aren't mental exercises concerning everyday objects, I do this to help me plan a design. I ask myself what the reason behind something is, why it is made how it is made. **(2)***

This plurality in design in everyday life according to specific geographical areas can be seen in endless utensils, tools, small pieces of machinery, clothes, jewels and even graphic designs and audio-visual images. From the oldest ancestral customs to the products of high technology. The aim of this exhibition is to demonstrate and compare different cultural techniques, and to provide the viewer with a wide-ranging perspective on the diversity of design in the world today. The title of the exhibition, *Igual_Mente_Diferentes (Equally Different)* plays with a double meaning related to the ideas explained above:

IGUAL (EQUAL) = the needs that we all have in common
MENTE (MIND) = the reflection on how to resolve and meet these needs
DIFERENTES (DIFFERENT) = the different materials, forms and techniques used in their design

The thematic structure of the exhibition is based on the concept of basic needs related to the physical and psychological conditions of our daily life. It is divided into seven generic areas: eating, washing, protecting, communicating, reproducing and relaxing, as well as working lives, which shows portraits of the “creators of objects” around the world and in different cultures. *Igual_Mente_Diferentes (Equally Different)* offers a panoramic vision of everyday life around the world. These designs do not come from private collections or museums. The objects in the exhibition were collected and acquired in various markets on the planet, in order to shed light on everyday life in different places around the world, without resorting

(2)
Marchsteiner, Uli. *Werkzeuge-Design des Elementaren. Entrevista a Achille Castiglioni.* 8-11-1995. O. Ö. Landesgalerie Linz. P.18-9.

Marchsteiner, Uli. *Werkzeuge-Design des Elementaren.* Entrevista with Achille Castiglioni. 8-11-1995. O. Ö. Landesgalerie Linz. P.18-9.

Marchsteiner, Uli. *Werkzeuge-Design des Elementaren.* Interview with Achille Castiglioni. 8-11-1995. O. Ö. Landesgalerie Linz. P.18-9.

recollits i comprats als variats mercats del planeta per poder reflectir la vida corrent d'avui a les diferents zones de la Terra, sense exotismes ni fetitxismes obsessius. La idea de la contemporaneïtat d'aquesta mostra ens ha portat a la conclusió que calia organitzar una expedició en forma de diversos viatges a través dels cinc continents. El mètode s'assembla a una arqueologia de la quotidianitat en la qual els ulls aguts i experimentats de la investigació tenien un paper important. Però hauria estat prepotent prescindir de col·laboradors nadius o residents; així que primer vam buscar per a cada fita del trajecte un guia local ben informat i capaç de proporcionar-nos els millors contactes *in situ*. Aquests “cicerones” avantatjats ens ajudaven a localitzar mercats populars, magatzems especialitzats, manufactures, venedors ambulants, edificis públics i també cases privades. L'expedició s'ha dut a terme entre els mesos de novembre de 2003 i març de 2004 i l'equip estava constituït pel dissenyador industrial i comissari del projecte Uli Marchsteiner i l'artista-fotògraf Leo Schatzl. Els països que s'han visitat són el Canadà, els Estats Units, Mèxic, el Brasil, el Marroc, el Senegal, Tanzània, l'Índia, la Xina, el Japó, Indonèsia, Nova Zelanda i les illes Fiji. Vam considerar de summa importància mostrar els artefactes en el seu “entorn natural”, tal com es fan servir actualment allí. Hauria estat una frivolidat presentar-los només com a trofeus, alienats de la seva “vida” habitual. Al cap i a la fi, el protagonisme competeix als éssers humans, que són els qui confereixen aquest “tipus de vida”, modesta però funcional, als estris i artefactes de què se serveixen.

Igual_Mente_Diferentes ofrece un reflejo panorámico de las realidades cotidianas en el mundo. No existe ninguna colección particular o museo que tenga estos diseños. Los elementos de la exposición son objetos recogidos y comprados en los variopintos mercados del planeta para poder reflejar la vida corriente de hoy en las distintas zonas de la Tierra, sin exotismos ni fetichismos obsesivos. La idea de la contemporaneidad de esta muestra nos ha llevado a la conclusión de que era necesario organizar una expedición en forma de varios viajes a través de los cinco continentes. El método se asemeja a una arqueología de lo cotidiano en la cual los ojos agudos y experimentados de la investigación tenían un papel importante. Pero hubiera sido prepotente prescindir de colaboradores nativos o residentes; así que buscamos de antemano para cada hito del trayecto un guía local bien informado y capaz de proporcionarnos los mejores contactos in situ. Estos “cicerones” aventajados nos ayudaban a localizar mercados populares, almacenes especializados, manufacturas, vendedores ambulantes, edificios públicos y también casas privadas. La expedición se ha llevado a cabo entre los meses de noviembre de 2003 y marzo de 2004 y el equipo estaba constituido por el diseñador industrial y comisario del proyecto Uli Marchsteiner y el artista-fotógrafo Leo Schatzl. Los países que se han visitado son Canadá, Estados Unidos, México, Brasil, Marruecos, Senegal, Tanzania, India, China, Japón, Indonesia, Nueva Zelanda y las Islas Fiji. Consideramos de suma importancia mostrar los artefactos en su “entorno natural”, tal como se usan actualmente allí. Hubiera sido una frivolidad presentarlos sólo como trofeos, alienados de su “vida” habitual. A fin de cuentas, el protagonismo compete a los seres humanos, que son quienes confieren esa “suerte de vida”, modesta pero funcional, a los útiles y artefactos de que se sirven.

to anything obsessively exotic or fetishistic. The idea of the contemporaneity of these objects led us to the conclusion that it was necessary to organise an expedition in the form of various trips to all five continents. The method was like archaeology of the present, in which sharp eyes, experienced in research, played an important part. But it would have been arrogant to overlook native or resident collaborators. On the contrary, before we left, we sought out a local, well-informed guide for each stage of the journey capable of providing us with the best contacts once we got there. These excellent guides helped us locate popular markets, specialist warehouses, manufacturers, travelling peddlers, public buildings and private houses. The expedition took place between the months of November 2003 and March 2004. The team consisted of the industrial designer and project curator Uli Marchsteiner and the artist-photographer Leo Schatzl. The countries visited were Canada, USA, Mexico, Brazil, Morocco, Senegal, Tanzania, India, China, Japan, Indonesia, New Zealand and the Fiji Islands. We considered it extremely important to show the artefacts in their “natural environment”, in the way that they are used today. It would have been frivolous to present them just as trophies, divorced from their usual “life”. In the final analysis, what is important are people, who are the ones who endow the tools and artefacts that they use with this “type of life”.

Tantes històries, tants dissenys
Tantas historias, tantos diseños
So many stories, so many designs

Ettore Sottsass

Arquitecte i dissenyador, Ettore Sottsass va néixer a Innsbruck (Àustria) el 1917 i actualment resideix a Milà. Entre moltes altres empreses, destaca la seva llarga col·laboració amb Olivetti. Va ser fundador del mític grup Memphis el 1981, símbol i icona de l'avantguarda del “nou” disseny els anys vuitanta. És considerat un dels dissenyadors clau del segle xx com a introductor dels valors de la diferència, el simbolisme i la llibertat en la creació d'objectes, interiors i arquitectura.

Arquitecto y diseñador, Ettore Sottsass nació en Innsbruck (Austria) en 1917 y actualmente reside en Milán. Entre muchas otras empresas destaca su larga colaboración con Olivetti. Fue fundador del mítico grupo Memphis en 1981, símbolo e icono de la vanguardia del “nuevo” diseño en los años ochenta. Es considerado uno de los diseñadores clave del siglo xx como introductor de los valores de la diferencia, el simbolismo y la libertad en la creación de objetos, interiores y arquitectura.

Architect and designer, Ettore Sottsass was born in Innsbruck (Austria) in 1917 and now lives in Milan. He has worked with many companies, most notably in a long association with Olivetti. In 1981 he founded the legendary Memphis group, a symbol and landmark of the avant-garde of “new” design in the Eighties. He is considered one of the key designers of the 20th century, introducing values of difference, symbolism and freedom to the design of objects, interiors and architecture.

A propòsit del disseny, tothom diu que ha de ser funcional. Des del principi del segle passat tothom diu que el disseny ha de ser funcional però ningú no m’ha explicat bé què vol dir “ser funcional”. Si es vol esprémer bé, com s’espren una llimona, l’adjectiu “funcional”, n’obtindrem unes quantes gotes, però la llimona romandrà seca.

a) Funcional pot voler dir ergonòmic, és a dir que el disseny de l’objecte, o de la màquina, o de l’instrument ha de preocupar-se de no ferir físicament l’usuari; al contrari, l’objecte o la màquina o l’instrument, o fins i tot l’arquitectura han de protegir més aviat l’usuari, han de tenir en compte la fragilitat de les mans, dels ulls, de l’esquena, de les natges, de les orelles de qui fa servir aquesta espècie de pròtesis que són els estris, les màquines i també en certa manera l’arquitectura.

Hi ha enginyers, doctors i especialistes, sobretot suïssos o alemanys, però també americans, que estudien les situacions i miren de respectar aquest tipus de funcionalitat amb la raó, la ciència i la tècnica. Els especialistes estudien a partir de mostres d’home o de dona posats en un laboratori on es fa recerca i es busquen fórmules, en una zona asèptica, on s’ha eliminat tota la resta: sentiments, pors, desitjos, programes, esperances. Un lloc on es remouen debilitats desconegudes, s’eliminen misteris, mandres, etc.

De tota manera, es pot dir que aquests enginyers, doctors i especialistes, encara que dins de fronteres hipotètiques –fronteres estretes– treballen pensant en la vida. Més o menys només en la vida.

Hi ha hagut i encara hi ha savis orientals, especialment els antics xinesos, que han pensat, pensat, pensat, com un edifici podia ser funcional. No tan funcional pel que fa a la

A propósito del diseño, todo el mundo dice que ha de ser funcional. Y desde principios del siglo pasado todo el mundo dice que el diseño ha de ser funcional pero nadie me ha explicado bien qué significa “ser funcional”. Si se quiere expresar bien, como se exprime un limón, el adjetivo “funcional”, obtendremos unas pocas gotas, pero el limón permanecerá seco.

a) Funcional puede significar ergonómico, es decir que el diseño del objeto, o de la máquina, o del instrumento ha de preocuparse de no herir físicamente al usuario; al contrario, el objeto o la máquina o el instrumento, o incluso la arquitectura han de proteger más bien al usuario, han de tener en cuenta la fragilidad de las manos, de los ojos, de la espalda, del trasero, de las orejas de quien utiliza esta especie de prótesis que son los utensilios, las máquinas y también en cierto modo la arquitectura. Existen ingenieros, doctores y especialistas, sobre todo suizos o alemanes, pero también americanos, que estudian las situaciones y tratan de respetar este tipo de funcionalidad con la razón, la ciencia y la técnica. Los especialistas estudian a partir de muestras de hombre o de mujer situados en un laboratorio donde se hace investigación y se buscan fórmulas, en una zona aséptica, donde se ha eliminado todo el resto: sentimientos, miedos, deseos, programas, esperanzas. Un lugar donde se remueven debilidades desconocidas, se eliminan misterios, perezas, etc.

De todos modos, se puede decir que estos ingenieros, doctores y especialistas, aunque dentro de fronteras hipotéticas –fronteras estrechas– trabajan pensando en la vida. Más o menos sólo en la vida. Han existido y todavía existen sabios orientales, especialmente los antiguos chinos, que han pensado, pensado, pensado, cómo un edificio podía ser funcional. No tan

On the subject of design, everyone says that it has to be functional. And since the beginning of the last century, everyone has always said that design has to be functional. But no one has ever explained to me very well what “being functional” means. If you try and squeeze the adjective “functional”, as you would squeeze a lemon, you might get a few drops, but the lemon stays dry.

a) Functional might mean ergonomic, or in other words the design of the object or machine or instrument has to concern itself with not physically harming the user; on the contrary, the object or machine or instrument or even architecture has to protect the user, has to take into account the fragility of the hands, eyes, back, bottom and ears of the person using this kind of prosthesis, which is what a tool or machine or even to a certain extent architecture is. There are engineers, doctors and specialists, particularly Swiss or German but also American, who study situations and attempt to respect this type of functionality with reason, science and technology. Specialists study samples of men and women in the laboratory where they do their research and search for formulae, in an antiseptic environment where everything extraneous has been eliminated: feelings, fears, desires, plans, hopes. A place where unknown weaknesses are eradicated, where mystery and laziness are abolished.

You could, perhaps, say that the work of these engineers, doctors and specialists, albeit within hypothetical margins – narrow margins – is to think about life. And more or less just about life.

There have existed, and there still exist, wise oriental thinkers, especially among the ancient Chinese, who have thought and thought and thought about how a building might be functional. Not so much functional

Funcional pot voler dir ergonòmic, és a dir, el disseny ha de preocupar-se de no ferir físicament l'usuari, l'ha de protegir.

Funcional puede significar ergonómico, es decir, el diseño ha de preocuparse de no herir físicamente al usuario, lo ha de proteger.

Functional might mean ergonomic, or in other words design has to concern itself with no physically harming the user, has to protect him.

construcció sinó a la gent que hi havia de viure.
Es preocupaven de saber d'on venien el vent, les tempestes i les pluges, per on entrava el sol i la calor i per on no entrava el sol i, en tal cas, per on entrava el fred. Es preocupaven de plantar algun arbre a prop de la casa per tenir ombra i poder sentir la remor de les fulles, perquè és bonic, a vegades, estar-se a l'ombra d'un arbre i escoltar la remor de les fulles, i es preocupaven de l'aigua, on és el riu o la font, perquè a vegades és reconfortant sentir la remor de la font i altres vegades no és reconfortant sentir la fragor del torrent i viure tement una inundació. També es preocupaven de si la lluna es podia veure o no des del dormitori. També es preocupaven de com treure el mort de casa, si algú hi moria. Aquells antics savis xinesos cercaven de dissenyar una funcionalitat elevada, subtil, mirant la gent de cada dia, per protegir la vida.

b) També hi ha una funcionalitat per al mercat. El disseny dels objectes, dels instruments, de les màquines i també de l'arquitectura ha de ser funcional per a la venda. Si l'objecte no es ven, el disseny, diuen, no és funcional. Si l'objecte és molt car per al públic, no és funcional per a la venda i en aquest cas tots els altres tipus de funcionalitat no serveixen per a res, no serveix ni tan sols parlar-ne. Si l'objecte no es ven és inútil haver-lo dissenyat. La producció se suspèn i el projecte es descarta. Hi ha homes de ciència o similars que estudien com ha de ser un disseny perquè sigui funcional per a la venda. Fan moltes estadístiques, llegeixen diaris i revistes comercials i normalment copien més o menys les coses que fan els competidors que han tingut èxit.

funcional en cuanto a la construcción sino a la gente que tenía que vivir en él. Se preocupaban de saber de dónde venían el viento, las tormentas y las lluvias, por dónde entraba el sol y el calor y por dónde no entraba el sol y, en tal caso, por dónde entraba el frío. Se preocupaban de plantar algún árbol cerca de la casa para tener sombra y poder escuchar el rumor de las hojas, porque es bello, a veces, estar a la sombra de un árbol y escuchar el rumor de las hojas, y se preocupaban del agua, dónde está el río o la fuente, porque a veces es reconfortante escuchar el murmullo de la fuente y otras veces no es reconfortante escuchar el fragor del torrente y vivir temiendo una inundación. También se preocupaban de si la luna se podía ver o no desde el dormitorio. También se preocupaban de cómo sacar al muerto de casa, si alguien moría. Aquellos antiguos sabios chinos buscaban diseñar una funcionalidad elevada, sutil, mirando a la gente de cada día, para proteger la vida.

b)También existe una funcionalidad para el mercado. El diseño de los objetos, de los instrumentos, de las máquinas y también de la arquitectura ha de ser funcional para la venta. Si el objeto no se vende, el diseño, dicen, no es funcional. Si el objeto es muy caro para el público, no es funcional para la venta y en este caso todos los otros tipos de funcionalidad no sirven para nada, no sirve ni siquiera hablar de ello. Si el objeto no se vende es inútil haberlo diseñado. La producción se suspende y el proyecto se descarta. Existen hombres de ciencia o similares que estudian cómo tiene que ser un diseño para que sea funcional para la venta. Hacen muchas estadísticas, leen periódicos y

in terms of construction, but in terms of the people who have to live in it. They concerned themselves with knowing where the wind, storms and rain came from, where the sun and heat entered, where the sun did not reach and where the cold got in. They concerned themselves with planting a tree near the house to create some shade and to be able to hear the wind in the leaves, because it's beautiful, sometimes, to be in the shade of a tree and listen to the wind in the leaves; and they concerned themselves with water, with where the river or spring was, because sometimes its comforting to hear the trickle of a spring, and at other times it is not comforting to hear the roar of a torrent and to live in fear of flooding. They also concerned themselves with whether the moon could be seen from the bedroom or not. And they concerned themselves with how to carry a dead person out of the house, if someone died. These ancient Chinese thinkers aimed to design a high, subtle degree of functionality, studying normal, everyday people, in order to protect their lives.

b) There also exists functionality for the marketplace. The design of objects, instruments, machines and even architecture has to be functional for selling. If the object does not sell, the design, they say, is not functional. If the object is very expensive for its public, it is not functional for selling and in that case all the other types of functionality are not worth anything, it is not worth even talking about it. If the object does not sell, it's useless to have designed it. Production is suspended and the project is abandoned. There are men of science or similar who study what a design must be like for it to be functional for selling. They create lots of

Si l’objecte no es ven és inútil haver-lo dissenyat. La producció se suspèn i el projecte es descarta.

Si el objeto no se vende es inútil haberlo diseñado. La producción se suspende y el proyecto se descarta.

If the object does not sell, it’s useless to have designed it. Production is suspended and the project is abandoned.

c) L’adjectiu funcional també pot fer referència al disseny per a la mort, al disseny de màquines, instruments, paranys funcionals per infligir sofriment, tortura, mort. Ocorre que gran part del patrimoni mental de nacions senceres està ocupat i consumit per dissenyar instruments “funcionals” –cada vegada més funcionals– per procurar la mort. Més o menys durant un segle sencer ens han dit (i ens ho continuent dient) que qualsevol disseny de qualsevol objecte o instrument o màquina té el dret d’obtenir la garantia de la veritat, d’obtenir el passaport per sortir de les fronteres del regne de la incertesa i passar al gran imperi segur de la veritat, de la bellesa, de l’eternitat, com només s’hi passa a través dels estrets filtres de la racionalitat. Això ens diuen. Ho ha entès tot el meu amic Giovannino, un vell, molt vell pescador que ens porta al mar en barca. Un dia havia apagat el motor i la barca balandrejava enmig del mar en el silenci més absolut. De sobte, Giovannino va dir: “La ciència és massa forta”. Que és com dir: “L’enginyeria ara venç la vida”. Potser no és així. Al principi, em va sorprendre molt veure que les naus dissenyades per anar per l’espai –la dels EUA i la de l’URSS– fossin tan diferents. Si més no mirant com estaven dissenyades. La dels EUA era una mica elegant, amb una evident cultura –fins i tot presumpció– projectual, per la qual cosa l’anomenada “nau espacial” recorda un avió civil de línia amb una coneguda o no nostàlgia per l’aerodinàmica (encara que en aquell cas servia de poca cosa) i amb els signes i símbols ben distribuïts: USA a la bandera de barres i estels i les barres i els rectangles negres sobre un fons platejat o blanc, com si fos sobre un paper setinat d’una elegant revista de disseny farcida de publicitat.

revistas comerciales y normalmente copian más o menos las cosas que hacen los competidores que han tenido éxito.

c) El adjetivo funcional también puede hacer referencia al diseño para la muerte, al diseño de máquinas, instrumentos, trampas funcionales para infligir sufrimiento, tortura, muerte. Ocurre que gran parte del patrimonio mental de naciones enteras está ocupado y consumido para diseñar instrumentos “funcionales” –cada vez más funcionales– para procurar la muerte. Más o menos durante un siglo entero nos han dicho (y nos lo continúan diciendo) que cualquier diseño de cualquier objeto o instrumento o máquina tiene el derecho de obtener la garantía de la verdad, de obtener el pasaporte para salir de las fronteras del reino de la incertidumbre y pasar al gran imperio seguro de la verdad, de la belleza, de la eternidad, como sólo se pasa a través de los estrechos filtros de la racionalidad. Eso nos dicen. Lo ha entendido todo mi amigo Giovannino, un viejo, muy viejo pescador que nos lleva al mar en barca. Un día había apagado el motor y la barca bamboleaba en medio del mar en el más absoluto silencio. De repente, Giovannino dijo: “La ciencia es demasiado fuerte”. Que es como decir: “La ingeniería ahora vence a la vida”. Quizás no sea así. Al principio, me sorprendió mucho ver que las naves diseñadas para ir por el espacio –la de EEUU i la de la URSS– fuesen tan distintas. Por lo menos mirando cómo estaban diseñadas. La de EEUU era un poco elegante, con una evidente cultura –incluso presunción– proyectual, por lo que la denominada “nave

statistics, read commercial magazines and periodicals, and normally copy more or less the things that their competitors do that have been successful.

c) The adjective functional can also be a reference to design for killing, the design of functional machines, instruments and traps for inflicting pain, torture and death. The fact is that a large part of the intellectual wealth of entire nations is occupied and obsessed with designing “functional” instruments – ever increasing their functionality – to cause death. For more or less an entire century they have told us (and continue to do so) that any design of any object, instrument or tool has the right to receive the stamp of truth, to obtain a passport that will enable it to escape the borders of the kingdom of uncertainty and join the great, safe empire of truth, of beauty, of eternity, an empire that can only be reached through the narrow gateway of reason. That’s what they tell us. One man who has fully understood it all is my friend Giovannino, an old, very old fisherman who takes us out to sea in his boat. One day he had turned off the motor and the boat was bobbing about in the middle of the sea in the most absolute silence. Suddenly, Giovannino said: “Science is too strong”. Which is like saying: “Nowadays engineering defeats life.” Perhaps it’s not true. In the beginning, I was very surprised to see that the spaceships designed – by the USA and by the USSR – to conquer space were so different. At least from the point of view of how they were designed. The American spaceship was reasonably elegant, displaying clear evidence – even the presumption – of a culture of

Tot molt funcional, crec; i també una mica funcional pel que fa a l'heroisme patriòtic, a l'orgull nacional, etc.

Les naus russes, les que porten la sigla CCCP per anar amunt i avall per l'espai, són fonamentalment similars a les americanes però no pas iguals: les proporcions són vagament més primitives, simples, són proporcions més d'enginyer mecànic projectista de carros blindats que no pas d'enginyer projectista de cotxes de fórmula 1; la retòrica de l'aerodinàmica s'ha abandonat, els signes són més informació sobre la utilització de la nau que no pas una altra cosa, són de color blanc, vermell, vermellós sobre fons gris, i les tècniques d'acoblament de les diverses parts del coet són més o menys diàfanes, estan menys amagades. És com dir: "La nau és la nau. Ha d'anar lluny. Ha de ser resistent. No podem perdre el temps. No hi ha temps per a distraccions; per a commocions; no hi ha temps per a l'esquizofrènia. La qüestió és simple: s'han d'enviar a l'espai unes quantes tones d'acer amb un o dos homes assegurats a dins i han de tornar. I res més."

Les dues naus han estat dissenyades perquè siguin funcionals per a un ús clar, força senzill, força primitiu: "anar a l'espai", però els projectistes, els dos equips de projectistes, són homes i dones, doctors, enginyers, matemàtics, professors, polítics, joves i vells, contents i enfadats, inventors i avorrits, sans i malalts, i són fills d'Amèrica o de Rússia.

És complicat trobar racionalitat en tots aquests i altres misteriosos components que entren a la força, com personatges, en la història de la projectació de qualsevol màquina, instrument o pròtesi, inclòs el cendrer.

No existeixen sistemes matemàtics, no existeixen fórmules, no existeixen estadístiques, no existeix mai, mai, mai la veritat al final d'un projecte.

espacial" recuerda un avión civil de línea con una conocida o no nostalgia por la aerodinámica (aunque en aquel caso servía de poca cosa) y con los signos y símbolos bien distribuidos: USA en la bandera de barras y estrellas y las barras y los rectángulos negros sobre un fondo plateado o blanco, como si fuese sobre un papel satinado de una elegante revista de diseño repleta de publicidad.

Todo muy funcional, creo; y también un poco funcional en cuanto al heroísmo patriótico, al orgullo nacional, etc.

Las naves rusas, las que llevan las siglas CCCP para andar de acá para allá por el espacio, son fundamentalmente similares a las americanas pero no iguales: las proporciones son vagamente más primitivas, simples, son proporciones más de ingeniero mecánico proyectista de carros blindados que no de ingeniero proyectista de coches de fórmula 1; la retórica de la aerodinámica se ha abandonado, los signos son más información sobre la utilización de la nave que otra cosa, son de color blanco, rojo, rojizo sobre fondo gris, y las técnicas de acoplamiento de las diversas partes del cohete son más o menos diáfanos, están menos escondidas.

Es como decir: "La nave es la nave. Tiene que ir lejos. Tiene que ser resistente. No podemos perder el tiempo. No hay tiempo para distracciones; para conmociones; no ha tiempo para la esquizofrenia. La cuestión es simple: hay que enviar al espacio varias toneladas de acero con uno o dos hombres sentados dentro y tienen que regresar. Y nada más."

Las dos naves han sido diseñadas para que sean funcionales para un uso claro, bastante sencillo, bastante primitivo: "ir al espacio", pero los proyectistas, los dos equipos de proyectistas, son hombres y mujeres, doctores, ingenieros, matemáticos, profesores, políticos, jóvenes y viejos,

design. So their so-called "spaceship" was reminiscent of a civilian aeroplane, with a certain nostalgia, stated or otherwise, for aerodynamics (although in this case, there wasn't much need for it) and with their signs and symbols evenly distributed. USA in the Stars and Stripes flag and the black bars and rectangles on a silver or white background, as if printed on the glossy paper of an elegant, ad-filled design magazine.

All very functional, I believe; but also rather functional in terms of patriotic heroism, national pride and so on.

The Russian spaceship, with the letters CCCP on the side, for travelling around in space, was basically similar to the American one, but not the same: the proportions are slightly more primitive, more simple, they are more the proportions of a mechanical engineer designing bullet-proof cars than an engineer designing Formula 1 racing cars. The rhetoric of aerodynamics has been abandoned, the signs give information more about using the spaceship than anything else, printed in white, red, brown on a grey background, and the systems for linking the different parts of the rocket are mostly obvious, less hidden.

It is like saying: "A rocket is a rocket. It's got to go a long way. It's got to be strong. We can't waste any time. There's no time for distractions, for fuss; there's no time for schizophrenia. The question is simple: we have to send several tons of steel with a couple of men sitting inside it up into space, and they have to get back again. And that's all."

The two spaceships were designed to be functional for one clear, fairly simple, fairly basic use: "to go to space". Yet the designers, the two teams of designers, are men and women, doctors, engineers, mathematicians, teachers, politicians, young and old, satisfied and angry, inventive and bored, healthy and sick, and they are children of America or Russia.

No existeixen sistemes matemàtics, no existeixen fórmules, no existeixen estadístiques, no existeix mai, mai, mai la veritat al final d'un projecte.

No existen sistemas matemáticos, no existen fórmulas, no existen estadísticas, no existe nunca, nunca, nunca la verdad al final de un proyecto.

There are no mathematical systems, no formulae, no statistics. The final truth of a project never, ever, ever exists.

Quan tot va bé, es descobreixen coincidències inexplicables. Quan tot va una mica millor, es reconeixen convencions, metàfores de necessitats provisionals, pràctiques o espirituals, privades o públiques, necessitats que duren poc o necessitats que duren més a la llarga, i les necessitats produeixen convencions que duren poc o convencions que duren més a la llarga. Pot passar, i passa, que certes convencions –poques, poquíssimes– durin prou per acompanyar el temps de la vida de la humanitat, però quantes vegades i on es pot donar una fórmula qualsevol a la vida de la humanitat? Qualsevol projecte és l'intent de donar una fórmula a la vida, l'intent de trobar un senyal per portar la vida fora del temps, per apartar-la, encara que sigui només un instant, de la destrucció, per aturar-la i posseir-la o potser només per mirar-la amb ulls perplexos o espantats o potser a vegades amb ulls ignorants, innocents, que poden esdevenir uns ulls que somriuen.

contentos y enfadados, inventores y aburridos, sanos y enfermos, y son hijos de América o de Rusia. Es complicado encontrar racionalidad en todos éstos y otros misteriosos componentes que entran a la fuerza, como personajes, en la historia de la proyectación de cualquier máquina, instrumento o prótesis, incluido el cenicero. No existen sistemas matemáticos, no existen fórmulas, no existen estadísticas, no existe nunca, nunca, nunca la verdad al final de un proyecto. Cuando todo va bien, se descubren coincidencias inexplicables. Cuando todo va un poco mejor, se reconocen convenciones, metáforas de necesidades provisionales, prácticas o espirituales, privadas o públicas, necesidades que duran poco o necesidades que duran más a la larga, y las necesidades producen convenciones que duran poco o convenciones que duran más a la larga. Puede ocurrir, y ocurre, que ciertas convenciones –pocas, poquísimas– duren lo suficiente como para acompañar el tiempo de la vida de la humanidad, pero ¿cuántas veces y dónde se puede dar una fórmula cualquiera a la vida de la humanidad? Cualquier proyecto es el intento de dar una fórmula a la vida, el intento de encontrar una señal para sacar la vida fuera del tiempo, para apartarla, aunque sea sólo un instante, de la destrucción, para detenerla y poseerla o quizás sólo para mirarla con ojos perplejos o asustados o a veces quizás con ojos ignotos, inocentes, que pueden convertirse en unos ojos que sonríen.

It is complicated to find a rationale in all this and in the other mysterious elements that play a part, like characters, in the history of designing any machine, instrument or prosthesis, even down to an ashtray. There are no mathematical systems, no formulae, no statistics. The final truth of a project never, ever, ever exists. When all goes well, you discover inexplicable coincidences. When all goes a little better, you recognise conventions, metaphors for needs that are provisional, practical or spiritual, private or public, fleeting needs or needs that last an age, needs that create fleeting conventions or conventions that last an age. It can happen and it does happen that some conventions – few, very few – survive long enough to outlast humanity, but how often does this happen, and where can you find any formula for human life? Any design is an attempt to write a formula for life, an attempt to find a signal that will distance life from time, take it away, even for just a moment, from all the destruction, halt it and possess it or perhaps just look at it with perplexed eyes, or frightened eyes, or sometimes with ignorant, innocent eyes, eyes which might perhaps become eyes full of laughter.

ALIMENTAR(-SE)

ALIMENTAR(SE)

EATING

El requisit més primari i imperatiu de la nostra existència. Som el que mengem. La cultura d'un poble es reflecteix en la seva cuina. Sense metabolisme moriríem. Els grups temàtics que es proposen en aquest apartat tenen a veure amb les tasques quotidianes a l'hora d'organitzar el menjar o la beguda diaris: siguin les diferents maneres d'adquirir i transportar els aliments, les seves tècniques i els estris necessaris per preparar-los o la manera de servir-los. No pretén ser una visió ni completa ni exhaustiva; són facetes de la diversitat funcional en les cultures actuals.

El requisito más primario e imperativo de nuestra existencia. Somos lo que comemos. La cultura de un pueblo se refleja en su cocina. Sin metabolismo moriríamos. Los grupos temáticos que se proponen en este apartado tienen que ver con las tareas cotidianas a la hora de organizar la comida o la bebida diarias: sean las distintas maneras de adquirir y transportar los alimentos, sus técnicas y utensilios necesarios para prepararlos o la manera de servirlos. No pretende ser una visión ni completa ni exhaustiva; son facetas de la diversidad funcional en las culturas actuales.

It's the most fundamental and essential requirement of our existence. We are what we eat. The culture of a community is reflected in its eating habits. Without metabolism, we die. The thematic groups in this section relate to the everyday activities involved in organising our daily food and drink. They include different ways of acquiring and transporting food, methods and utensils necessary for preparing food, and ways of serving food. It does not aim to be a complete or exhaustive sample. Instead it shows facets of the functional diversity of today's cultures.

MERCAT CENTRAL, URUAPAN, MÈXIC
MERCADO CENTRAL, URUAPAN, MÈXICO
CENTRAL MARKET, URUAPAN, MÈXICO

MERCAT CENTRAL, URUAPAN, MÈXIC
MERCADO CENTRAL, URUAPAN, MÈXICO
CENTRAL MARKET, URUAPAN, MÈXICO

TALLAR CARN Quantes maneres d'esquarterar la carn! Mentre que els hindús no toquen les seves vaques, els argentins en tallen el *garrón delantero* com els francesos la seva *gîte*. Per als musulmans, la carn *halal* ha de ser beneïda i dessagnada

completament, mentre que a Bali en reserven les millors parts per als seus déus. Es fan servir serres, tallants, ganivets llargs, els ulus dels esquimals amb forma de mitja lluna; tot per aconseguir un tall ràpid i net de la carn.

CORTAR CARNE ¡Cuántas maneras de descuartizar la carne! Mientras los hindúes no tocan a sus vacas, los argentinos cortan el *garrón delantero* como los franceses su *gîte*. Para los musulmanes, la carne *halal* ha de ser bendecida y desangrada

WAL-MART 24 HOURS, ROSSWELL, EUA

MERCAT D'OURIKA, MARRÀQUEIX, MARROC

MERCAT VER-O PESO, BELÉM DO PARÁ, BRASIL

MERCAT DE LA BOQUERIA, BARCELONA, ESPANYA

por completo, mientras que en Bali reservan las mejores partes para sus dioses. Se utilizan sierras, hachas, cuchillos largos, los ulus de los esquimales con forma de media luna; todo para conseguir un corte rápido y limpio de la carne.

CUTTING UP MEAT So many ways of cutting up meat! While Indians do not touch their cows, in Argentina one of their cuts is the *garrón delantero* or fore shin, like the French *gîte*. For Muslims, *halal* meat has to be blessed and completely drained

of blood, while in Bali they keep the choicest cuts for the gods. Fret saws, large cleavers or long knives and even Eskimo *ulus* in the shape of a half-moon are used. All to cut the meat quickly and cleanly.

MERCAT CENTRAL, URUAPAN, MÈXIC
MERCADO CENTRAL, URUAPAN, MÉXICO
MARKET CENTRAL, URUAPAN, MEXICO

LA MEDINA, MARRAQUEIX, MARROC

MERCAT CENTRAL, URUAPAN, MÈXIC
MERCADO CENTRAL, URUAPAN, MÉXICO
MARKET CENTRAL, URUAPAN, MEXICO

MERCAT DE MACHAKOS, NAIROBI, KENYA

VENDRE FRUITA I VERDURA

El racionament dels vegetals en unitats petites en facilita la venda sense balança de precisió, sigui un cistell de plàstic o bé una piràmide construïda amb cinc mangos. Els suports i dispositius de venda també

varien i van des d'elegants expositors estratègicament il·luminats, carretons amb grans rodes per a una venda ambulant flexible, fins a la utilització del mateix sac amb què s'ha transportat la mercaderia.

VENDER FRUTA Y VERDURA

El racionamiento de los vegetales en unidades pequeñas facilita la venta sin balanza de precisión, sea un cesto de plástico o bien una pirámide construida con cinco mangos. Los soportes y

dispositivos de venta también varían y van desde elegantes expositores estratégicamente iluminados, carritos con grandes ruedas para una venta ambulant flexible, hasta la utilización del mismo saco con que se ha transportado la mercancía.

SELLING FRUIT AND VEGETABLES

Dividing vegetables up into small units makes it easy to sell them without needing scales, either in a plastic basket or as a pyramid of five mangos. Stands and sales equipment also vary, from elegant, strategically-

lit display cases to carts with large wheels for selling on the move, or just using the sack in which the produce was transported.

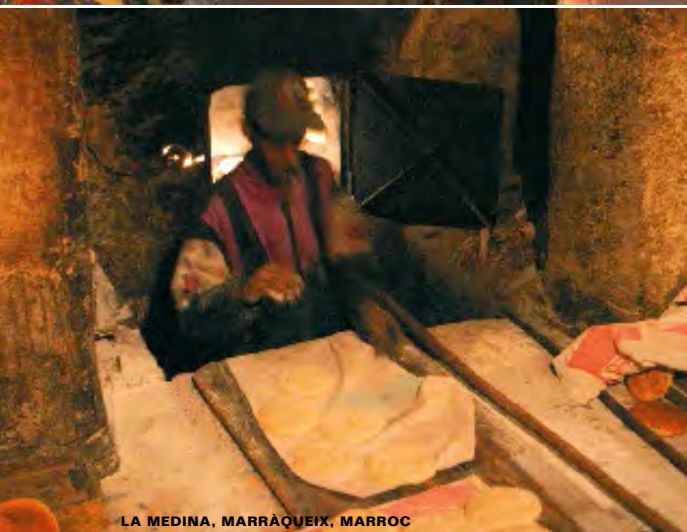
CHANDNI-CHOWK, NOVA DELHI, INDIA

HOTEL CHEZ HUBERT, QUEBEC, CANADÀ

MERCAT DE PERACHO, URUPAN, MÈXIC

LA MEDINA, MARRÀQUEIX, MARROC

UBUD, BALI, INDONÈSIA

FLECA, NOVA DELHI, INDIA

MERCAT CENTRAL, URUPAN, MÈXIC

SUPERMERCAT LA FIESTA, AUSTIN, TEXAS

MERCAT DE SONORA, MÈXIC DF, MÈXIC

PREPARAR PA La pasta per fer pa, com el chapati o les *tortillas*, segons els països s'aplan amb la mà, amb corrons de fusta o amb premses metàl·liques. Perquè perdi humitat i adquireixi qualitat de pa, la pasta s'ha de coure o en un forn

o sobre una planxa calenta. El pa també serveix d'estri per menjar salses o enrotllar-hi la carn picada. Per a la majoria de les cultures, el pa representa tant un gran valor material com espiritual.

PREPARAR PAN La pasta para hacer pan, como el chapati o las tortillas, según los países se aplan con la mano, con rodillos de madera o con prensas metálicas. Para que pierda humedad y adquiera calidad de pan, la pasta debe cocerse o en un horno

o sobre una plancha caliente. El pan sirve también como útil para comer salsas o enrollar la carne picada. Para la mayoría de las culturas, el pan representa tanto un gran valor material como espiritual.

MAKING BREAD Depending on the country, the dough for bread, chapattis or tortillas is flattened using either the hand, wooden rolling pins or metal presses. For the dough to lose its moisture and acquire the quality of bread, it has to be cooked

in an oven or on a hot griddle. Bread is also used as a utensil for eating sauces and rolling up minced meat. For most cultures, bread represents an important resource both materially and spiritually.

PANEIRA SIEVE, VIGIA, BRASIL

FORNO DE FARINHA, VIGIA, BRASIL

MANDIOCA Al Brasil, la farina de mandioca, coneguda amb el nom de *farinha*, constitueix un aliment base. Existeixen dues classes de mandioca: la primera, inofensiva, es pot menjar sense cap perill; la segona, en canvi, és verinosa. Se

n'ha de ratllar l'arrel, passar-la per un tub flexible trenat, el *tipiti*, per extreure'n el líquid, després tamisar-la amb la *paneira* i torrar-la en una gran paella, el *forno de farinha*. Així perd les seves propietats nocives i adquireix el seu alt valor nutritiu.

MANDIOCA En Brasil, la harina de mandioca, conocida con el nombre de *farinha*, constituye un alimento base. Existen dos clases de mandioca: la primera, inofensiva, se puede comer sin peligro alguno; la segunda, en cambio, es venenosa. Es

"TIPITI" I ARRELS DE MANDIOCA, BELÉM DO PARÁ, BRASIL

necesario rallar la raíz, pasarla por un canuto flexible trenzado, el *tipiti*, para extraerle el líquido, después tamizarla con la *paneira* y tostarla en una gran sartén, el *forno de farinha*. Así pierde sus propiedades nocivas y adquiere su alto valor nutritivo.

MANDIOCA Mandioca flour is a basic foodstuff in Brazil, where it is called *farinha*. There are two types of mandioca: The first is harmless, and can be eaten without danger. The second, though, is poisonous. The root has to be grated, pressed

through a flexible, woven pipe, or *Tipiti*, to squeeze out the liquid, then sieved through the *Paneira* and toasted in a large pan, the *Forno de Farinha*. Like this, it loses its toxic qualities and acquires its high degree of nutritional value.

MANDIOCA DAMUNT LA TAULA, BELÉM DO PARÁ, BRASIL

CUSCÚS BERBER, OURIKA, MARROC

THIEB GÈN (ARRÒS I PEIX), DAKAR, SENEGAL

ESMORZAR D'ARRÒS, PASAR MAMBAL, BALI, INDONÈSIA

JIAO-ZI (RAVIOLIS), PEQUÍN, XINA

PASTA D'UGALI, NAIROBI, KENYA

CEREALS L'arròs, el blat de moro i les sèmoles són matèries bàsiques de gairebé totes les cuines d'arreu del món. Es bullen en aigua o es couen al vapor. La seva textura pastosa permet donar-los qualsevol forma, esculpida manualment o

en un motlle: sigui cònica com el cuscús berber, triangular com l'arròs embolicat amb fulles de banana, en forma de conquilla com els raviolis xinesos jiao-zi, o emmotllada en una cassola d'alumini com l'ugali, una pasta de farina de blat de moro.

CEREALES El arroz, el maíz y las sémolas son materias básicas de casi todas las cocinas del mundo. Se hierven en agua o se cuecen al vapor. Su textura pastosa permite darles cualquier forma, esculpida manualmente o en un molde: sea

cónica como el cuscús bereber, triangular como el arroz envuelto en hojas de banana, en forma de concha como los raviolis chinos jiao-zi, o moldeada en una cazuela de aluminio como el ugali, una pasta de harina de maíz.

CEREALS Rice, maize and semolina are basic foods in almost all cuisines throughout the world. They are boiled or steamed. Their paste-like texture means they can be shaped in any way desired, either by hand or in a mould: this can be cone-shaped,

like Berber couscous, triangular, such as rice wrapped in banana leaves, in the form of a shell, like Chinese *Jiao-zi* or ravioli, or moulded with an aluminium pan, as in *Ugali*, a porridge made of maize flour.

- 1 URUAPAN, MÈXIC
- 2 BELÉM, BRASIL
- 3 TÒQUIO, JAPÓ
- 4 URUAPAN, MÈXIC
- 5 TÒQUIO, JAPÓ
- 6 FES, MARROC
- 7 UBUD, BALI
- 8 UBUD, BALI
- 9 BELÉM, BRASIL
- 10 TÒQUIO, JAPÓ
- 11 TÒQUIO, JAPÓ
- 12 TÒQUIO, JAPÓ
- 13 PEQUÍN, XINA
- 14 MARRÀQUEIX, MARROC
- 15 URUAPAN, MÈXIC
- 16 MARRÀQUEIX, MARROC
- 17 TÒQUIO, JAPÓ
- 18 UBUD, BALI
- 19 UBUD, BALI
- 20 DAKAR, SENEGAL
- 21 TÒQUIO, JAPÓ

CULLERES Es diu que va ser el primer estri de l'home per menjar. Des de la pròpia mà còncava, passant per l'ús de conquilles a les quals s'afegia un bastonet de fusta, fins a arribar a l'actual galàxia de culleres, les formes han anat evolucionant

en cada cultura segons el seu ús peculiar. S'han adaptat com espècies d'animals a les exigències del seu entorn natural. Les culleres de sopa i de cafè també són unitats de mesura culinàries reconegudes a tots els països.

CUCHARAS Se dice que fue el primer utensilio del hombre para comer. Desde la propia mano còncava, pasando por el uso de conchas, a las que se añadía un palito de madera, hasta llegar a la actual galaxia de cucharas, las formas han ido

evolucionando en cada cultura según su peculiar uso. Se han adaptado como especies de animales a las exigencias de su entorno natural. Las cucharas de sopa y café son también unidades de medida culinarias reconocidas en todos los países.

SPOONS It is said that the spoon was mankind's first eating utensil. Shapes have evolved in each culture according to their particular use, starting with just a hollow hand, then progressing on to the use of shells, adding a wooden handle, and ending

up with the current galaxy of spoons. They have adapted like animal species adapting to the needs of their natural environment. Soup spoons and coffee spoons are also units of measurement for cooking, recognised everywhere.

BAR, BELÉM DO PARÁ, BRASIL

AIGUA Tenir aigua potable a l'abast és vital i una necessitat per a tothom. Els dispositius per conservar i transportar aigua varien des de galledes fetes amb pneumàtics reciclats, bidons i contenidors de plàstic amb una aixeta, fins al

ABASTAMENT D'AIGUA, ZANZIBAR, TANZÀNIA

climatitzat dispensador d'aigua amb gots de paper. Tot amb una sola finalitat: tenir aigua!

AGUA Tener agua potable al alcance es vital y una necesidad para todo el mundo. Los dispositivos para conservar y transportar agua varían desde cubos hechos con neumáticos reciclados, bidones y contenedores de plástico con un grifo, hasta el

VELLA FONT, OURIKA, MARROC

climatizado dispensador de agua con vasos de papel. Todo con un solo fin: ¡tener agua!

DIPÒSIT D'AIGUA, MONTREAL, CANADÀ

WATER Access to drinking water is an essential need for everyone. Containers for holding and transporting water vary from buckets made from recycled tyres to plastic canisters and jerry cans with taps to water-coolers with

paper cups. All for a single purpose: to hold water!

CUINA D'INDUCCIÓ SMEG, BARCELONA, ESPANYA

CASA D'EN TUSAI, SUVA, ILLES FIJI

CASA D'AVELINO, ILLA DE CACAU, BRASIL

CASA DE MARGARITA, PEQUÍN, XINA

CUINES DOMÈSTIQUES Coure un aliment és fer que d'un estat cru arribi a estar en disposició de poder ser menjat. És un procés que demostra el nostre grau d'evolució, atès que cap animal no sap cuinar. La cuina és bàsicament una font

d'energia calòrica, no tant per la tradició cultural de cada poble, sinó pel seu nivell econòmic-social, que pot variar des de foc de llenya, carbó, gas o querosè, fins a resistències elèctriques o microones.

COCINAS DOMÉSTICAS Cocer un alimento es hacer que de un estado crudo llegue a estar en disposición de poder ser comido. Es un proceso que demuestra nuestro grado de evolución, dado que ningún animal sabe cocinar.

La cocina es básicamente una fuente de energía calórica, no tanto por la tradición cultural de cada pueblo, sino por su nivel económico-social, que puede variar desde fuego de leña, carbón, gas o queroseno, hasta resistencias eléctricas o microondas.

DOMESTIC COOKERS Cooking a foodstuff means transforming it from its raw state into something that can be eaten. It is a process that shows our degree of evolution, given that no animal knows how to cook. A cooker is basically a source of heat energy,

which might vary not so much due to the cultural tradition of each community but its socio-economic level, from wood, charcoal, gas or kerosene fires to electric rings and microwaves.

BARRI DE KAROL BAGH, NOVA DELHI, ÍNDIA

PLAÇA JEMAA EL FNA, MARRÀQUEIX, MARROC

CARRER MONKEY FOREST, UBUD, BALI, INDONÈSIA

BARRI DE LA MEDINA, DAKAR, SENEGAL

CUINES AMBULANTS Són xiringuitos sobre rodes o muntats efimerament sobre un mobiliari lleuger o plegable. Barbacoes o satais fumejant en una lleugera estructura metàl·lica, envasos de menjar prèviament preparat, tot en un mínim espai. Són

petits refugis culinaris efimers dins l'enrenou quotidià de moltes ciutats.

COCINAS AMBULANTES Son chiringuitos sobre ruedas o montados efímeramente sobre un mobiliario ligero o plegable. Barbacoas o satsés humeando en una ligera estructura metálica, envases de comida previamente

preparada, todo en un mínimo espacio. Son pequeños refugios culinarios efímeros dentro del cotidiano ajeteo de muchas ciudades.

PORTABLE COOKERS These are stalls on wheels or set up temporarily on light or folding stands. Smoking barbecues or satays on a light, metal structure, with containers full of previously-prepared food, all in a minimum space. They are small,

ephemeral-culinary shelters within the daily hustle and bustle of many of the world's cities.

SANTA FE, EUA

BELÉM DO PARÁ, BRASIL

VIGIA, BRASIL

NOVA DELHI, ÍNDIA

MACHAKOS, KENYA

TOQUIO, JAPÓ

DAKAR, SENEGAL

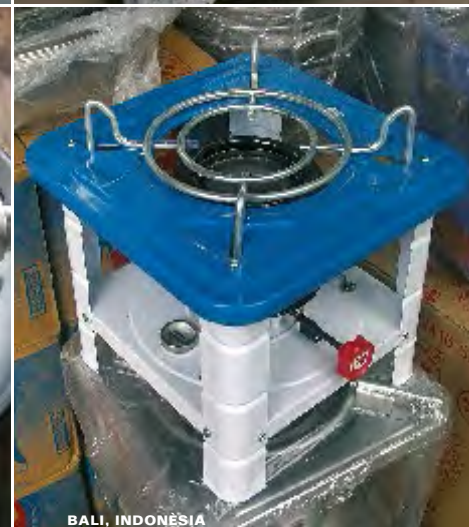
SUVA, ILLES FIJI

NAIROBI, KENYA

PEQUÍN, XINA

BALI, INDONÈSIA

DAKAR, SENEGAL

NAIROBI, KENYA

VIGIA, BRASIL

ZANZÍBAR, TANZÀNIA

URUAPAN, MÈXIC

NAIROBI, KENYA

BELÉM DO PARÁ, BRASIL

FOGONS A molts països existeix, especialment als menys afavorits, el focó individual, la font calòrica per excel·lència, que funciona amb carburants com excrements de camell o de búfal, llenya, querosè o gas, o amb resistències elèctriques o

vitroceràmica. Es construeixen amb restes de xapa a vegades aprofitant bidons o llantes de cotxes. El seu gran avantatge és la flexibilitat d'ús: damunt la taula, a la cuina, al jardí o al carrer. Diferents formes per a un mateix ús!

FOGONES En muchos países existe, especialmente en los menos favorecidos, el fogón individual, la fuente calórica por excelencia, que funciona con carburantes como excrementos de camello o de búfalo, leña, queroseno o gas, o con

resistencias eléctricas o vitrocerámica. Se construyen con restos de chapa a veces aprovechando bidones o llantas de coches. Su gran ventaja es la flexibilidad de uso: sobre la mesa, en la cocina, en el jardín o en la calle. ¡Distintas formas para un mismo uso!

STOVES The simple cooking stove, the heat source par excellence, exists in many countries, particularly the most deprived. It uses fuel from camel or buffalo dung, wood, kerosene and gas to electric or vitro-ceramic resistors. They are made from scrap tin, and

often make use of cans or car hubs. Their great advantage is their flexibility: they can be used at table, in the kitchen, in the garden or in the street. A single use treated in so many different ways!

SUPERMERCAT, AUSTIN, EUA

LA MEDINA, FES, MARROC

VENEDOR AMBULANT, URUAPAN, MÈXIC

MERCAT DE DENPASAR, BALI, INDONÈSIA

MERCAT DE GIKOMBA JUA KALI, NAIROBI, KENYA

CASSOLES Són recipients en els quals es bull i es cou. Perquè el contingut s'escalfi ràpidament, el material ha de ser un bon conductor de la calor, com el coure, el ferro o l'alumini. El seu disseny és, en general, un cilindre concèntric repulsat, al qual

s'afegeixen dues nanses a la part superior. Varien només en la mida i l'acabat exterior: esmaltat, polit o amb un gravat, que en aquest cas prové del reciclatge de planxes de paviment metàl·lic.

CAZUELAS Son recipientes en los que se hierve y cuece. Para que el contenido se caliente rápidamente, el material tiene que de ser un buen conductor del calor, como el cobre, el hierro o el aluminio. Su diseño es, en general, un cilindro

concéntrico repulsado, al cual se añaden dos asas en la parte superior. Varían sólo en el tamaño y el acabado exterior: esmaltado, pulido o con un grabado, que en este caso proviene del reciclaje de planchas de pavimento metálico.

PANS These are receptacles for boiling and cooking. For the contents to heat up quickly, the material has to be a good heat conductor such as copper, iron or aluminium. In general, their design consists of a simple concentric cylinder, with

two handles added to the upper part. They only vary in size and external finish: enamelled, polished or patterned, which in this case comes from the recycling of sheets of metal paving.

RESTAURANT ISEHEN, TÒQUIO, JAPÓ

CASA PRIVADA, PEQUÍN, XINA

SERVIR EL TE La beguda ritualitzada per excel·lència. A l'hora de servir el te, tant a la Xina com a l'Àfrica s'aixeca la tetera per maximitzar el recorregut del raig de te. No és solament per entretenir els espectadors, sinó que així el te es

barreja amb oxigen i pot desplegar millor la seva aroma. A la Xina tenen unes taules especials amb petits desguassos incorporats per oferir la màxima diversió en aquests "jocs aquàtics".

SERVIR EL TÉ La bebida ritualizada por excelencia. A la hora de servir el té, tanto en la China como en África se levanta la tetera para maximizar el recorrido del chorro de té. No es sólo para entretener a los espectadores, sino que así el té se mezcla con

TETERIA, OURIKA, MARROC

oxígeno y puede desplegar mejor su aroma. En la China tienen unas mesas especiales con pequeños desagües incorporados para ofrecer la máxima diversión en estos "juegos acuáticos".

SERVING TEA The prime example of a ritualised drink. To serve tea both in China and in Africa, the teapot is raised to maximise the distance the stream of tea travels. This isn't just to entertain spectators; like this the tea is mixed with oxygen, the better

to develop its flavour. In China there are special tables with small drains incorporated into them, to provide maximum entertainment during these "water sports".

TÓQUIO, JAPÓ

OURIKA, MARROC

DAKAR, SENEGAL

URUPÁN, MÉXIC

TETERES N'hi ha arreu del món, de diferents mides, materials i formes. El que és significatiu de les teteres és el broc i, per tant, la seva capacitat de servir el seu contingut de forma segura i elegant. La nansa pot estar situada al damunt o

lateralment; en el primer cas permet tenir millor punteria amb el raig de te; en el segon facilita la inclinació de la tetera. El que es guanya en un cas es perd en l'altre; és la llei de l'evolució.

TETERAS Las hay en todo el mundo, de distintos tamaños, materiales y formas. Lo significativo de las teteras es su pico y, por tanto, su capacidad de servir su contenido de forma segura y elegante. El asa puede estar situada encima o lateralmente;

en el primer caso permite tener mejor puntería con el chorro de té; en el segundo facilita la inclinación de la tetera. Lo que en uno se gana se pierde en el otro; es la ley de la evolución.

TEAPOTS Teapots can be found all over the world, in different sizes, shapes and materials. The signifier of a teapot is its spout, and thus its capacity for pouring its contents effectively and elegantly. The handle can be located on top or at the side.

In the first case, it allows the stream of tea to be aimed more accurately, in the second it aids the angle of the teapot. What you gain with one, you lose with the other. The law of evolution.

- 1 BARCELONA, ESPANYA
- 2 BARCELONA, ESPANYA
- 3 URUAPAN, MÈXIC
- 4 NAIROBI, KENYA
- 5 NAIROBI, KENYA
- 6 FES, MARROC
- 7 NAIROBI, KENYA
- 8 DAKAR, SENEGAL
- 9 PASTILLES DE LLET, PEQUÍN, XINA
- 10 SANTA FE, EUA
- 11 BARCELONA, ESPANYA
- 12 PEQUÍN, XINA
- 13 NADI, ILLES FIJI
- 14 NAIROBI, KENYA
- 15 RECIPIENT DE LLET DE LA TRIBU DELS MASSAI, NAIROBI, KENYA
- 16 PEQUÍN, XINA
- 17 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 18 FES, MARROC

ENVASOS DE LLET La imatge de la llet es manifesta avui dia en el Tetra Brik, que és l'envàs global i omnipresent. Les mides varien i fins i tot en alguns països calorosos existeixen envasos encara més tous: bosses de plàstic fi que es refreden fàcilment a la

nevera, i amb una consistència que recorda la flexibilitat de les mamelles femenines. Les lleteres metàl·liques individuals estan en desús tant com la carabassa en què els massais transporten i quallen la llet del seu ramat.

ENVASES DE LECHE La imagen de la leche se manifiesta hoy en día en el Tetra Brik, que es el envase global y omnipresente. Los tamaños varían e incluso en algunos países calurosos existen envases todavía más blandos: bolsas de plástico fino que se enfrían

fácilmente en la nevera, y cuya consistencia recuerda la flexibilidad de las mamas femeninas. Las lecheras metálicas individuales están en desuso tanto como la calabaza en la cual los masais transportan y cuajan la leche de su rebaño.

MILK CONTAINERS The image of milk today is represented by the Tetra-Brik, a global, omnipresent carton. Sizes vary and in some warm countries there are even softer containers, bags made of fine plastic, which cool down quickly in the

fridge, and whose consistency is reminiscent of the softness of female breasts. Individual metal milk churns are disappearing, like the gourd in which the Massai transport and curdle the milk from their herds.

CAFETERIA, LA TOUQUE, CANADÀ

CAFÉ DE MÀQUINA, ROSSWELL, EUA

MERCAT DE SEGONA MÀ, MONTREAL, CANADÀ

TASSETA ILLY I CAFETERA FRANCIS, FRANCIS, BARCELONA, ESPANYA

CAFÉ BALINÈS, UBUD, BALI, INDONÈSIA

CAFÉ BRÄUNERHOF, VIENNA, ÀUSTRIA

CAFÉ Cafè americà, tallat, *ristretto*, *lungo*, *capuccino*, *Einspänner*, cafè balinès o *Bali coffee*. Cada preparació diferent del cafè ha produït també el seu recipient segons la qualitat i quantitat de líquid. Des de gerres i vasos fins

a les tasses de l'*espresso*. El cafè es pren aromatitzat, perfumat, fred, calent, amb nata o gelat. Les tasses de cafè personalitzen i realcen l'aparença gustosa segons la preparació d'aquesta beguda universal.

CAFÉ Café americano, cortado, *ristretto*, *lungo*, *capuccino*, *Einspänner*, cafè balinès o *Bali coffee*. Cada preparación distinta del café ha producido también su recipiente según la calidad y la cantidad de líquido. Desde jarras y

vasos hasta las tacitas del *espresso*. El café se toma aromatizado, perfumado, frío, caliente, con nata o helado. Las tazas de café personalizan y realzan la apariencia gustosa según la preparación de esta bebida universal.

COFFEE *Café americano, cortado, ristretto, lungo, capuccino, einspänner, café au lait* or *Bali coffee*. Each variation in the way coffee is prepared has also produced a different receptacle, according to the quality and quantity of the liquid. From mugs and glasses

to small espresso cups. Coffee comes flavoured, scented, cold, hot, with cream or ice-cream. Coffee cups personalise and emphasise the tasty appearance of coffee, according to the way this universal drink is prepared.

MACHAKOS, KENYA

BOSSA DISSENYADA PER A.MENDINI-M.C.HAMEL PER A KOZIOL, ALEMANYA

PASAR MAMBAL, BALI

JAMBIANI, ZANZIBAR, TANZANIA

NAIROBI, KENYA

BOSSSES DE TRANSPORT Després d'haver caçat, collit o comprat els aliments necessaris, cal transportar-los a casa mitjançant diferents recipients i contenidors. La manera de portar-los també varia segons la cultura: una bossa de plàstic,

el carretó d'anar a comprar, un cistell gran recolzat al cap, bosses trenades penjades a l'espatlla o una corda recolzada al front. Totes elles, diferents tècniques per alleugerir el pes que ha de suportar el nostre cos.

BOLSAS DE TRANSPORTE Tras haber cazado, recogido o comprado los alimentos necesarios, hay que transportarlos a casa mediante distintos recipientes y contenedores. La manera de llevarlos también varía según la cultura: una bolsa de

plástico, el carrito de la compra, un cesto grande apoyado en la cabeza, bolsas trenadas colgadas de un hombro o una cuerda apoyada en la frente. Todas ellas, distintas técnicas para aliviar el peso que ha de soportar nuestro cuerpo.

CARRIER-BAGS After catching, collecting or buying the necessary food, it has to be transported home using different recipients and containers. The way of carrying them also varies according to culture: a plastic bag, a shopping trolley, a

large basket balanced on the head, woven bags hung from the shoulder or with a band supported by the forehead. All different techniques for easing the weight that our bodies have to carry.

RENTAR(-SE)

LIMPIAR(SE)

WASHING

El nostre cos, igual que el nostre entorn vital, necessita una higiene i un manteniment diaris; si no, podríem emmalaltir. La cultura del bany varia molt de país a país, però la seva necessitat i valor vital són atributs comuns. Els grups temàtics tracten des del simple ritual de rentar-se les mans, les diferents maneres d'evacuar i netejar el nostre cos, passant per la neteja de la casa, fins a arribar als sistemes de recollida d'escombraries i canalització en les diferents urbs del món.

Nuestro cuerpo, al igual que nuestro entorno vital, necesita una higiene y un mantenimiento diarios; si no, podríamos enfermar. La cultura del baño varía mucho de país a país, pero su necesidad y valor vital son atributos comunes. Los grupos temáticos tratan desde el simple ritual de lavarse las manos, las distintas maneras de evacuar y limpiar nuestro cuerpo, pasando por la limpieza de la casa hasta llegar a los sistemas de recogida de basuras y canalización en las distintas urbes del mundo.

Our bodies and our living environments need daily cleaning and maintenance if we are to prevent illness. The traditions surrounding washing vary very widely from country to country, but the need and importance of washing is a common feature. The subject groups here start with the simple ritual of washing ones hands and different ways of evacuating and washing our bodies, before moving on to cleaning the house, followed by systems of rubbish collection and sewerage in different cities around the world.

BELÉM, BRASIL

SUVA, FIJI

NAIROBI, KENYA

TÒQUIO, JAPÒ

BARCELONA, ESPANYA

FES, MARROC

NAIROBI, KENYA

PEQUÍN, XINA

RENTAR-SE LES MANS Rentar-se les mans és tan habitual com donar-se-les. Tots dos actes són quotidians però també contenen un cert grau de ritual. A l'Àfrica, abans de menjar, entre els comensals es passa una palangana i un gerro amb aigua

tèbia, fet que representa un acte d'higiene col·lectiva. Nosaltres estem acostumats a anar a un lavabo i rentar-nos individualment i d'amagat del grup.

LAVARSE LAS MANOS Lavarse las manos es tan habitual como dárselas. Ambos actos son cotidianos pero también contienen un cierto grado de ritual. En África, antes de comer, entre los comensales se pasa

una palangana y un jarro con agua tibia, lo que representa un acto de higiene colectiva. Nosotros estamos acostumbrados a ir a un lavabo y limpiarnos individualmente y a escondidas del grupo.

HAND-WASHING Washing one's hands is as habitual as shaking them. Both are everyday events but they both contain a certain degree of ritual as well. In Africa, a bowl and a jug of warm water is passed around before eating. It represents an act

of collective hygiene. We on the other hand are accustomed to going to the bathroom and washing our hands alone, hidden from the group.

MÈXIC DF, MÈXIC

BELÉM, BRASIL

TÒQUIO, JAPÓ

ALBUQUERQUE, EUA

MARRÀQUEIX, MARROC

TÒQUIO, JAPÓ

ZANZÍBAR, TANZÀNIA

AUCKLAND, NOVA ZEALANDA

PEQUÍN, XINA

BALI, INDONÈSIA

LOS ANGELES, EUA

NADI, ILLES FIJI

DUTXES I AIXETES Cada aixeta imposa un sistema propi d'ús. Són enginyosos però el seu funcionament és difícil de captar a la primera. No existeix cap conveni que en defineixi una llista de tipologies “permeses”. El disseny ens posa a

prova quan estem en un país amb una cultura d'aixetes diferent. I el súmmum és l'aixeta invisible, com la d'un lavabo japonès, que funcionava interrompent amb la mà raigs de llum, i segons la necessitat sortia aigua o aire calent.

DUCHAS Y GRIFOS Cada grifo impone un sistema propio de uso. Son ingeniosos pero su funcionamiento es difícil de captar a la primera. No hay convenio que defina una lista de tipologías “permitidas”. El diseño nos pone a

prueba cuando estamos en un país con una cultura de grifería distinta. Y el súmmum es el grifo invisible, como el de un lavabo japonés, que funcionaba interrumpiendo con la mano rayos de luz, y según la necesidad salía agua o aire caliente.

SHOWERS AND TAPS Every tap imposes its own system of use. At first sight they are ingenious but difficult to understand. There is no official list of “permitted” types. The design tests us out when we are in a country with a different tap culture.

The pinnacle of tap design is the invisible tap, like those found in Japanese bathrooms, which work when your hands break the light beam in the appropriate place, providing water or warm air, depending on your need.

- 1 BARCELONA, ESPANYA
- 2 SANTA FE, EUA
- 3 MÈXIC DF, MÈXIC
- 4 DAKAR, SENEGAL
- 5 FES, MARROC
- 6 TÒQUIO, JAPÓ
- 7 NAIROBI, KENYA
- 8 BELÉM, BRASIL
- 9 SUVA, FIJI
- 10 BARCELONA, ESPANYA
- 11 MÈXIC DF, MÈXIC
- 12 TÒQUIO, JAPÓ
- 13 BELÉM, BRASIL
- 14 AUSTIN, EUA
- 15 MONTREAL, CANADÀ

SABONS Els fenicis bullien seu de cabra barrejat amb aigua i cendra amb un alt grau de carbonat potàssic. La pasta resultant, refredada i tallada a daus, era sabó, que al llarg de dos mil anys d'existència ha canviat poc quant al

seu propi procés químic; només en la varietat d'ingredients. La matèria grassa s'ha substituït per olis vegetals i perfumats. Hi ha sabons amb cendra de carbó, llet de coco o tofu japonès.

JABONES Los fenicios hervían sebo de cabra mezclado con agua y ceniza con un alto grado de carbonato potásico. La pasta resultante, enfriada y cortada a tacos, era jabón, que a lo largo de dos mil años de existencia poco

ha cambiado en cuanto a su propio proceso químico; sólo en su variedad de ingredientes. La materia grasa se ha sustituido por aceites vegetales y perfumados. Hay jabones con ceniza de carbón, leche de coco o tofu japonés.

SOAP The Phoenicians used to boil goat grease mixed with water and ash containing a high level of potassium carbonate. The resulting paste, cooled and cut into blocks, was soap. The chemical process has changed very little in the intervening

two thousand years; all that has changed are the ingredients. Grease has been substituted by perfumed vegetable oils. There are soaps made with charcoal ash, coconut milk or Japanese tofu.

- 1 MÈXIC DF, MÈXIC
- 2 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 3 MARRÀQUEIX, MARROC
- 4 MARRÀQUEIX, MARROC
- 5 FES, MARROC
- 6 TÒQUIO, JAPÓ
- 7 FES, MARROC
- 8 DAKAR, SENEGAL
- 9 ZANZÍBAR, TANZANIA

NETEJA PERSONAL El cos humà requereix un manteniment quant a neteja i higiene. La nostra pell és la superfície on es disposen la brutícia i la suor. Per eliminar la capa de pell morta s'ha de fregar bé la pell mullada i ensabonada. En el bany

àrab, el hammam, es fan servir uns guants d'un teixit fi però aspre. Rentar-se també és un ritual i un símbol, com el bateig o el rentat diari de peus i cara abans de resar.

LIMPIEZA PERSONAL El cuerpo humano requiere un mantenimiento en limpieza e higiene. Nuestra piel es la superficie donde se depositan la suciedad y el sudor. Para eliminar la capa de piel muerta es necesario frotar bien la piel mojada

y enjabonada. En el baño árabe, el hammam, se utilizan guantes de un tejido fino pero áspero. Lavarse también es un ritual y un símbolo, como el bautizo o el lavado diario de pies y cara antes de rezar.

PERSONAL HYGIENE The human body needs to be kept clean and hygienic. Our skin is a surface on which dirt and sweat accumulate. To remove the dead layer of skin, you have to use soap and water, and rub hard. In Turkish baths or *hamams*, they use

gloves made of fine but abrasive fabric. Washing is also a ritual and a symbol, as in the case of baptism or washing one's face and feet before prayer.

LOS ANGELES, EUA

BALI, INDONÉSIA

TOQUIO, JAPÓ

MONTREAL, CANADÀ

PEQUÍN, XINA

VOL ENTRE BOMBAY I NOVA DELHI, INDIA

TOQUIO, JAPÓ

FES, MARROC

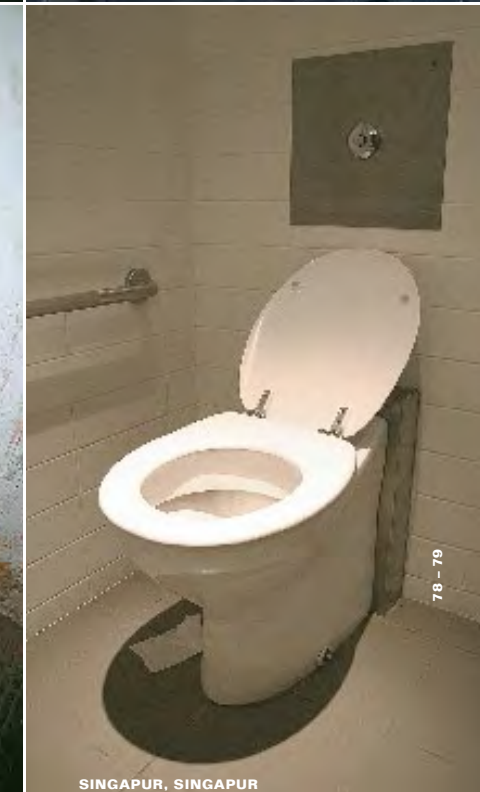
AUTOBÚS ENTRE DF I URUAPAN, MÈXIC

SUVA, FIJI

NOVA DELHI, INDIA

SINGAPUR, SINGAPUR

EVACUAR La posició perfecta per als budells és estar relaxadament ajupit a terra. Així, l'excusat oriental respon millor a la nostra anatomia. Però en la societat sedentària, el britànic Thomas Crapper va inventar el 1884 el WC (*water closet*, armari d'aigua),

que incorporava un disseny amb un tub de comunicació en ziga-zaga que retenia aigua i mitjançant el qual s'evitaven mals olors. Feia 42 cm d'alçada, igual que una cadira.

EVACUAR La posición perfecta para los intestinos es estar relajadamente agachado en el suelo. Así, el retrete oriental responde mejor a nuestra anatomía. Pero en la sociedad sedentaria, el británico Thomas Crapper inventó

en 1884 el WC (*water closet*, armario de agua), que incorporaba un diseño con un tubo de comunicación en zigzag que retenía agua y mediante el cual se evitaban malos olores. Medía 42 cm de altura, igual que una silla.

EVACUATING The perfect position for the bowels is to be in a relaxed crouch on the floor. The oriental toilet is therefore the one that is best suited to our anatomy. But in a sedentary society, the British inventor Thomas Crapper designed

the WC (or Water Closet) in 1884. The design included a zigzag pipe, which held water to prevent unpleasant odours. It was 42 cm high, the same as a chair.

ZANZÍBAR, TANZÀNIA

QUEBEC, CANADA

ZANZÍBAR, TANZÀNIA

CASABLANCA, MARROC

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

UBUD, BALI

NOVA DELHI, ÍNDIA

NETEJA ÍNTIMA L'home civilitzat és un home net que, a diferència dels animals, fa servir artefactes per a la seva higiene personal íntima. A Occident, el paper de váter respon a un requisit imprescindible, mentre que en països de cultures islàmiques

una presa d'aigua a baixa altura i un gerro fan el mateix paper. Per al seu ús, control i emmagatzemament, s'ha inventat infinitat de sistemes de porta-rotlles, segons el lloc i l'estil.

LIMPIEZA ÍNTIMA El hombre civilizado es un hombre limpio que, a diferencia de los animales, utiliza artefactos para su higiene personal íntima. En Occidente, el papel de váter responde a un requisito imprescindible, mientras

que en países de culturas islámicas una toma de agua a baja altura y un jarro hacen el mismo papel. Para su uso, control y almacenamiento, se ha inventado infinidad de sistemas de portarrollos, según el lugar y el estilo.

PERSONAL HYGIENE Civilized man is a clean man, distinguishing himself from animals by using external objects for personal, intimate hygiene. Toilet paper is a vital accessory, while in Islamic culture a water container and a tap at low level

fulfil the same function. Infinite types of toilet-roll dispensers and storage systems have been invented, according to place and style.

URUAPAN, MÈXIC

RENTADORA 6° SENTIDO DE WHIRLPOOL, BARCELONA, ESPANYA

DAKAR, SENEGAL

BALI, INDONÈSIA

NOVA DELHI, INDIA

NOVA DELHI, ÍNDIA

RENTAR ROBA En una encuesta feta a França l'any 2000, es considerava que la rentadora era l'invent més important del segle xx. No obstant això, no és a l'abast de tothom. Els sistemes manuals són, en aquest cas, la bugada en un riu balinès, en

un carrer de Dakar amb palanganes i amb totes les veïnes al voltant, o en un barri molt depauperat de Delhi, on es presten serveis de bugaderia amb mitjans gairebé preindustrials.

LAVAR ROPA En una encuesta hecha en Francia en el año 2000, se consideraba que la lavadora era el invento más importante del siglo xx. Sin embargo, no está al alcance de todo el mundo. Los sistemas manuales son, en este caso, la

colada en un río balinés, en una calle de Dakar con palanganas y con todas las vecinas alrededor, o en un barrio muy depauperado de Delhi, donde se prestan servicios de lavandería con medios casi preindustriales.

WASHING CLOTHES In a survey in France in 2000, the washing machine was voted the most important invention of the 20th century. Unfortunately, not everyone has access to one. Manual systems here include washing clothes in a

river in Bali, in bowls in a street in Dakar surrounded by all the neighbours, and in a very deprived neighbourhood in Delhi, where clothes are washed using almost pre-industrial resources.

- 1 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 2 TÒKIO, JAPÒ
- 3 MÈXIC DF, MÈXIC
- 4 MÈXIC DF, MÈXIC
- 5 UBUD, BALI
- 6 TÒQUIO, JAPÒ
- 7 MONTREAL, CANADÀ
- 8 AUSTIN, EUA
- 9 TÒQUIO, JAPÒ
- 10 BARCELONA, ESPANYA
- 11 PEQUÍN, XINA
- 12 MONTREAL, CANADÀ
- 13 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 14 MONTREAL, CANADÀ
- 15 MÈXIC DF, MÈXIC
- 16 MONTREAL, CANADÀ
- 17 TÒQUIO, JAPÒ
- 18 BARCELONA, ESPANYA
- 19 MONTREAL, CANADÀ

RASPALLS I FREGALLS El raspall és universal i molt variat quant a mides i materials. La base, en els orificis de la qual hi ha col·locades desenes de fibres sintètiques, de coco o de porc senglar, s'adapta a la nostra mà. Els fregalls, que també són molt

variats quant a materials, procuren treure la brutícia sense fer malbé la superfície. N'existeixen des de models tradicionals japonesos fins a dissenys americans d'escuma sintètica.

CEPILLOS Y ESTROPAJOS El cepillo es universal y muy variado en cuanto a tamaños y materiales. Su base, en cuyos orificios están colocadas decenas de mechas de fibras sintéticas, de coco o de jabalí, se adapta a nuestra mano.

Los estropajos, que también son muy variados en cuanto a materiales, procuran quitar la suciedad sin dañar a la superficie. Existen desde modelos tradicionales japoneses hasta diseños americanos de espuma sintética.

BRUSHES AND SCOURERS The idea of the brush is universal, and varies hugely in size and material. The handle is shaped to fit our hands, and has dozens of bundles of fibres inserted into it, either synthetic or made of coconut or boar hair.

Scourers also vary in material, although they are always designed to remove dirt without damaging the dirty surface. They range from traditional Japanese models to American designs made from synthetic sponge.

NAIROBI, KENYA

BAIETES DE PAL Per fregar el terra amb aigua es fa servir un material tèxtil natural o sintètic, capaç de xopar-se d'aigua i deixar-la anar fàcilment en pressionar-hi a sobre. Pot ser de feltre de llana o cotó o de teixits sintètics semblants

a una esponja. En la galleda que acompanya aquest treball es dissol la brutícia recollida amb la baieta. Es tracta d'un enginyós invent català universal que permet retorçar i escórrer la baieta sense mullar-se les mans.

PEQUÍN, XINA

UBUD, BALI

MOCHOS Para fregar los suelos con agua se utiliza un material textil natural o sintético, capaz de empaparse de agua y soltarla fácilmente al presionar sobre él. Puede ser de fieltro de lana o algodón o de tejidos sintéticos

URUPÁN, MÉXIC

NOVA DELHI, ÍNDIA

parecidos a una esponja. En el cubo que acompaña este trabajo se disuelve la suciedad recogida con el mocho. Se trata de un ingenioso invento catalán universal que permite retorcer y escurrir el mocho sin mojarse las manos.

MOPS For mopping floors with water, people use a manmade or natural material, capable of absorbing water and releasing it easily under pressure. It might be wool or cotton felt or synthetic cloth with sponge-like qualities. Dirt that is collected on

BARCELONA, ESPANYA

the mop is dissolved in a bucket of water. There exists the ingenious, universal, Catalan invention that allows the mop to be twisted and squeezed out without getting your hands wet.

- 1 BARCELONA, ESPANYA
- 2 TÒQUIO, JAPÓ
- 3 BALI, INDONÈSIA
- 4 ZANZÍBAR, TANZÀNIA
- 5 BARCELONA, ESPANYA
- 6 TÒQUIO, JAPÓ
- 7 NAIROBI, KENYA
- 8 TÒQUIO, JAPÓ
- 9 ZANZÍBAR, TANZÀNIA
- 10 FES, MARROC
- 11 PEQUÍN, XINA
- 12 TÒQUIO, JAPÓ
- 13 NAIROBI, KENYA

ESCOMBRES Fer servir les branques d'un arbre per escombrar el terra és molt habitual a l'Àfrica. Segons el terra i el nivell social, aquest estri varia quant a materials i confort. Tanmateix, l'aspiradora de la nostra societat industrial no ha aconseguit

desplaçar l'escombra, que és lleugera, flexible i amb una forma que permet desar-la en un espai molt reduït.

ESCOBAS Usar las ramas de un árbol para barrer el suelo es muy habitual en África. Según el suelo y el nivel social, esta herramienta varía en cuanto a materiales y confort. El aspirador de nuestra sociedad industrial, sin embargo,

no ha conseguido desplazar a la escoba, que es ligera, flexible y con una forma que permite guardarla en un espacio muy reducido.

BROOMS Using the branches of a tree to sweep stones or dust from the floor is very common in African countries. Depending on the floor surface and one's social level, this tool will vary in material and ease of use. Even in our industrial societies the vacuum

cleaner has not managed to replace the broom, a light, flexible tool whose shape allows it to be stored without taking up much space.

- 1 BALI, INDONÉSIA
- 2 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 3 SANTA FE, EUA
- 4 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 5 ZANZIBAR, TANZÀNIA
- 6 MONTREAL, CANADÀ
- 7 BELÉM, BRASIL
- 8 BARCELONA, ESPANYA
- 9 SUVA, ILLES FIJI
- 10 NOVA DELHI, ÍNDIA

PALES Un element que es combina habitualment amb l'escombra. El seu disseny depèn del procés de fabricació i de l'estàndard industrial. Poden ser de llauna reciclada o de policarbonat semitransparent. També n'hi ha de plegables, i fins i tot es pot

fer servir un tros de cartró o un diari per plegar el que s'ha escombrat.

PALAS Un elemento que se combina habitualmente con la escoba. Su diseño depende del proceso de fabricación y del estándar industrial. Pueden ser de hojalata reciclada o de policarbonato semitransparente. También existen

palas plegables, e incluso se puede utilizar un trozo de cartón o un periódico para recoger lo barrido.

DUSTPANS An item that usually accompanies a broom. Its design depends on manufacturing processes and industrial standards. They range from recycled tin to semi-transparent polycarbonate. There even exist folding dustpans. Or you can use a

piece of card or some newspaper to pick up what you have swept up.

- 1 URUAPAN, MÈXIC
- 2 AUCKLAND, NOVA ZELANDA
- 3 AUSTIN, EUA
- 4 BALI, INDONÈSIA
- 5 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 6 BARCELONA, ESPANYA

PLOMALLS Les plomes d'estruços, galls i altres aus serveixen per a la producció d'una acolorida diversitat de plomalls per atrapar la fina pols que ens envolta diàriament. La força d'adhesió que pot produir una ploma és qüestionable; es tracta

més aviat d'aixecar i llançar aquesta microsubstància altre cop al cosmos domèstic.

PLUMEROS Las plumas de avestruces, gallos y otras aves sirven para la producción de una colorida diversidad de plumeros para atrapar el fino polvo que nos envuelve a diario. La fuerza de adhesión que puede producir

una pluma es cuestionable; se trata más bien de levantar y echar esta microsubstancia otra vez al cosmos doméstico.

FEATHER DUSTERS To catch the very fine dust that surrounds us all the time, the feathers of ostriches, cockerels and other birds are used to produce a colourful array of feather dusters. The degree to which dust might stick to a feather

is questionable. It is more a case of disturbing this micro-substance so that it becomes part of the domestic cosmos again.

PEQUÍN, XINA

MARRÀQUEIX, MARROC

LOS ANGELES, EUA

BELÉM, BRASIL

BALI, INDONÉSIA

FES, MARROC

RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES Per recollir les escombraries es fan servir unitats mòbils de mida reduïda que la recullen de papereres públiques, mercats o parcs. Són carretons adaptats, tricicles o petits remolcs, equipats amb escombres,

pales i bosses de mides diferents. S'utilitzen especialment en barris que no són accessibles per als cotxes.

RECOGIDA DE BASURA Para recoger la basura se utilizan unidades móviles de tamaño reducido que la recogen de papeleras públicas, mercados o parques. Son carretillas adaptadas, triciclos o pequeños remolques, equipados con escobas,

palas y bolsas de varios tamaños. Se usan especialmente en barrios que no son accesibles para los coches.

RUBBISH COLLECTING To collect rubbish from public litter bins, markets and parks, small, mobile units are used, or adapted carts, tricycles and small trailers equipped with various sizes of brushes,

dustpans and bags. These are especially used in neighbourhoods that are not accessible by car.

URUPÁN, MEXIC

SUVA, ILLES FIJI

BARCELONA, ESPANYA

TÒQUIO, JAPÓ

MONTREAL, CANADA

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

PEQUÍN, XINA

BELÉM, BRAZIL

SANTA FE, EUA

TÒQUIO, JAPÓ

URUPÁN, MEXIC

PEQUÍN, XINA

CONTENIDORS I RECOLLIDA SELECTIVA El color verd fosc és el més estès a tot el món per senyalitzar contenidors, barrils i bosses per dipositar-hi les nostres escombraries quotidianes. Per a la recollida selectiva se solen

utilitzar colors bàsics combinats amb pictogrames i grans lletres per indicar els diferents materials. Poques vegades s'aconsegueix així una bona integració amb l'entorn arquitectònic.

CONTENEDORES Y RECOGIDA SELECTIVA El color verde oscuro es el más extendido en el mundo para señalizar contenedores, barriles y bolsas para depositar nuestra basura cotidiana. Para la recogida selectiva se suelen

utilizar colores básicos combinados con pictogramas y grandes letras para indicar los distintos materiales. Pocas veces se consigue así una buena integración en el entorno arquitectónico.

RUBBISH BINS AND SELECTIVE WASTE DISPOSAL Dark green is the commonest colour throughout the world for rubbish bins, baskets and bags used for throwing away our daily rubbish. For selective rubbish disposal, basic colours are usually

used, combined with pictograms and large letters to indicate the different waste materials. It is very rare that they are well integrated into their architectural surroundings.

SANTA FE, EUA

URUAPAN, MÈXIC

BELÉM, BRASIL

DAKAR, SENEGAL

NOVA DELHI, ÍNDIA

TOQUIO, JAPÓ

BELÉM, BRASIL

BARCELONA, ESPANYA

MARRÀQUEIX, MARROC

PEQUÍN, XINA

VIENA, ÀUSTRIA

SUVA, FIJI

PAPERERES PÚBLIQUES Són contenidors que ocupen les calçades, els parcs i les places a tot el món. El seu retrat comú és un forat negre o transparent que ens invita a dipositar-hi, per la part superior o lateralment, papeles,

restes de menjar, etc. Els seus dissenys varien des d'un simple bidó pintat fins a sistemes que faciliten la recollida. Existeixen també els que miren d'integrar-se en l'entorn, els que són un símbol publicitari o els que estan camuflats.

PAPELERAS PÚBLICAS Son contenedores que ocupan las calzadas, los parques y las plazas en todo el mundo. Su retrato común es un agujero negro o transparente que nos invita a depositar en él, por la parte superior o lateralmente,

papeles, restos de comida, etc. Sus diseños varían desde un simple bidón pintado hasta sistemas que facilitan la recogida. Existen también los que buscan integrarse en el entorno, los que son un símbolo publicitario o los que están camuflados.

PUBLIC LITTER BINS These are containers found on pavements and in parks and squares throughout the world. Their common feature is their black or transparent orifice, either on the top or on the side, inviting us to throw in our litter, leftover food

and other rubbish. They vary in design from a simple, painted can to systems that make it easy to collect the litter. There are some that try to blend in with the environment, others that carry advertising and others that are camouflaged.

ALBUQUERQUE, EUA

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

TÒQUIO, JAPÓ

PEQUÍN, CHINA

BELÉM, BRASIL

SANTA FE, EUA

BARCELONA, ESPANYA

BELÉM, BRASIL

TÒQUIO, JAPÓ

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

TÒQUIO, JAPÓ

CANALITZACIÓ I SUBMINISTRAMENT

Les artèries d'una ciutat són la seva canalització d'aigües. Tot sota terra i accessible a través d'unes obertures per les quals podem entrar a l'interior de l'home i les seves deixalles. Es cobreixen amb

unes pesants tapes amb diferents tancaments, però sempre amb un particular grafisme que indica l'empresa de subministrament i el lloc, i que a vegades simplement és un relleu abstracte per evitar rellicar quan està mullat.

CANALIZACIÓN Y SUMINISTRO

Las arterias de una ciudad son su canalización de aguas. Todo bajo tierra y accesible a través de unas aberturas por las que podemos entrar al interior del hombre y sus desechos. Se cubren con unas

pesadas tapas con distintos cierres, pero siempre con un particular grafismo que indica la empresa de suministro y el lugar, y que a veces simplemente es un relieve abstracto para evitar resbalar cuando está mojado.

SEWERS AND DRAINS The arteries of a city are its drains. Everything below ground and accessible via manholes, openings for entering into mankind's workings and waste. They are covered with heavy lids with different types of closing mechanism,

but they always have their own individual type of motif, indicating the utility company, their location or just an abstract relief to prevent people slipping on them when they are wet.

REPRODUIR(-SE) REPRODUCIR(SE) REPRODUCING

Una pulsíó essencial de la nostra vida és l'atracció sexual, que al cap i a la fi no és sols plaer sinó també un estímul per a la procreació. Tenir fills i educar-los és una conseqüència freqüent d'aquest impuls. El discurs d'aquest àmbit ens ofereix des d'estimulants per a la reproducció, artefactes i tècniques de portar un nadó, fins a joguines prototips de les diverses cultures. No confonem amor, sexe i reproducció, però cada part contribueix a la permanència de l'ésser humà en el món, i això sí que és una necessitat vital òbvia.

Una pulsión esencial de nuestra vida es la atracción sexual, que al fin y al cabo no es sólo placer sino un estímulo para la procreación. Tener hijos y educarlos es una consecuencia frecuente de este impulso. El discurso de este ámbito nos ofrece desde estimulantes para la reproducción, artefactos y técnicas de llevar un bebé, hasta juguetes prototipos de las diversas culturas. No confundimos amor, sexo y reproducción, pero cada parte contribuye a la permanencia del ser humano en el mundo, y esto sí que es una necesidad vital obvia.

An essential impulse in our lives is sexual attraction, which in reality is not just for pleasure but a stimulus for procreation. Having and raising children is often the consequence of this impulse. The contents of this subject area takes us from stimulants for reproduction, artefacts and methods of carrying a baby to prototypical toys from different cultures. We are not confusing love, sex and reproduction, but each element contributes to the continued presence of the human species on this planet, which in itself is a clear requirement of life.

AUSTIN, EUA

PEQUÍN, XINA

NAIROBI, KENYA

BELÉM, BRASIL

AFRODISÍACOS La recerca d'elixirs afrodisíacs no és nova. Mags, bruixots i alquimistes elaboraven mescles al·lucinògenes, que feien creure a qui les prenia que havia copulat amb el dimoni. Entre els àrabs, el producte més àmpliament

utilitzat era l'almesc, extret de rates, cérvols o bous. En la medicina tradicional xinesa existeixen també nombrosos preparats: en primer lloc, el ginseng, però també els ossos del tigre blanc i la verga o l'escrot del cérvol. Cada cultura i zona climàtica

ha aportat els seus remeis: el iohimbe, del Congo, la muira puama, de l'Amazònia brasilera, la damiana, un arbust mexicà, el guaranà, unes lianes originàries del Brasil, el gingebre, utilitzat a la cuina asiàtica, la nou moscada, que

en gran quantitat esdevé una droga al·lucinògena. Tots ells no resten importància al fet que l'origen del desig sexual prové del nostre cervell i acaba als nostres genitals.

AFRODISÍACOS La búsqueda de elixires afrodisíacos no es nueva. Magos, brujos y alquimistas elaboraban mezclas alucinógenas, que hacían creer a quien se las tomaba que había copulado con el diablo. Entre los árabes, el producto

más ampliamente utilizado era el almizcle, extraído de rates, ciervos o bueyes. En la medicina tradicional china existen también numerosos preparados: en primer lugar, el ginseng, pero también los huesos del tigre blanco y la verga

1

2

3

4

5

6

7

8

10

9

11

- 1 MÈXIC DF, MÈXIC
- 2 BALI, INDONÈSIA
- 3 MÈXIC DF, MÈXIC
- 4 MÈXIC DF, MÈXIC
- 5 PEQUÍN, XINA
- 6 PEQUÍN, XINA
- 7 NAIROBI, KENYA
- 8 BELÉM, BRASIL
- 9 BELÉM, BRASIL
- 10 BELÉM, BRASIL
- 11 MÈXIC DF, MÈXIC

o el escroto del ciervo. Cada cultura y zona climática ha aportado sus remedios: el yohimbe, del Congo, la muira puama, de la Amazonia brasileña, la damiana, un arbusto mexicano, el guaraná, unas lianas originarias del Brasil, el jengibre,

utilizado en la cocina asiática, la nuez moscada, que en gran cantidad se convierte en una droga alucinógena. Todos ellos no restan importancia al hecho de que el origen del deseo sexual proviene de nuestro cerebro y termina en nuestros genitales.

APHRODISIACS The search for aphrodisiac elixirs is nothing new. Witches, mages and alchemists used to create hallucinogenic mixtures which made people who had taken them believe they had had sex with the devil. In Arabic cultures, the

most widely-used product was musk, extracted from rats, deer and oxen. In traditional Chinese medicine there are also numerous preparations: most commonly Ginseng, but also the bones of the white tiger or deer penis or testicles. Every culture and

climatic region has its own recipes: Yohimbe in the Congo, Muira Puama in the Brazilian Amazon, Damiana a Mexican shrub, Guaraná, lianas from Brazil, Kola Nuts from Africa, Ginger, which is widely used in Asian cuisine, Nutmeg, which in

large quantities is a hallucinogenic drug, and the Jamaican chilli pepper from the Antilles. But none of them takes away from the fact that sexual desire originates in the brain, and ends in the genitals.

- 1 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 2 MÈXIC DF, MÈXIC
- 3 MÈXIC DF, MÈXIC
- 4 URUAPAN, MÈXIC
- 5 MÈXIC DF, MÈXIC
- 6 SANTA FE, EUA
- 7 SANTA FE, EUA
- 8 URUAPAN, MÈXIC
- 9 MÈXIC DF, MÈXIC

MATRIMONI No és que sigui una cosa imprescindible per a la reproducció, però els casaments i les celebracions matrimonials en moltes cultures contenen objectes relacionats amb la fertilitat. En la cultura hindú se celebren bodes

que poden arribar a durar fins a dues setmanes i les llavors dels collars reproductivitat.

MATRIMONIO No es que sea algo imprescindible para la reproducción, pero los casamientos y las celebraciones matrimoniales en muchas culturas contienen objetos relacionados con la fertilidad. En la cultura hindú

se celebran bodas que pueden llegar a durar hasta dos semanas y las semillas de los collares de los novios significan, naturalmente, reproductividad.

MARRIAGE Although marriage is not necessary for reproduction, in many cultures marriages and wedding ceremonies include objects that symbolise fertility. In Hindu culture, weddings last for two weeks, and the seeds in the bride and groom's

necklaces naturally symbolise reproduction.

BARCELONA, ESPANYA

FES, MARROC

SUVA, ILLES FIJI

JINGHONG, XINA

NAIROBI, KENYA

PORTAR EL BEBÈ Existeixen diferents estris per transportar de forma segura un nadó. Un element molt comú en les tradicions africanes, sud-americanes i xineses és una peça tèxtil, ornamentada o no, que s'utilitza a manera de motxilla. Per

exemple, l'ètnia akamba, a Kenya, i l'ètnia dong, al sud de la Xina, en fan servir, encara que el patronatge de la peça i la manera de subjectar el bebè poden variar.

LLEVAR EL BEBÈ Existen distintos artefactos para transportar de forma segura a un recién nacido. Un elemento muy común en las tradiciones africanas, suramericanas y chinas es una pieza textil, ornamentada o no, que

se utiliza a modo de mochila. Por ejemplo, la etnia akamba, en Kenia, y la etnia dong, en el sur de la China, las utilizan, aunque el patronaje de la pieza y la manera de sujetar el bebé pueden variar.

CARRYING A BABY There are different artefacts designed for carrying a newly-born baby safely. A common element in many African, South American and Chinese cultures is a piece of cloth, either embroidered or otherwise, which is used like a

rucksack. For example both the Akamba people of Kenya and the Dong people in Southern China use one, although the shape of the cloth and the way of tying the baby up in it might vary.

MACHAKOS, KENYA

UBUD, BALI

MACHAKOS, KENYA

PEQUÍN, XINA

COTXES DE JOGUINA Un cotxe de joguina és un símbol de l'estatus de benestar d'un país. Tal vegada és cínic afalagar la capacitat creativa dels nens africans quan construeixen el seu vehicle amb pots de llet o ferralla rovellada. Un disseny

socialment condicionat per la manca de recursos, però que destil·la igual o més capacitat inventiva que nosaltres.

COCHES DE JUGUETE Un coche de juguete es un símbolo del estatus de bienestar de un país. Tal vez sea cínico halagar la capacidad creativa de los niños africanos cuando construyen su vehículo con botes de leche o chatarra oxidada.

Un diseño socialmente condicionado por la falta de recursos, pero que destila igual o más capacidad inventiva que nosotros.

TOY CARS Even as a toy, the car is a status symbol of the well-being of a country. Perhaps it is cynical to praise the creative ability of African children in constructing their toy cars with milk cans or rusty scrap metal. It is a design that is socially

limited by lack of resources, but it shows a degree of invention similar to or greater than our own.

URUAPAN, MEXIC

BELEM, BRASIL

NADI, ILLES FIJI

SANTA FE, EUA

NAIROBI, KENYA

LA TOUQUE, CANADÀ

ROSWELL, EUA

MEXIC DF, MEXIC

NINES Des de petits ens entrenem per tenir fills. Els nens i les nenes juguen a ser pares amb nines. Són un requisit de companyia i una pantalla per projectar les fantasies infantils; simulacres de la realitat quotidiana. La seva representació

antropomorfa pot anar des d'una abstracció naïf fins a una figuració exagerada.

MUÑECAS Desde pequeños nos entrenamos para tener hijos. Los niños y las niñas juegan a ser padres con muñecas. Son un requisito de compañía y una pantalla para proyectar las fantasías infantiles; simulacros de la

realidad cotidiana. Su representación antropomorfa puede ir desde una abstracción naïf hasta una figuración exagerada.

DOLLS Looking after children starts off at a young age. Playing with dolls is a way of playing at being mothers and fathers. They are a necessary companion and a screen for projecting childish fantasies. Simulacra of daily life. Their

anthropomorphic appearance goes from naïve abstraction to exaggerated figuration.

RECREAR(-SE) RECREAR(SE) RELAXING

Estirar-se i relaxar el cos és tan essencial com l'activitat laboral de cada jornada. El repòs i també l'entreteniment confereixen al nostre físic l'energia per continuar en l'atregada vida quotidiana. En aquest apartat s'ajunten objectes per estar assegut, per dormir o per estirar-se, tant en privat com en llocs públics. Per al nostre esbarjo fem servir una gran diversitat de jocs, com els de taula, els de cartes i fins i tot l'entrenament físic i els partits de futbol.

Estirarse y relajar el cuerpo es tan esencial como la actividad laboral de cada jornada. El reposo y también el entretenimiento confieren a nuestro físico la energía para continuar en la ajetreada vida cotidiana. En este apartado se juntan objetos para estar sentado, para dormir o para estirarse, tanto en privado como en lugares públicos. Para nuestro recreo utilizamos una gran diversidad de juegos, como los de tablero, los de cartas e incluso el entrenamiento físico y los partidos de fútbol.

Lying down and relaxing the body is as essential a daily activity as working. Rest and relaxation restore the energy our bodies need to face the hectic pace of daily life. This section brings together objects for sitting, sleeping or lying on, both in private and in public. To entertain ourselves, we use a wide range of games, from board games and cards to physical exercise and football games.

SUVA, ILLES FIJI

MÈXIC DF, MÈXIC

FES, MARROC

BARCELONA, ESPANYA

FES, MARROC

BELÉM, BRASIL

DAKAR, SENEGAL

NADI, ILLES FIJI

MÈXIC DF, MÈXIC

NAIROBI, KENYA

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

VIENA, ÀUSTRIA

BANCs Els bancs públics ens reserven el dret a descansar en un lloc de trànsit o de contemplació. Poden ser còmodes o simples plataformes aixecades des del terra. La seva forma i confort poden definir la durada del descans. Pot variar des

d'un banc sense respall i seient dur per a una curta espera, fins a un banc amb un respalller ergonòmic amb flexibles làmines de fusta per a un descans llarg i contemplatiu.

BANCOS Los bancos públicos nos reservan el derecho a descansar en un lugar de tránsito o de contemplación. Pueden ser cómodos o simples plataformas levantadas desde el suelo. Su forma y confortabilidad pueden definir

la duración del descanso. Puede variar desde un banco sin respaldo y el asiento duro para una corta espera, hasta un banco con respaldo ergonómico con flexibles lamas de madera para un descanso largo y contemplativo.

BENCHES Public benches provide a chance to rest in both busy and peaceful places. Benches can be comfortable seats or simple platforms raised above floor-level. Their shape and degree of comfort might define how long people sit on them for,

from a hard seat with no back for a brief wait, to a comfortable seat made of flexible wooden strips, for a long, contemplative rest.

- 1 FES, MARROC
- 2 DAKAR, SENEGAL
- 3 NOVA DELHI, ÍNDIA
- 4 BARCELONA, ESPANYA
- 5 PEQUÍN, XINA
- 6 FES, MARROC
- 7 TÒQUIO, JAPÓ
- 8 DAKAR, SENEGAL
- 9 PEQUÍN, XINA
- 10 ZANZÍBAR, TANZÀNIA
- 11 MACHAKOS, KENYA
- 12 FES, MARROC
- 13 OURIKA, MARROC
- 14 BARCELONA, ESPANYA

TAMBORETS És un seient mínim, lleuger i fàcil de moure, a vegades plegable. Els tamborets són sempre multiús. El tamboret japonès de fusta es troba als banys tradicionals, i la seva versió en plàstic marró i ornamentat, als hammams (banys)

marroquins. Són testimonis curiosos de com un sol ús pot crear tanta varietat de dissenys, tots movent-se en un espai màxim de 45 cm cúbics.

TABURETES Es un asiento mínimo, ligero y fácil de mover, a veces plegable. Los taburetes son siempre multiuso. El taburete japonés de madera se encuentra en los baños tradicionales, y su versión en plástico marrón y

ornamentado, en los hammams (baños) marroquíes. Son curiosos testimonios de cómo un solo uso puede crear tanta variedad de diseños, todos moviéndose en un espacio máximo de 45 cm cúbicos.

STOOLS These are the most simple, minimalist, easily-transported type of seat, and in some cases are also folding. Stools always have multiple uses. The Japanese stool made of wood can be found in traditional bathhouses just as the brown plastic

decorated version can be found in Moroccan *hamams*. They are an interesting example of how a single use can create so much variety in design, all within a maximum space of 45 square cms.

ZANZÍBAR, TANZÀNIA

BELÉM, BRASIL

BALI, INDONÈSIA

NOVA DELHI, ÍNDIA

TÒQUIO, JAPÓ

PEQUÍN, XINA

BALI, INDONÈSIA

LLITS Segons el diccionari, un llit és “un moble disposat per a jeure-hi i dormir-hi constituït per un suport de metall o de fusta on s’hi posa un matalàs de molles, màrfegues, etc., i s’afegeixen generalment coixins per al cap i diferents abrigalls”.

El llit dels japonesos, un matalàs de cotó, està recolzat directament al terra; el llit dels habitants del nord del Brasil és una hamaca penjada amb ganxos a la paret. Potser se n’hauria d’ampliar la definició?

CAMAS Según el diccionario, una cama es “un armazón para dormir y descansar constituido por un soporte de metal o madera, donde se pone un colchón de muelles, un jergón, etc., y se añaden generalmente sábanas, mantas,

colcha y almohadas”. La cama de los japoneses, un colchón de algodón, está apoyada directamente en el suelo; la de los habitantes del norte del Brasil es una hamaca colgada con ganchos en la pared. ¿Tal vez hay que ampliar su definición?

BEDS According to the dictionary, a bed is a “wooden, bronze or iron frame on which are generally placed straw or sprung mattresses, cotton mattresses, sheets, blankets, bedspreads and pillows, used for people to sleep or rest in.” The

Japanese sleep on a mattress made of cotton, placed directly on the floor. In the north of Brazil, beds are hammocks hung from hooks attached to apartment walls. Perhaps the dictionary definition needs to be changed.

SUVA, ILLES FIJI

AMSTERDAM, PAÏSOS BAIXOS

BEIJING, XINA

DELHI, INDIA

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

ZANZIBAR, TANZANIA

FER LA MIGDIADA ...i desconnectar del ritme laboral sense poder anar a casa obliga a utilitzar el mobiliari urbà. Potser encara no existeix el moble ideal per a la migdiada ambulant, la qual cosa oferiria la necessària privacitat i confort. Als

països càlids, la gent utilitza els llocs més insòlits per fer-hi la migdiada. Allí és un ritual respectat que no mereix cap retret i que es pot fer en públic.

ECHARSE UNA SIESTA ...y desconnectar del ritmo laboral sin poder irse a casa obliga a utilizar el mobiliario urbano. Quizás no exista todavía el mueble ideal para la siesta ambulante, lo que ofrecería la necesaria privacidad y confort.

En los países cálidos, la gente utiliza los lugares más insólitos para la siesta. Allí es un ritual respetado que no merece ningún reproche y que se puede llevar a cabo en público.

HAVING A SIESTA ... and disconnecting from the rhythm of working life without going home makes it necessary to use some element of urban furniture or other. Perhaps the ideal piece of furniture for having a siesta on the move has not yet been

invented, with the necessary degree of privacy and comfort. In warm countries, people use the most unusual place to have a siesta. In those countries, it is a respected ritual which can be enjoyed in public, with no shame attached.

MACHAKOS, KENYA

ZANZIBAR, TANZANIA

PEQUÍN, XINA

FES, MARROC

JOCS DE TAULA Recrear-se jugant, passar-s'ho bé una estona és equilibrar-se mentalment i oblidar-se durant un temps dels problemes quotidians. Trobem l'hus, que es juga en uns clotets excavats al terra o amb taulers d'eben: es col·loquen

dues llavors a cada clot i l'objectiu és immobilitzar l'adversari. El carrom és un joc indi amb alguna similitud amb l'snooker americà. El go és el més antic, ja que va néixer fa milers d'anys a la Xina.

JUEGOS DE MESA Recrearse jugando, pasárselo bien un rato es equilibrarse mentalmente y olvidarse durante un tiempo de los problemas cotidianos. El hus, que se juega en unos pequeños hoyos excavados en el suelo o con

tableros de ébano: se colocan dos semillas en cada hueco y el objetivo es inmovilizar al adversario. El carrom es un juego indio con alguna similitud con el snooker americano. El go es el más antiguo que nació hace miles de años en China.

TABLE GAMES Relaxing by playing games and having fun for a while is to recover your mental equilibrium and forget about your daily problems for a while. *Hus* is played using small hollows dug out of the ground, or on boards made from ebony. Two

seeds are placed in each hollow, and the aim is to incapacitate your opponent. *Carrom* is a popular Indian game somewhat similar to American billiards. *Go* is the oldest game of all, first played thousands of years ago in China.

PEQUÍN, XINA

BARCELONA, ESPANYA

PEQUÍN, XINA

DAKAR, SENEGAL

MANTENIMENT FÍSIC Exercicis per a sedentaris o víctimes de la moda? Són activitats que socialitzen i condueixen, sobretot en el cas de les originàries de l'Àsia, tipus tai-txi, a un equilibri físic i mental. Com menys recursos, més aguda

és la capacitat inventiva: des de cal·ligrafia sense gastar tinta ni paper fins a pesos fets amb llantes o pneumàtics farcits de formigó.

MANTENIMIENTO FÍSICO ¿Ejercicios para sedentarios o víctimas de la moda? Son actividades que socializan y conducen, sobre todo en el caso de las originarias de Asia, tipo tai-chi, a un equilibrio físico y mental. Cuantos menos

recursos, más aguda es la capacidad inventiva: desde caligrafía sin gastar tinta ni papel hasta pesas hechas con llantas o neumáticos rellenos de hormigón.

PHYSICAL EXERCISE Is exercise just for desk-workers and fashion-victims? It is a social activity, and especially with Asian forms of exercise like Tai-Chi, aids physical and mental equilibrium. The fewer one's resources, the sharper

the degree of invention: from calligraphy without using any ink or paper to weights made from car wheels or tyres filled with concrete.

MACHAKOS, KENYA

FUTBOL És una afició global que es practica amb els requisits més diversos. La pilota, l'element més important del joc, s'improvisa tant amb bosses de plàstic lligades amb un cordill, amb pilotes buides de bambú, com amb la pilota Total 90

Aerow amb el seu nou recobrint aerodinàmic amb efecte "trampolí" quan es xuta. A Zanzibar, els nens fan servir un peix globus inflat per als seus partits de futbol a la platja.

FÚTBOL Es una afición global que se practica con los requisitos más diversos. La pelota, el elemento más importante del juego, se improvisa tanto con bolsas de plástico atadas con una cuerda, con pelotas huecas de bambú, como

PILOTA TOTAL 90 AEROW DE NIKE, BARCELONA, ESPANYA

ZANZIBAR, TANZANIA

con el balón Total 90 Aerow con su nuevo recubrimiento aerodinámico con efecto "trampolín" cuando se chuta. En Zanzibar, los niños utilizan un pez erizo inflado para sus partidos de fútbol en la playa.

FOOTBALL It's a global sport played with the most varied resources. The ball, the most important element in the game, can be made from anything from plastic bags tied together with string to hollow bamboo balls or the "Total 90 Aerow" with its new,

aerodynamic skin that makes it bounce more when you kick it. In Zanzibar, children use an inflated "bubble" fish to play football on the beach.

- 1 BARALLA ESPANYOLA, BARCELONA, ESPANYA
- 2 PÒQUER XINÈS, PEQUÍN, XINA
- 3 LOTERIA MEXICANA, MÈXIC DF, MÈXIC
- 4 BARALLA SUÏSSA, VIENA, ÀUSTRIA
- 5 BARALLA XINESA, PEQUÍN, XINA
- 6 PÒQUER DE LA GUERRA DE L'IRAQ, AUSTIN, EUA
- 7 BARALLA ESPANYOLA, MÈXIC DF, MÈXIC
- 8 BARALLA NAPOLITANA, VIENA, ÀUSTRIA
- 9 BARALLA ISRAELIANA, VIENA, ÀUSTRIA
- 10 DAUS DE DIVERSES FORMES I MIDES, VIENA, ÀUSTRIA
- 11 BARALLA BALINESA, BALI, INDONÈSIA
- 12 BARALLA DEL TAROT FRANCÈS, VIENA, ÀUSTRIA
- 13 BARALLA VELLA ALEMANYA, VIENA, ÀUSTRIA

JOCs DE CARTES Les il·lustracions dels jocs de cartes poden despertar records o resultar misterioses quan no se'n coneix bé el sentit. El format de les cartes canvia a un format més vertical en el cas de les baralles xineses i del cekian de Bali.

A l'Europa central existeixen uns jocs de cartes amb unes il·lustracions que han perdurat intactes uns quants segles. Curiosament, aquest tema ha estat poc tractat pel disseny contemporani.

BARAJAS DE CARTAS Las ilustraciones de los juegos de cartas pueden despertar recuerdos o resultar misteriosas cuando no se conoce bien su sentido. El formato de las cartas cambia a un formato más vertical en el caso

las barajas chinas y del cekian de Bali. En la Europa central existen unas barajas con unas ilustraciones que han perdurado varios siglos intactas. Curiosamente, este tema ha sido poco tratado por el diseño contemporáneo.

PLAYING CARDS The illustrations on playing cards might arouse memories, or they might prove to be somewhat mysterious when their meaning remains unclear. Card shapes can vary from a more vertical type of card, as in the case of Chinese

decks and Balinese “Cekian”. In Central Europe, there is a tradition of cards with illustrations that have remained unchanged for several centuries. Strangely, it is something that has been largely overlooked by contemporary design.

PROTEGIR(-SE) PROTEGER(SE) PROTECTING

El nostre cos té un equilibri tèrmic molt fràgil. A la mínima ens congelem o ens deshidratem. Des dels albors de la humanitat, l'home "despullat" busca aquest entorn tèrmicament condicionat per sobreviure i sentir-se còmode. Però també hem de protegir la nostra casa contra els rosegadors i insectes que atempten contra els nostres aliments i la nostra salut. No obstant això, la nostra major protecció és contra els mateixos homes, la inseguretat urbana i el desequilibri social. Són artefactes que tanquen i protegeixen les cases i els nostres valors materials amb cadenats i cadenes amb una eficàcia relativa.

Nuestro cuerpo tiene un equilibrio térmico muy frágil. A la mínima nos congelamos o nos deshidratamos. Desde los albores de la humanidad, el hombre "desnudo" busca este entorno térmicamente acondicionado para sobrevivir y sentirse cómodo. Pero también debemos proteger nuestra casa contra los roedores e insectos que atentan contra nuestros alimentos y nuestra salud. Sin embargo, nuestra mayor protección es contra los propios hombres, la inseguridad urbana y el desequilibrio social. Son artefactos que cierran y protegen las casas y nuestros valores materiales con candados y cadenas con una eficacia relativa.

Our bodies require a very precise thermal equilibrium. We can easily freeze or dehydrate. Since the beginning of mankind, the "naked" human has sought to control the temperature of his environment in order to survive and feel comfortable. We also need to protect our homes against the rodents and insects that attack our food and threaten our health. However what we protect ourselves against most are other people, urban insecurity and social inequality. We have artefacts for locking up and protecting our homes and our material wealth with relative efficiency, using chains and locks.

URUAPAN, MEXIC

BELÉM, BRASIL

PEQUÍN, XINA

DAKAR, SENEGAL

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

LOS ANGELES, EUA

CADENATS Són, segons el diccionari, “panys solts continguts en una caixa de metall, que per mitjà d’armelles assegura portes, finestres, tapes de cofres, maletes, etc.”. El material ha de ser un metall d’allò més resistent. Harry Soref, assessor tècnic del

Gran Houdini, va patentar el 1924 el cadenas Master Lock, un laminat de fulls d’acer. Tant amb codi numèric com amb claus, és el sistema de protecció més resistent, immediat i flexible.

CANDADOS Son, según el diccionario, “cerraduras sueltas contenidas en una caja de metal, que por medio de armellas asegura puertas, ventanas, tapas de cofres, maletas, etc.”. El material ha de ser un metal de lo más resistente.

Harry Soref, asesor técnico del Gran Houdini, patentó en 1924 el candado Master Lock, un laminado de hojas de acero. Tanto con código numérico como con llaves, es el sistema de protección más resistente, inmediato y flexible.

PADLOCKS According to the dictionary, these are “removable locks contained in a metal case which can be passed through a staple or link to lock doors, windows, chests, suitcases etc.” They have to be made of the strongest metal possible. In 1924,

Harry Soref, technical adviser to the Great Houdini, patented the *Master Lock*, made with laminated steel. Whether locked with a number combination or with keys, they are the strongest, quickest, most flexible protection system there is.

ALBUQUERQUE, EUA

TÒQUIO, JAPÓ

MÈXIC DF, MÈXIC

MARRÀQUEIX, MARROC

SUVA, ILLES FIJI

UBUD, BALI

NOVA DELHI, ÍNDIA

PESTELLS Els panys més antics, trobats a Assíria a prop de Nínive, daten de fa quatre mil anys. Eren de fusta, però ja incorporaven un forrellat amb un sistema similar a l'actual. Es troben pestells a les portes d'arreu del món, i es poden

activar girant-los o empenyent-los. Bloquegen la porta i proporcionen una intimitat immediata sense necessitat de claus o sistemes numèrics.

PESTILLOS Las cerraduras más antiguas, halladas en Asiria cerca de Nínive, datan de hace cuatro mil años. Eran de madera, pero ya incorporaban un cerrojo con un sistema similar al actual. Se encuentran pestillos en las puertas

de todo el mundo, y pueden ser activados mediante giro o empuje. Bloquean la puerta y proporcionan una intimidad inmediata sin necesidad de llaves o sistemas numéricos.

DOOR LATCHES The oldest door latches, found in Assyria near Nineveh, date back to 4000 years ago. They were made of wood but already included a closing system similar to those found today. Latches are found on doors all over the

world, activated either by turning or pushing. They block a door to provide immediate privacy without the need for keys or numeric systems.

- 1 ESPANTAOCELLS, TÒQUIO, JAPÓ
- 2 RATERA, MONTREAL, CANADÀ
- 3 RATERA, BELÉM, BRASIL
- 4 RATERA, TÒQUIO, JAPÓ
- 5 RATERA, BELÉM, BRASIL
- 6 ESPANTAOCELLS, TÒQUIO, JAPÓ
- 7 RATERA, TÒQUIO, JAPÓ
- 8 RATERA, BARCELONA, ESPANYA
- 9 RATERA, MONTREAL, CANADÀ
- 10 RATICIDA, SUVA, FIJI
- 11 TRAMPA PER A TALPS, MACHAKOS, KENYA
- 12 RATERA, MÈXIC DF, MÈXIC
- 13 RATERA GRAN, MONTREAL, CANADÀ
- 14 RATERA, NAIROBI, KENYA
- 15 RATERA, SANTA FE, EUA
- 16 RATERA, NOVA DELHI, ÍNDIA

TRAMPES Les tècniques per protegir casa nostra de rosegadors famolencs o aus són enginyoses. Només per atrapar rates trobem els dispositius més diversos: els que desnuquen l'animal a l'instant, els que el tanquen viu, els que el maten

amb verí i els que el deixen enganxat cruelment en una superfície adhesiva. Però la base perquè funcioni una trampa és sempre la mateixa: un esquer capaç de temptar l'animal.

TRAMPAS Las técnicas para proteger nuestra casa de hambrientos roedores o aves son ingeniosas. Solamente para atrapar ratas se encuentran los más diversos dispositivos: los que desnucan al animal al instante,

los que lo encierran vivo, los que lo matan con veneno y los que lo dejan enganchado cruelmente en una superficie adhesiva. Pero la base para que funcione una trampa es siempre la misma: un cebo capaz de tentar al animal.

TRAPS Techniques for protecting our homes from hungry rodents and birds are ingenious. Just for catching rats there are a huge range of traps: ones which break the animals neck instantly, others that trap it alive, ones that kill the animal with poison

and some that catch the animal on a cruel adhesive surface. But the essential item for a trap to work is always the same: bait that will tempt the animal.

FES, MARROC

NAIROBI, KENYA

NOVA DELHI, ÍNDIA

ZANZÍBAR, TANZÀNIA

SUVA, ILLES FIJI

COBERTS Diuen que el primer cobert de l'home eren les seves pròpies mans per cobrir-se el cap. És l'element arquitectònic per excel·lència que ens protegeix de les adversitats meteorològiques. Un cobert poden ser tones de pedra,

com en el cas d'una cova, o una lleugeríssima estructura coberta amb una pell transparent. El material amb què es cobreix el sostre pot ser aïllant, com els tradicionals makutis fets amb fulles de palma a Zanzíbar, o les teules de fang

de l'Índia, que absorbeixen bé la calor del sol. No obstant això, per durabilitat i economia es fan servir majoritàriament els sostres de xapa ondulada, uns forns autèntics per als qui hi viuen a sota. Els materials sintètics, com lones o planxes de

policarbonat, s'utilitzen per a sostres més provisionals i efímers, ja que són resistent, translúcids i fàcils de plegar i transportar.

CUBIERTAS Dicen que la primera cubierta del hombre eran sus propias manos para cubrirse la cabeza. Es el elemento arquitectónico por excelencia que nos protege de las adversidades meteorológicas. Una cubierta

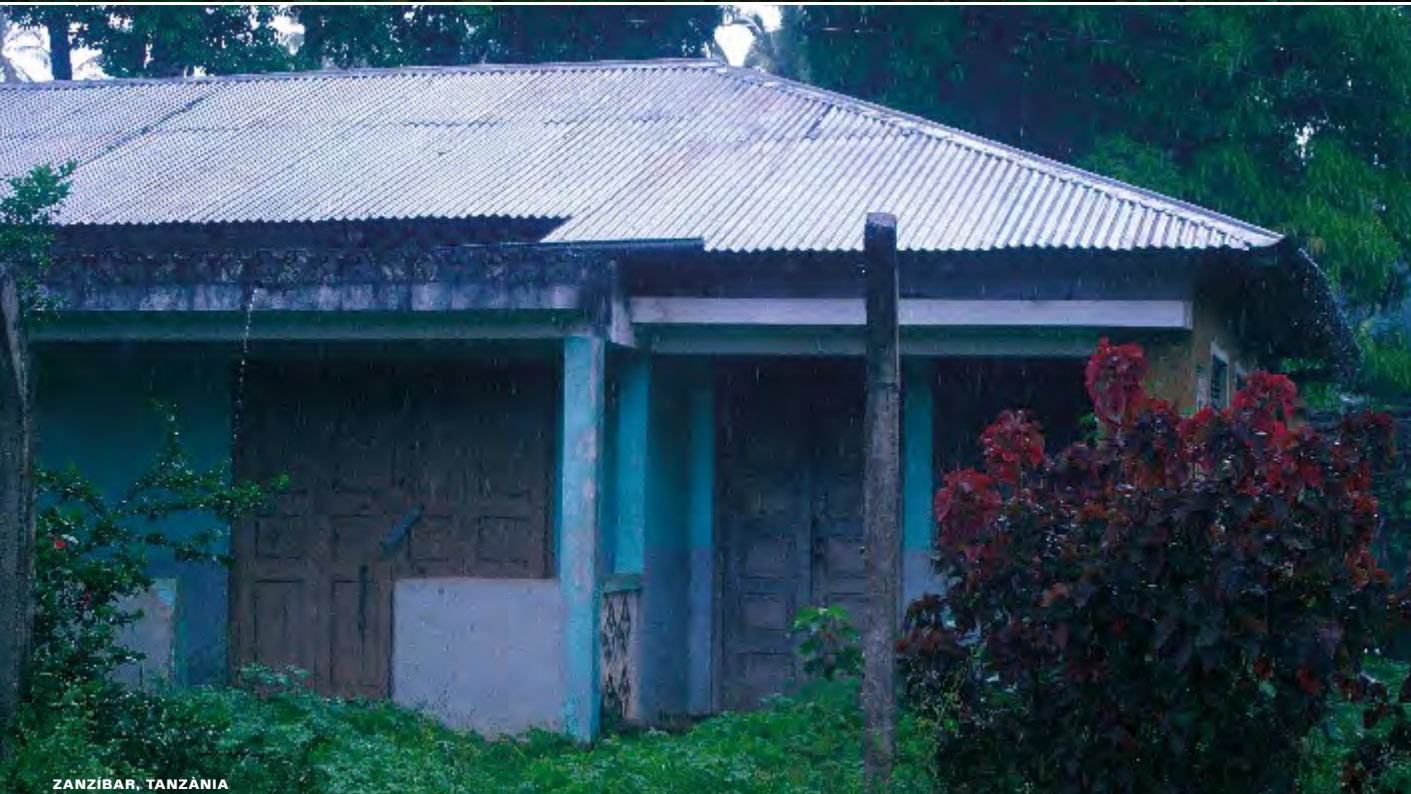
pueden ser toneladas de piedra, como en el caso de una cueva, o una ligerísima estructura cubierta con una piel transparente. El material con que se cubre el techo puede ser aislante, como los tradicionales makutis hechos

UBUD, BALI

NOVA DELHI, INDIA

ZANZIBAR, TANZANIA

URUAPAN, MÉXICO

de hojas de palmera en Zanzíbar, o las tejas de barro cocido de la India, que absorben bien el calor solar. Sin embargo, por durabilidad y economía se utilizan mayoritariamente los techos de chapa ondulada, auténticos hornos

para los que viven debajo. Los materiales sintéticos, como lonas o planchas de policarbonato, se usan para techos más provisionales y efímeros, ya que son resistentes, translúcidos y fáciles de plegar y transportar.

ROOFS They say that the first roof man used were his own hands, covering his head. They are the ideal architectural element to protect us from inclement weather. Roofs can consist of tons of rock, as in the case of a cave, or of a

super-light structure covered with a transparent membrane. The material used to cover a roof can provide insulation, as in the traditional *makutis* made of palm fronds in Zanzibar, or the baked clay tiles used in India that absorb the heat of the

sun very efficiently. However for reasons of durability and economy, roofs are usually made with corrugated iron, turning them into veritable ovens for the people who live below. Synthetic materials such as canvas or plastic sheeting are used

for more provisional, ephemeral roofs. They are strong, translucent and easy to fold and transport.

ALBUQUERQUE, EUA

BARCELONA, ESPANYA

MARRÀQUEIX, MARROC

NAIROBI, KENYA

FES, MARROC

MARRÀQUEIX, MARROC

ZANZIBÀR, TANZÀNIA

SUVA, ILLES FIJI

TENDALS I UMBRACLES Son proteccions contra el sol i la pluja. De construcció lleugera, poden ser tendals tensats, canyissos o reixetes, que deixen passar una llum tamisada. N'existeixen en estructures de fusta o metàl·liques,

cobertes amb fulles de palma o amb uralita. La qualitat de la protecció és diferent segons els materials emprats, i depèn de la conductibilitat calòrica del material i sobretot de l'ombra que fa.

TOLDOS Y UMBRÁCULOS Son protecciones contra el sol y la lluvia. De construcción ligera, pueden ser toldos tensados, cañizos o rejillas, que dejan pasar una luz tamizada. Existen en estructuras de madera o metálicas, cubiertas

con hojas de palma o con uralita. La calidad de la protección es distinta según los materiales empleados, y depende de la conductibilidad calórica del material y sobre todo de la sombra que da.

CANOPIES AND SHADES Made of light materials, they offer protection against sun and rain in the form of tight canvas, wickerwork screens or grilles that allow the light to filter through. They exist as wooden or metal structures covered in palm

fronds or corrugated plastic. The degree of protection they offer varies according to the materials used, depending on how much they conduct heat and particularly how much shade they provide.

- 1 BELÉM, BRASIL
- 2 DAKAR, SENEGAL
- 3 NUEVA DELHI, INDIA
- 4 ZANZIBAR, TANZANIA
- 5 BELÉM, BRASIL
- 6 RIO DE JANEIRO, BRASIL
- 7 NUEVA DELHI, INDIA
- 8 AUSTIN, EUA
- 9 UBUD, BALI
- 10 PEQUÍN, XINA
- 11 UBUD, BALI
- 12 NAIROBI, KENYA

BARRETS I TURBANTS La paraula “barret” s’autoexplica molt bé en castellà, *sombrero*: un artefacte que proporciona ombra protectora. Ens cobreix el cap amb una fresca i aïllant ràfia o amb materials tèxtils com el cotó. És millor si aquest

cobert portàtil té forats o una fina reixeta per a la ventilació de l’interior. És un element utilitari tot i que alhora té un important significat cultural o religiós.

SOMBREROS Y TURBANTES La palabra “sombrero” se autoexplica muy bien: es un artefacto que proporciona sombra protectora. Nos cubre la cabeza con una fresca y aislante rafia o con materiales textiles como el

algodón. Es mejor si este cobertizo portátil posee agujeros o una fina rejilla para la ventilación del interior. Es un elemento utilitario aunque tiene al mismo tiempo un importante significado cultural o religioso.

HATS AND TURBANS The meaning of the Spanish word for hat, *sombrero* (from *sombra*, shade) is self-explanatory: it is an object that provides protective shade. It covers our heads with cool, insulating raffia or textile materials such as

cotton. It is handy if this portable covering has holes or a fine net in it, for ventilation. It is a utilitarian accessory, although at the same time it has an important cultural and religious significance.

MARRÀQUEIX, MARROC

UBUD, BALI

MONTREAL, CANADA

DENPASAR, BALI

BARCELONA, ESPANYA

OURIKA, MARROC

PARAIGÜES I PARA-SOLS El para-sol existia més de tres mil anys abans que el paraigua. Era un signe de poder i continua sent un element per a celebracions religioses en països asiàtics. Com a protecció solar, va ser durant molts segles un accessori

exclusivament reservat a les dones. Va ser el britànic Jonas Hanway, al segle XVIII, qui obstinadament va socialitzar l'ús del paraigua per als *gentlemen*.

PARAGUAS Y PARASOLES El parasol existia més de tres mil anys abans que el paraguas. Era un signo de poder y sigue siendo un elemento para celebraciones religiosas en países asiáticos. Como protección solar, fue durante muchos siglos un

accesorio exclusivamente reservado a las mujeres. Fue el británico Jonas Hanway, en el siglo XVIII, quien obstinadamente socializó el uso del paraguas para los *gentlemen*.

UMBRELLAS AND PARASOLS Parasols existed more than 3000 years before umbrellas. They were originally a sign of power, and they continue to be used for religious celebrations in some Asian countries. As protection against the sun, for many years they

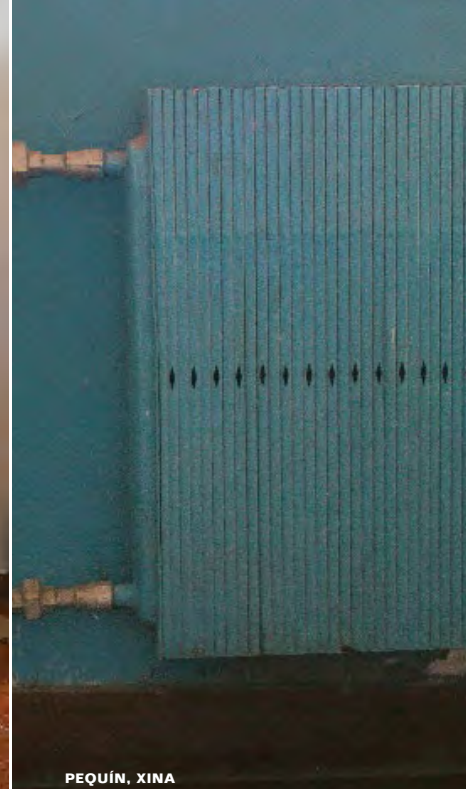
were an accessory exclusively reserved for women. It was the Briton Jonas Hanway in the 18th century who stubbornly introduced social acceptance of umbrellas for use by English "gentlemen".

TÔQUIO, JAPÓ

IMOUSER, MARROC

PEQUÍN, XINA

FES, MARROC

NADI, ILLES FIJI

OURIKA, MARROC

TOADLENA, EUA

BARCELONA, ESPANYA

MARRÀQUEIX, MARROC

QUEBEC, CANADÀ

ALBUQUERQUE, EUA

SANTA FE, EUA

CALEFACCIÓ Xemeneies, estufes, escalfadors elèctrics o calefacció central; tot energia calòrica amb diferents combustibles i irradiació de calor. Com més gran és la superfície que desprèn calor, menor es l'energia calòrica necessitada.

L'*hypocaustum* dels romans era una canonada de ceràmica amb aire escalfat des d'un foc al soterrani. Alguns hammams (banys àrabs) actuals al Marroc funcionen de la mateixa manera.

CALEFACCIÓN Chimeneas, estufas, calentadores eléctricos o calefacción central; todo energía calórica con distintos combustibles e irradiación de calor. Cuanto mayor es la superficie que desprende calor, menor es

la energía calórica necesitada. El *hypocaustum* de los romanos era una tubería de cerámica con aire calentado desde un fuego en el sótano. Algunos hammams (baños árabes) actuales en Marruecos funcionan de la misma manera.

HEATING Fireplaces, stoves, electric heaters or central heating – they all provide heat energy with different types of fuel and heat radiation The greater the surface area that gives off heat, the less heat energy is required. The Roman *hypocaustum* was a system

of ceramic pipes conveying warm air from a fire in the basement – in Morocco, some *hamams* (bath houses) still use the same system.

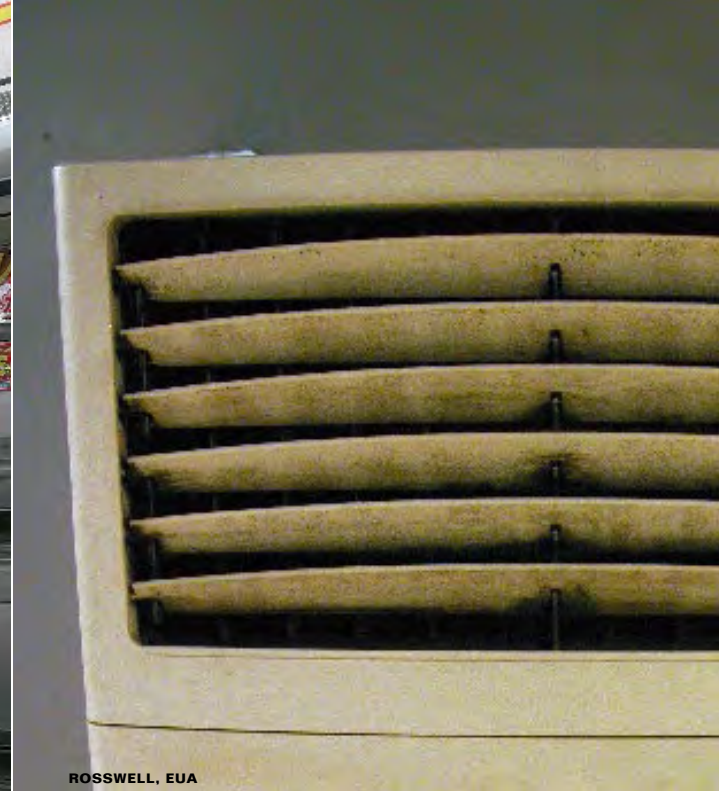
LOS ANGELES, EUA

MÈXIC DF, MÈXIC

TÒQUIO, JAPÒ

ROSSWELL, EUA

BELÉM, BRASIL

NOVA DELHI, ÍNDIA

AIRE CONDICIONAT A l'antic Egipte i també a l'Índia ja es coneixien tècniques per reduir la temperatura ambiental mitjançant l'evaporació d'aigua en parets i terres o herbes humides a les finestres. Willis Carris va inventar el 1914 el primer sistema

industrialitzat d'aire condicionat amb una calefacció de vapor d'aigua freda i un sistema de ventiladors. Des d'aleshores, el desenvolupament d'estàndards tècnics i la seva implantació ha estat fulminant.

AIRE ACONDICIONADO En el antiguo Egipto y también en la India ya se conocían técnicas para reducir la temperatura ambiental mediante evaporación de agua sobre paredes y suelos o hierbas húmedas en las ventanas. Willis

Carris inventó en 1914 el primer sistema industrializado de aire acondicionado con una calefacción de vapor de agua fría y un sistema de ventiladores. Desde entonces, el desarrollo de estándares técnicos y su implantación ha sido fulminante.

AIR CONDITIONING Both the ancient Egyptians and Indians already knew techniques for reducing the temperature in a room through water evaporation from the walls or floor or from moist plants placed in the windows. In 1914 Willis Carris

invented the first industrialised system of air-conditioning, through a system of cold water vapour and fans. Since then, the development and spread of technical standards has been astonishing.

DAKAR, SENEGAL

SÚVA, ILLES FIJI

PEQUÍN, XINA

SAN JUAN PUEBLO, EUA

VENTALLS El sistema de refrescar-se més bàsic i estès per tot el planeta. Diuen que el moviment de fer-se vent amb la mà encara produeix més calor al cos. N'existeixen versions fetes amb paper, plomes, fulles de palma o plàstic. La plegabilitat del

ventall, tant l'asiàtic com l'espanyol, en permet un transport fàcil i discret. No en totes les cultures és un ornament femení, sinó un objecte purament funcional.

ABANICOS El sistema de refrescarse más básico y extendido por todo el planeta. Dicen que el movimiento de abanicarse con la mano todavía produce más calor en el cuerpo. Existen versiones hechas en papel, plumas, hojas de palma o plástico.

La plegabilidad del abanico, tanto el asiático como el español, permite su fácil y discreto transporte. No en todas las culturas es un adorno femenino, sino un objeto puramente funcional.

FANS They are the most simple and widespread way of cooling down, found all over the world. Some people say that the act of waving a fan generates more heat in the body than the same action cools down. Fans can be made of paper, feathers,

palm leaves or plastic. Both Asian fans and Spanish fans can be folded, so they can be carried easily and discreetly. It is not always a female ornament in all cultures, but a purely functional object.

- 1 AUCKLAND, NOVA ZELANDA
- 2 TÒQUIO, JAPÓ
- 3 TÒQUIO, JAPÓ
- 4 URUAPAN, MÈXIC
- 5 PEQUÍN, XINA
- 6 BARCELONA, ESPANYA
- 7 TÒQUIO, JAPÓ
- 8 DR. SKUD DE P. STARCK, ALESSI, ITÀLIA
- 9 TÒQUIO, JAPÓ
- 10 NAIROBI, KENYA

MATAMOSQUES La rapidesa i la visió panoràmica de les mosques dificulta la seva caça amb les nostres pròpies mans. S'han inventat diferents sistemes per atrapar-les, des de cintes adhesives per a una mort lenta, olors repel·lents i productes

bioquímics, fins a la mort sobtada amb els matamosques. Destaca la pala japonesa, en què la mosca queda electrocutada a la malla metàl·lica connectada a una pila.

MATAMOSCAS La rapidez y la visión panorámica de las moscas dificulta su caza con nuestras propias manos. Se han inventado distintos sistemas para atraparlas, desde cintas adhesivas para una muerte lenta, olores repelentes y productos

bioquímicos, hasta la muerte súbita con los matamoscas. Destaca la pala japonesa, en que la mosca queda electrocutada en su malla metálica conectada a una pila.

FLY-KILLERS Flies' speed and panoramic vision make it difficult to catch them by hand. Various systems have been invented, from adhesive paper, which kills them slowly, repellent odours, bio-chemical products or even sudden death with

fly-swats. Most impressive is the Japanese invention in which the fly is electrocuted by metal wires connected to an incorporated battery.

BELÉM, BRASIL

ZANZIBAR, TANZANIA

DENPASAR, BALI

SUVA, ILLES FIJI

NAIROBI, KENYA

MOSQUITERES Una qüestió de vida o mort als països amb malària, que no tothom es pot permetre. Les mosquiteres creen una agradable cèl·lula protectora en un espai semitransparent. Amb aquesta fina malla enrigidida amb filferros o

listonets de fusta es construeixen receptacles per protegir els bebès i els aliments de mosques i mosquits.

MOSQUITERAS Una cuestión de vida o muerte en los países con malaria, que no todos se pueden permitir. Las mosquiteras crean una agradable célula protectora en un espacio semitransparente. Con esta fina malla rigidizada con

alambres o finas tablillas de madera se construyen receptáculos para proteger a los bebés y los alimentos de moscas y mosquitos.

MOSQUITO NETS These are a question of life and death in countries with malaria, although not everyone can afford them. Mosquito nets create a pleasant, semi-transparent, protective capsule. The fine mesh stiffened with steel or fine strips of

wood is made into covers to protect both babies and food from flies and mosquitoes.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

- 1 TÒQUIO, JAPÓ
- 2 ZANZIBAR, TANZÀNIA
- 3 ZANZIBAR, TANZÀNIA
- 4 UBUD, BALI
- 5 TENGANAN, BALI
- 6 MACHAKOS, KENYA
- 7 TÒQUIO, JAPÓ
- 8 NAIROBI, KENYA
- 9 PEMBA, TANZÀNIA
- 10 TÒQUIO, JAPÓ
- 11 WABI DE CAMPER, MALLORCA, ESPANYA

SANDALIES Serveixen tant per al descans dels peus, a manera de sabatilles, com per posar-se-les a l'hora d'entrar a casa com a mesura d'higiene, la qual cosa és molt habitual als països asiàtics. La sandàlia que es col·loca entre

el dit gros i el segon dit del peu, la xancleta, existeix a quasi totes les cultures, tot i que el seu origen és hindú i xinès. La versió en espuma sintètica i tires de plàstic és un dels calçats més estesos al món.

SANDALIAS Sirven tanto para el descanso de los pies, a modo de zapatilla, como para ponérselas a la hora de entrar en casa como medida de higiene, lo cual es muy habitual en los países asiáticos. La sandalia que se coloca entre el

dedo gordo y el segundo dedo del pie, la chancleta, existe en casi todas las culturas, aunque su origen es hindú y chino. Su versión en espuma sintética y tiras de plástico es uno de los calzados más extendidos en el mundo.

SANDALS They are used as a slipper for relaxing in or as a hygienic measure that can be removed when you enter a house, as is very common in Asian countries. Flip-flops that are just held between the big toe and the second toe exist in almost

every culture, although their origin is Hindu or Chinese. The ones made of synthetic foam, with a plastic strap, are one of the most widespread forms of footwear in the world.

COMUNICAR(-SE) COMUNICAR(SE) COMMUNICATING

Necessitem saber coses i explicar-les als altres mitjançant símbols, lletres o paraules. Ens comuniquem a través del telèfon, el correu o el diari. Cada cultura desenvolupa els seus propis dispositius i vocabularis per comunicar-se. Però també el transport físic de persones significa comunicació i intercanvi. Incloem en aquest apartat autobusos, cotxes, metros i ascensors com a mitjans de comunicació entre diferents llocs. La comunicació sempre és moviment d'informació, tant si és a través d'artefactes tecnològics com de "missatgers" humans.

Necesitamos saber cosas y explicarlas a los demás mediante símbolos, letras o palabras. Nos comunicamos a través del teléfono, el correo o el periódico. Cada cultura desarrolla sus propios dispositivos y vocabularios para comunicarse. Pero también el transporte físico de personas significa comunicación e intercambio. Incluimos en este apartado autobuses, coches, metros y ascensores como medios de comunicación entre distintos lugares. La comunicación siempre es movimiento de información, tanto si es a través de artefactos tecnológicos como de "mensajeros" humanos.

We need to know things and to explain them to others, through symbols, letters or words. We communicate by telephone, mail or newspapers. Every culture develops its own means and vocabularies for communicating. But the physical transportation of people also represents communication and exchange. This section includes buses, cars, metro systems and lifts as different means of communication between different places. Communication is always a movement of information, whether through technological devices or via human "messengers".

AUSTIN, EUA

URUAPAN, MÈXIC

TÒQUIO, JAPÓ

PEQUÍN, XINA

MARRÀQUEIX, MARROC

NAIROBI, KENYA

PEQUÍN, XINA

UBUD, BALI

TÒQUIO, JAPÓ

BARCELONA, ESPANYA

ZANZIBAR, TANZANIA

SUVA, ILLES FIJI

FLETXES Un senyal que comunica i que s'entén a tot arreu. Els seus inicis no són clars, encara que sembla òbvia la imatge d'un home prehistòric indicant el camí amb una fletxa llançada amb el seu arc. El disseny pot variar en el tipus

de punta i la longitud i l'amplada de la tija de fusta. Les fletxes són sempre unidireccionals, perquè amb dues puntes es converteixen en un símbol que defineix una determinada mesura o distància.

FLECHAS Una señal que comunica y que se entiende en todo el mundo. Sus inicios no son claros, aunque parece obvia la imagen de un hombre prehistórico indicando el camino con una flecha lanzada con su arco. Su diseño puede variar

en el tipo de punta y la longitud y anchura de la varilla. Las flechas son siempre unidireccionales, porque con dos puntas se convierten en un símbolo que define una determinada medida o distancia.

ARROWS a sign that is used and understood throughout the world. Its origins are not clear, although the image of a prehistoric man indicating a path with an arrow fired from his bow seems obvious. Its design can vary in the type of tip and the length

and thickness of the shaft. Arrows are always mono-directional, because with two tips they become a reference symbol defining a certain measurement or distance.

BARCELONA, ESPANYA

NAIROBI, KENYA

NADI, ILLES FIJI

NOVA DELHI, ÍNDIA

QUEBEC, CANADA

AUKLAND, NUEVA ZELANDA

PEQUÍN, XINA

NOVA DELHI, ÍNDIA

TOQUIO, JAPÓ

MONTREAL, CANADA

SANTA FE, EUA

PEQUÍN, XINA

BÚSTIES Enviar i rebre correu és una manera de comunicar-se. Les bústies d'enviament estan senyalitzades amb el color corporatiu de la companyia de correus; les bústies de recepció s'identifiquen amb el nom, un codi numèric o simplement

pel seu aspecte formal. N'existeixen versions que resolen la dificultat de deixar-hi diaris de gran format.

BUZONES Enviar y recibir correo es una forma de comunicación. Los buzones de envío están señalizados con el color corporativo de la compañía de correo; los buzones de recepción se identifican con el nombre, un código numérico o

simplemente por su aspecto formal. Existen versiones que resuelven la dificultad de dejar periódicos de gran formato.

LETTER BOXES sending and receiving letters is an everyday form of communication. Letterboxes for sending letters are painted in the corporate colour of the postal company, while letterboxes for receiving letters are identified by

name, numerical code or simply outward appearance. There are versions that resolve the difficulty of delivering large-format newspapers.

ZANZIBAR, TANZANIA

NOVA DELHI, INDIA

BARCELONA, ESPANYA

VIENA, ÀUSTRIA

URUAPAN, MEXIC

AUSTIN, EUA

QUIOSCOS Els diaris tenen una vida curta; no hi ha res més vell que un diari de fa tres dies. Els quioscos mantinguts per una persona són grans suports per exposar-hi les portades del dia. Existeixen diverses tècniques per presentar-los en

un espai reduït: verticalment amb pines, enrotllats com un tub o simplement escampats per terra. Els quioscos “autoservei” es troben més aviat en països rics, on ningú no es planteja robar diaris per a la revenda.

QUIOSCOS Los diarios tienen una corta vida; no hay nada más viejo que un periódico de hace tres días. Los quioscos mantenidos por una persona son grandes soportes para exponer las portadas del día. Existen diversas técnicas para

presentarlos en un espacio reducido: verticalmente con pinzas, enrollados como un canuto o esparcidos por suelo. Los quioscos “autoservicio” se encuentran más bien en países ricos, donde nadie se plantea robar periódicos para la reventa.

NEWS KIOSKS Newspapers have a short lifespan. There's nothing more out of date than a three-day old newspaper. Manned news kiosks make great notice boards for displaying the headlines of the day. There are lots of ways of displaying

them in a reduced space: vertically, using pegs, rolled up like a pipe or just spread out on the floor. “Self-service” kiosks are mainly found in rich countries, where it does not occur to anyone to steal newspapers for resale.

MÈXIC DF, MÈXIC

PEQUÍN, XINA

MÈXIC DF, MÈXIC

MONTREAL, CANADÀ

TÒQUIO, JAPÓ

TÒQUIO, JAPÓ

METRO És el mitjà de transport de les grans urbs, encara que a Delhi està en fase de construcció des de fa unes quantes dècades. A Mèxic DF, en les hores de màxima aglomeració de gent, se separen els vagons per sexes per evitar

tocaments impertinents. A Tòquio, enmig d'un silenci absolut, el 80% dels passatgers fan una becaïna asseguts. El tipus de senyalització, la indicació de les línies i els terminals poden variar segons la ciutat i la cultura.

METRO Es el medio de transporte de las grandes urbs, aunque en Delhi está en fase de construcción desde hace varias décadas. En México DF, en las horas de máxima aglomeración de gente, los vagones se separan por sexos para

evitar tocamientos impertinentes. En Tokio, en medio de un silencio absoluto, el 80% de los pasajeros echan sentados una cabezadita. El tipo de señalización, la indicación de las líneas y los terminales pueden variar según la ciudad y la cultura.

METRO It's the form of transport for large cities, although Delhi has been in the in process of constructing a metro system for decades. During the rush hour in Mexico City, passengers are segregated into carriages by gender, to prevent inappropriate

body contact. In the absolute silence of the Tokyo metro, 80% of passengers have a siesta standing up. Types of signs, line indicators and stations can vary according to city and culture.

ZANZIBAR, TANZANIA

NOVA DELHI, INDIA

UBUD, BALI

AUCKLAND, NOVA ZELANDA

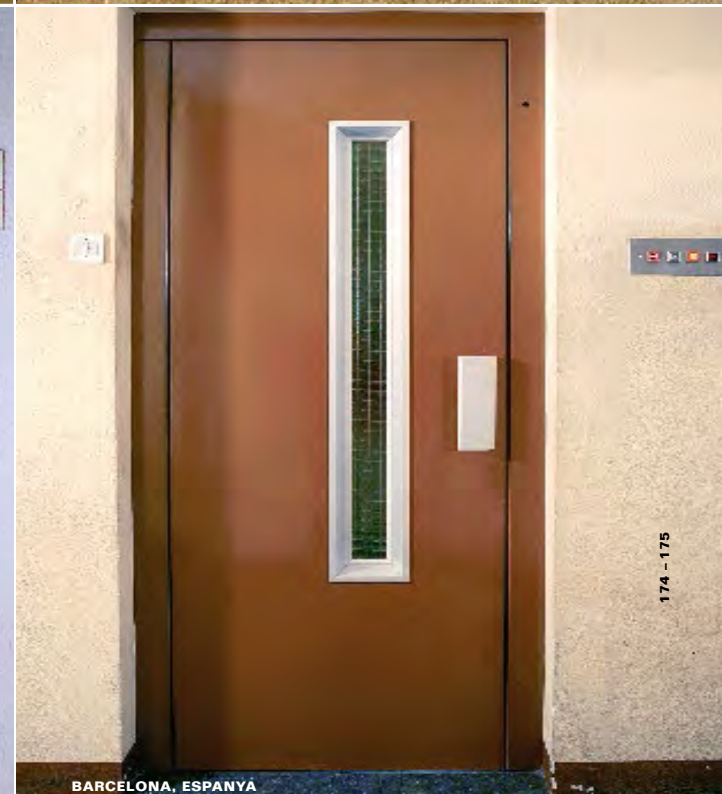
PEQUÍN, XINA

TÒQUIO, JAPÓ

LOS ANGELES, EUA

BARCELONA, ESPANYA

ASCENSORS Els primers muntacàrregues accionats amb força humana, amb animals o amb una roda hidràulica daten ja del segle III aC. Però va ser al segle XIX quan es van construir els primers ascensors industrials, que

funcionaven amb vapor. Werner von Siemens va inventar, el 1880, el primer ascensor elèctric, sense el qual els gratacels del segle XX no haurien estat possibles.

ASCENSORES Los primeros montacargas accionados con fuerza humana, con animales o con una rueda hidráulica datan ya del siglo III aC. Pero fue en el siglo XIX cuando se construyeron los primeros ascensores industriales, que

funcionaban con vapor. Werner von Siemens inventó, en 1880, el primer ascensor eléctrico, sin el cual los rascacielos del siglo XX no hubieran sido posibles.

LIFTS The first lifts operated by human or animal power, or with a hydraulic wheel, go back to 300 years before Christ. But it was in the 19th century that the first industrial lifts were constructed, using steam power. In 1880 Werner von Siemens

invented the first electric lift, without which the skyscrapers of the 20th century would not have been possible.

PEQUÍN, XINA

NAIROBI, KENYA

FES, MARROC

BARCELONA, ESPANYA

PARADES D'AUTOBÚS Són construccions per protegir-nos de les inclemències meteorològiques quan esperem l'autobús. Són al mateix temps suports d'informació i publicitat que en el seu disseny segueixen una identitat visual

fàcilment identificable. És una confluència de comunicacions tant a nivell de transport públic com de converses espontànies: llocs que ens ofereixen temps per a un breu parèntesi en el nostre flux d'activitats quotidianes.

PARADAS DE AUTOBÚS Son construcciones para protegernos de las inclemencias meteorológicas cuando esperamos el autobús. Son al mismo tiempo soportes de información y publicidad que en su diseño siguen una identidad

visual fácilmente reconocible. Es una confluencia de comunicaciones tanto a nivel de transporte público como de conversaciones espontáneas: lugares que nos ofrecen tiempo para un breve paréntesis en nuestro flujo de actividades cotidianas.

BUS SHELTERS Constructions that protect us from inclement weather while we wait for a bus. At the same time they act as notice boards for information and advertising and have an easily-recognisable visual identity. They combine various

types of communication, both in terms of public transport and in spontaneous conversations. They are places that offer us time for a brief pause in the flow of our daily activities.

MÈXIC DF, MÈXIC

DAKAR, SENEGAL

FES, MARROC

PEQUÍN, XINA

NAIROBI, KENYA

NAIROBI, KENYA

SUVA, ILLES FIJI

LOS ANGELES, EUA

UBUD, BALI

NOVA DELHI, INDIA

SUVA, ILLES FIJI

PEQUÍN, XINA

AUTOBUSOS El mitjà de transport públic més popular a tot el món, tant per a trajectes urbans com per a llargs recorreguts. En alguns països de clima tropical, estan descoberts i no tenen vidres, i quan plou els cobreixen amb uns estors de plàstic.

Resulta curios veure les diferents maneres de retolar i decorar la carrosseria dels autobusos: des de campanyes de publicitat fins a noms propis i il·lustracions de fantasia del propietari del vehicle.

AUTOBUSES El medio de transporte público más popular en el todo mundo, tanto para trayectos urbanos como para largos recorridos. En algunos países de clima tropical, están descubiertos y no tienen cristales, y cuando llueve se cubren

con unos estores de plástico. Resulta curioso ver las distintas maneras de rotular y decorar la carrocería de los autobuses: desde campañas de publicidad hasta nombres propios e ilustraciones de fantasía del propietario del vehículo.

BUSES The most popular form of public transport in the world, for both urban journeys and longer distances. In some tropical countries, they are open, and don't have windows, using plastic roller-blinds for when it rains. It

is interesting to see the different ways the bodywork of buses is painted and decorated: from advertising campaigns to the names and "fantasy" illustrations of the vehicle's owner.

SUVA, ILLES FIJI

UBUD, BALI

ZANZÍBAR, TANZÀNIA

URUAPAN, MÈXIC

TÒQUIO, JAPÓ

NOVA DELHI, ÍNDIA

MÈXIC DF, MÈXIC

NOVA DELHI, ÍNDIA

MATRÍCULES La identificació dels cotxes són codis que determinen el país i a vegades la ciutat d'on procedeix el vehicle. A l'Índia existeix la professió de retolista de matrícules, un ofici que sovint es practica al mateix carrer. Poden fer

qualsevol codi o aplicació gràfica que es vulgui i el traç manual confereix a aquest objecte, un monotip habitualment molt fred, un aspecte gairebé artesanal.

MATRÍCULAS La identificación de los coches son códigos que determinan el país y a veces la ciudad de donde procede el vehículo. En la India existe la profesión de rotulista de matrículas, un oficio que a menudo se practica

en la propia calle. Pueden hacer cualquier código o aplicación gráfica que se desee y el trazo manual confiere a este objeto, un monotipo habitualmente muy frío, un aspecto casi artesanal.

NUMBER PLATES Cars are identified by codes that show the country and often the city from which the vehicle comes. In India there exists the profession of number-plate writer, a trade that is often exercised in the same street of a city. You can

get any code and design made you want. Being painted by hand gives a handcrafted appearance to an object that is usually so cold and uniform.

MONTREAL, CANADÀ

ALBUQUERQUE, EUA

SANTA FE, EUA

PEQUÍN, XINA

UBUD, BALI

NADI, ILLES FIJI

BELEM, BRASIL

MARRÀQUEIX, MARROC

NAIROBI, KENYA

ZANZIBAR, TANZÀNIA

VIENA, ÀUSTRIA

SANTA FE, EUA

TELÈFONS PÚBLICS Encara que semblin condemnats a l'extinció per l'ús dels mòbils, els telèfons públics continuen tenint una important presència visual en l'espai urbà. Un tret comú és la intenció de crear un mínim aïllament acústic

amb elements embolcallants tipus caseta o cúpula. La seva presència se senyalitza amb colors vius corporatius i amb un disseny uniforme per poder ser reconeguts fàcilment.

TELÉFONOS PÚBLICOS Aunque parezcan condenados a la extinción por el uso de los móviles, los teléfonos públicos siguen teniendo una importante presencia visual en el espacio urbano. Un rasgo común es la intención de crear un

mínimo aislamiento acústico con elementos envolventes tipo caseta o cúpula. Su presencia se señala con colores vivos corporativos y con un diseño uniforme para poder ser reconocidos fácilmente.

PUBLIC TELEPHONES Although they seem condemned to extinction with the arrival of the mobile phone, public phones still play an important role visually in the urban landscape. A common feature is the desire to create a minimum of acoustic

insulation using some type of surrounding structure, like a cabin or hood. Their presence is indicated with bright, corporate colours and a uniform design, so they can be easily recognised.

VIDES LABORAIS

VIDAS LABORALES

WORKING LIVES

Existeixen possiblement tantes professions com homes al món, i la tasca de mostrar objectes i eines de totes i cadascuna seria infinita. En lloc d'això, es presenten en aquest apartat set personatges amb nom i cognoms, que són creadors d'objectes i artefactes d'ús comú i quotidià. Procedeixen d'àmbits culturals i socials diferents. També els productes que fan varien quant al seu valor econòmic al mercat. El tret comú potser és la identificació d'aquestes persones amb la seva activitat laboral, la seva relació directa amb la matèria primera que converteixen en producte i la seva gran professionalitat en el seu camp, per molt humil que sigui.

Existen posiblemente tantas profesiones como hombres en el mundo, y la tarea de mostrar objetos y herramientas de todas y cada una sería infinita. En vez de esto, se presentan en este apartado siete personajes con nombre y apellidos, que son creadores de objetos y artefactos de uso común y cotidiano. Proceden de ámbitos culturales y sociales distintos. También los productos que hacen varían en cuanto a su valor económico en el mercado. El rasgo común tal vez sea la identificación de estas personas con su actividad laboral, su relación directa con la materia prima que convierten en producto y su gran profesionalidad en su campo, por muy humilde que sea.

There are possibly as many professions in the world as there are people, and the task of showing objects and tools from each and every one of them would be infinite. Instead, this section introduces seven people by name, all of whom make everyday objects and artefacts. They come from different social and cultural backgrounds. Similarly, the products that they make vary in financial value on the market. Perhaps their common characteristic is their identification with their work, their direct relationship with the primary material that they convert into a new product, and their great professionalism in their field, however humble it might be.

SHIN-ICHI SAGARA, TÒQUIO, JAPÓ
Fa quaranta anys que el senyor Sagara es dedica a produir fregalls a la manera tradicional japonesa, que s'utilitzen per fregar plats i cassoles. La matèria primera és la fibra de coco o sintètica. El filament tallat

el col·loca entre dos filferros que cargola per aconseguir un raspall atapeït i ben subjectat. Després de llimar el fregalls, els doblega per la meitat i els acaba amb una cinta protectora. És un producte eficaç i durador.

SHIN-ICHI SAGARA, TOKIO, JAPÓN
Hace cuarenta años que el señor Sagara se dedica a producir estropajos a la manera tradicional japonesa, que se utilizan para fregar platos y cazuelas. Su materia prima es la fibra de coco

o sintética. El filamento cortado lo coloca entre dos alambres que retuerce para conseguir un cepillo tupido y bien sujeto. Después de lijar los estropajos, los dobla por la mitad y los acaba con una cinta protectora. Es un producto eficaz y duradero.

SHIN-ICHI SAGARA, TOKYO, JAPAN
Shin-ichi Sagara has been making kitchen scourers for washing plates and pans in the traditional Japanese manner for 40 years. His primary material is coconut or synthetic fibre. The fibres are cut and placed

between two metal wires that are twisted to make a thick, firm brush. After sanding them down, he folds them in half and finishes them with protective tape. The result is a product that is both efficient and long-lasting.

NITESH KUMAR, DAKAR, SENEGAL
Treballa amb els seus col·laboradors en un gran desguàs de Dakar, on es dediquen a la fabricació d'objectes d'ús domèstic, com aquests dos fogons: un per cuinar amb carbó i l'altre amb butà. Tallen la xapa

seguint un patró, la dobleguen en una biga metàl·lica i en reblen les juntes amb espigues fetes amb un filferro. En menys de quinze minuts tenien tots dos productes perfectament acabats.

NITESH KUMAR, DAKAR, SENEGAL
Trabaja con sus colaboradores en un gran desguace de Dakar, donde se dedican a la fabricación de objetos de uso doméstico, como estos dos fogones: uno para cocinar con carbón y el otro con butano.

Cortan la chapa siguiendo un patrón, la doblan en una viga metálica y remachan las juntas con espigas hechas con un alambre. En menos de quince minutos tenían los dos productos perfectamente acabados.

NITESH KUMAR, DAKAR, SENEGAL
Nitesh Kumar works with his colleagues in a large scrap-yard in Dakar, where they make domestic items such as these two cooking rings, one for coal and the other for gas. They cut the metal out using a

template, fold it on a metal beam and rivet the edges with staples cut from a length of wire. In under 15 minutes both pieces were finished.

FAUZ ABASSI, JAMBIANI, ZANZIBAR
Al poble on viu Fauz s'aprèn de jove a treballar les fulles de la palmera. Les bosses per transportar fruita, peix o eines es fan tradicionalment ajuntant petites peces de la fulla, que segons la mida de la bossa

poden ser quatre, sis o més. Un cop unit amb el trenat, el fons es tanca amb una corda de fibra de coco i finalment s'afegeix una nansa a la part superior.

FAUZ ABASSI, JAMBIANI, ZANZIBAR
En el pueblo donde vive Fauz se aprende de joven a trabajar las hojas de la palmera. Las bolsas para transportar frutas, pescado o herramientas se hacen tradicionalmente juntando

pequeñas piezas de la hoja, que según el tamaño de la bolsa pueden ser cuatro, seis o más. Una vez unido con el trenzado, el fondo se cierra con una cuerda de fibra de coco y finalmente se añade un asa en la parte superior.

FAUZ ABASSI, JAMBIANI, ZANZIBAR
In the village where Fauz lives you learn to work with palm leaves from an early age. Bags to carry fruit, fish or tools are made in the traditional manner, by weaving together short lengths of palm leaf. They use four,

six or more pieces, depending on the size of the bag. Once the sides have been woven, the bottom is sealed with string made from coconut fibre, and a handle is added to the top.

GERARD SIMEON, MASHTEUASH, CANADÀ El senyor Simeon és amèrindien, natiu indi de l'ètnia dels innus. Amb els seus vuitanta anys, es dedica a produir objectes d'escorça de bedoll. La recollida d'aquest material amb destrat i tascó

és una activitat innu mil·lenària. Doblegant i cosint amb fibres del mateix arbre l'escorça de bedoll estovada en aigua, la converteix en uns fins recipients. Finalment, hi esculpeix amb un ganivet uns simples però bells motius florals.

GERARD SIMEON, MASHTEUASH, CANADÀ El señor Simeon es amèrindien, nativo indio de la etnia de los innus. Con sus ochenta años, se dedica a producir objetos de corteza de abedul. La recogida de este material con hacha y cuña

es una actividad innu milenaria. Plegando y cosiendo con fibras del mismo árbol la corteza de abedul remojada en agua, la convierte en unos finos recipientes. Finalmente, esculpe con un cuchillo unos simples pero bellos motivos florales.

GERARD SIMEON, MASHTEUASH, CANADA Gerard Simeon is an Amerindian, a native Indian, and a member of the Innu people. 80 years old, he makes objects from the bark of birch trees. Harvesting this material with an axe and wedge is

a centuries-old Innu activity. The bark is soaked in water and folded to make into small recipients, sewn together with fibres from the same tree. Finally it is engraved with a knife into simple but beautiful floral patterns.

SERGIO ÁVILA, URUAPAN, MÈXIC

Té un negoci de retolació publicitària amb els seus germans anomenat Los Pollos. A Mèxic encara existeix una tradició de rètols pintats directament a les façanes de les cases. En una paret exterior del seu taller, enmig

del trànsit, va realitzar una pancarta que anunciava aquesta exposició. Amb molt de pols i experiència, distribuïa les lletres i les reforçava amb unes acolorides ombres, en un estil molt similar als anuncis de carrer que es poden veure allí.

SERGIO ÁVILA, URUAPAN, MÉXICO

Tiene un negocio de rotulación publicitaria con sus hermanos llamado Los Pollos. En México todavía existe una tradición de rótulos pintados directamente en las fachadas de las casas. En una

pared exterior de su taller, en medio del tráfico, realizó una pancarta que anunciaba esta exposición. Con mucho pulso y experiencia, distribuía las letras y las reforzaba con unas coloridas sombras, similar a los anuncios callejeros vistos allí.

SERGIO AVILA, URUAPAN, MEXICO

Sergio Avila has an advertising sign-writing business with his brothers, called *Los Pollos*. Even today there is a tradition for signs painted directly onto the façades of houses. On a wall outside his workshop, in the midst

of all the traffic, he painted a sign advertising this exhibition. With consummate rhythm and experience, he distributed the letters and highlighted them with shadow colours, just like the street adverts you see there.

VIRGINIA DEAL, TOADLENA, EUA
Els tapissos i les catifes dels indis navajos d'aquesta zona estan teixits amb els colors naturals de la llana. La senyora Deal, una mestra de l'art de teixir, triga a vegades un parell d'anys a acabar una sola peça. En

un centímetre de catifa es poden comptar fins a cinquanta nusos. Els dibuixos, rigorosament geomètrics i amb complexes simetries, els crea directament, sense dibuixos previs. És un treball amb la precisió d'un geni.

VIRGINIA DEAL, TOADLENA, EEUU
Los tapices y las alfombras de los indios navajos de esta zona están tejidos con los colores naturales de la lana. La señora Deal, una maestra del arte de tejer, tarda a veces un par de años en acabar una sola

pieza. En un centímetro de alfombra se pueden contar hasta cincuenta nudos. Los dibujos, rigurosamente geométricos y con complejas simetrías, los crea directamente, sin previos dibujos. Es un trabajo con la precisión de un genio.

VIRGINIA DEAL, TOADLENA, USA
The Navajo carpets and rugs from this area are woven using the natural colours of the wool. Virginia Deal, a master weaver, sometimes takes up to two years to finish a single piece. A centimetre of one of her carpets

can contain up to 50 knots. The design is strictly geometrical, with complex symmetries, and is drawn from the imagination, with no previous sketches. It's a task that requires the accuracy of a genius.

PETER KIOKO, MACHAKOS, KENYA
El senyor Kioko és sabater i produeix una gran varietat de sandàlies amb pneumàtics reciclats. Amb una gran agilitat, retalla la sola amb una plantilla buscant la forma més còmoda per al peu seguint la

curvatura del pneumàtic. Amb unes tires més fines de goma construeix la part superior i amb aquestes remata les juntes laterals. És un calçat econòmic i molt popular.

PETER KIOKO, MACHAKOS, KENYA
El señor Kioko es zapatero y produce una gran variedad de sandalias con neumáticos reciclados. Con una gran agilidad, recorta la suela con una plantilla buscando la forma más cómoda

para el pie siguiendo la curvatura del neumático. Con unas tiras más finas de goma construye la parte superior y con ellas remata las juntas laterales. Es un calzado económico y muy popular.

OSCAR KAFATI, MACHAKOS, KENYA
Oscar Kafati is a cobbler. He makes a wide range of sandals using material from recycled tyres. With great dexterity, he cuts out the sole of the shoe using a pattern, trying to find the most comfortable shape for the

foot depending on the curvature of the tyre. He makes the upper using thin rubber ribbons according to the model, and uses the same ribbons to bind the seams along the side. It is a cheap form of footwear, and very popular there.

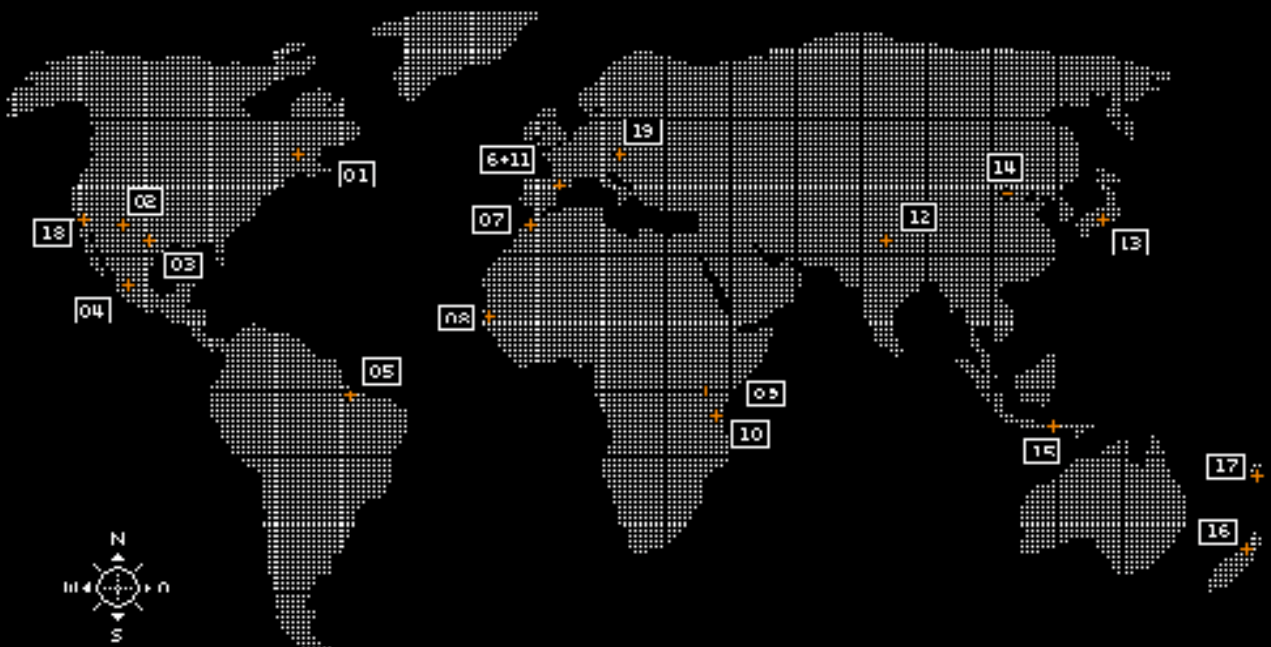

Tots els artefactes, les fotografies i els vídeos d'aquest projecte han estat recollits en llocs del món molt diferents. Per aconseguir-los es va organitzar un rigorós viatge d'investigació a través dels cinc continents amb un temps i un pressupost ajustats. Al llarg del viatge, el comissari va redactar un diari electrònic en forma de weblog, que revela el *making off* d'aquest projecte. Van visitar mercats populars, tallers, manufactures, cases privades, petites botigues i grans magatzems. En les pàgines següents es presenten extractes d'aquest diari, reduïts a temes específics i representatius de cada país visitat.

Todos los artefactos, las fotografías y los vídeos de este proyecto han sido recogidos en lugares del mundo muy distintos. Para conseguirlos se organizó un riguroso viaje de investigación a través de los cinco continentes con un tiempo y un presupuesto ajustados. A lo largo del viaje, el comisario redactó un diario electrónico en forma de weblog, que descubre el *making off* de este proyecto. Visitaron mercados populares, talleres, manufacturas, casas privadas, pequeñas tiendas y grandes almacenes. En las siguientes páginas se presentan extractos de este diario, reducidos a temas específicos y representativos de cada país visitado.

All the objects, photographs and videos that feature in this project were gathered from very different places around the world. To obtain them, a rigorous research trip across five continents was organised, adhering to a tight timetable and strict budget. Throughout the trip, the curator kept an electronic diary in the form of a weblog, which shows the *making off* the project. They visited local markets, workshops, factories, private houses, small shops and large warehouses. Extracts from the diary are printed in these pages, edited down to particular subjects and representative of each country visited.

[01] Montreal, Quebec, La Touque, Mashteuiatsh (Canadà). [02] Albuquerque, Santa Fe, Roswell (EUA). [03] Austin, Houston (EUA). [04] Mèxic DF, Uruapan (Mèxic). [05] Belém (Brasil). [06] Barcelona (Espanya). [07] Marràqueix (Marroc). [08] Dakar (Senegal). [09] Nairobi, Machakos (Kenya). [10] Zanzibar, Jambiani (Tanzània). [11] Barcelona (Espanya). [12] Nova Delhi (Índia). [13] Tòquio (Japó). [14] Pequín (Xina). [15] Ubud (Balí). [16] Auckland (Nova Zelanda). [17] Nadi, Suva (Illes Fiji). [18] Los Angeles (EUA). [19] Viena (Àustria).

novembre/novembre/november 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 **11** 12 13
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 // 2003

CANADÀ /// CANADÁ /// CANADA

Montreal-Quebec-Mashteuiatsh

Som al Quebec, la província més gran del Canadà, on viuen onze comunitats diferents de *premières nations*, pobles que ja vivien aquí abans que hi arribés l'home europeu. Actualment representen en total només un 1 % de la població. Són els inuit (més coneguts per esquimals, els qui mengen peix cru), els cris, els innus, els mohawks, els malecites, els naskapis, els abenakis, els huronis-wendat, els micmacs, els atikamekw i els algonquins.

Avui hem visitat Avataq, que és un centre cultural dels inuit a Montreal. Es dediquen a ajudar els pobles del nord i distribuir la seva producció artística i artesanal. He conegut el conservador de la col·lecció inuit, Louis Gagnon. M'ha ensenyat unes peces molt boniques, como els ulus, uns ganivets de forma rodona que utilitzen les dones inuit per preparar les pells de foques i caribús, però també per tallar el peix cru quan mengen. Des del Quebec ahir ens vam moure uns cinc-cents quilòmetres cap al nord, a un llac anomenat St. Jean, passant per una munió d'enormes abets, carregats de neu espessa, i amb un sol radiant...

Un cop allí ens va rebre Doris Paul, del Museu Amerindi de Mashteuiatsh. Ens va ensenyar una col·lecció d'artefactes fets per les comunitats índies d'aquesta zona, els innus (muntanyesos), una gent que va arribar a aquest llac fa sis mil anys. Doris ens va presentar Gerard Simeon, que és un innu autèntic (tot i que amb nom i cognom francesos) i que els seus vuitanta anys es dedica a fabricar cistells i recipients d'escorça de bedoll. També construeix raquetes de neu, estufes metàl·liques portàtils i petites joguines amb ossos de ren. Ens va rebre al seu taller i les seves manifestacions van ser molt expressives; les vam enregistrar en un vídeo per a l'exposició.

Montreal-Quebec-Mashteuiatsh

Estamos en Quebec, la provincia más grande de Canadá, donde viven once comunidades distintas de *premières nations*, pueblos que ya vivían aquí antes de que llegara el hombre europeo. Actualmente representan en total sólo un 1 % de la población. Son los inuit (más conocidos por esquimales, los que comen pescado crudo), los cris, los innus, los mohawks, los malecitas, los naskapis, los abenakis, los huronios-wendat, los micmacs, los atikamekw y los algonquinos.

Hoy hemos visitado Avataq, que es un centro cultural de los inuit en Montreal. Se dedican a ayudar a los pueblos del norte y distribuir su producción artística y artesanal. He conocido al conservador de la propia colección inuit, Louis Gagnon. Me ha enseñado unas piezas muy bonitas, como los ulus, unos cuchillos de forma redonda que utilizan las mujeres inuit para preparar las pieles de focas y caribúes, pero también para cortar el pescado crudo cuando comen.

Desde Quebec ayer nos movimos unos quinientos kilómetros hacia el norte, a un lago llamado St. Jean, pasando por un sinfín de enormes abetos, cargados de espesa nieve y con un sol radiante...

Una vez allí nos recibió Doris Paul, del Museo Amerindio de Mashteuiatsh. Nos enseñó una colección de artilugios hechos por las comunidades indias de esta zona, los innus (montañeses), una gente que llegó a este lago hace seis mil años. Doris nos presentó a Gerard Simeon, que es un innu auténtico (aunque con nombre y apellido franceses) y que con sus ochenta años se dedica a fabricar cestos y recipientes de corteza de abedul. También construye raquetas de nieve, estufas metálicas portátiles y pequeños juguetes con huesos de reno. Nos recibió en su taller y sus manifestaciones fueron muy expresivas; las grabamos en un vídeo para la exposición.

Montreal-Quebec-Mashteuiatsh

We're in Quebec, Canada's largest province and home to 11 different communities of First Nations, as they are called, communities who were already living here before the Europeans arrived. Nowadays they represent just 1% of the total population. They are the Inuits (sometimes known as Eskimos = people who eat raw fish), the Crees, the Innus, the Mohawks, the Malecites, the Naskapis, the Abenakis, the Hurons-Wendat, the Micmacs, the Atikamekw and the Algonquins.

Today we visited Avataq, an Inuit cultural centre in Montreal. Their aim is to help the communities in the North and to distribute their art and craftwork. I met the conservator of their collection of Inuit art, Louis Gagnon. He showed me some really great pieces, like the *ulus*, round knives which Inuit women use to prepare seal and caribou skins, and also to cut raw fish when they eat.

From Quebec we travelled north about 500 km to a lake called St Jean, through endless huge fir trees covered in thick snow, and with the sun shining...

When we got there, Doris Paul of the Mashteuiatsh Amerindian Museum received us. She showed us a collection of artefacts made by the Indian communities in that area, who are called the Innus (Montagnais). This people were living by this lake 6,000 years ago. Doris introduced us to Gerard Simeon, who is a genuine Innu (although his first and last names are French) and who, at the age of 80, makes baskets and containers from birch bark. He also makes snow shoes, portable metal stoves and small games out of reindeer bone. He showed us round his workshop, giving us very expressive explanations. We recorded them on video for the exhibition.

[[link](#)] [0 comments] [[comment](#)]

ESTATS UNITS /// ESTADOS UNIDOS ///
UNITED STATES

Nou Mèxic–Santa Fe–Toadlena

Ahir vam sortir a les sis del matí cap a una reserva d'indis navajos. Mark Winter hi té un *trading post*, un mercat tradicional entre indis i blancs per comprar, vendre o intercanviar productes. Enmig d'un paisatge desèrtic, amb les taules de color vermellós, hi vam arribar després d'un viatge de cinc hores. Ens havíem aturat a Flagstaff, l'última ciutat abans d'entrar a la reserva. Vam esmorzar a El Rancho, una mansió que abans era un hotel de luxe i on John Wayne tenia la seva suite quan van rodar els grans westerns. Després d'entrar a la reserva índia, la primera cosa que vam perdre va ser la cobertura del mòbil. Viuen pobrament i abandonats pels interessos americans. Amb les seves pròpies benzineres, botigues de tabac i casinos de joc, alguns indis corruptes s'enduen tots els ingressos milionaris, i la resta d'aquesta nació de nadius sobreviu com pot.

Els navajos viuen en unes cases anomenades *hogans* que tenen forma hexagonal i estan construïdes amb fusta. És un espai únic amb una estufa al centre. Eren nòmades i una de les seves habilitats més sorprenents és l'art de teixir, en què les dones destaquen especialment. Hem visitat dues senyores grans a casa seva i ens han ensenyat les seves tècniques: Virginia Deal, de setanta-sis anys, i Emma Benally, de seixanta-tres. El nus d'aquestes catifes és tan fi i el dibuix és tan perfecte, que en una peça de 200 x 120 cm s'hi poden invertir fins a dos anys, treballant de dues a tres hores al dia. Mark Winter, que negocia amb aquestes catifes, arriba a cobrar fins a 10.000 euros per catifa.

Nuevo México–Santa Fe–Toadlena

Ayer salimos a las seis de la mañana hacia una reserva de indios navajos. Mark Winter tiene allí un *trading*

post, un mercado tradicional entre indios y blancos para comprar, vender o intercambiar productos. En medio de un paisaje desértico, con las mesas de color rojizo, llegamos tras un viaje de cinco horas. Nos habíamos parado en Flagstaff, la última ciudad antes de entrar en la reserva. Desayunamos en El Rancho, una mansión que antes era un hotel de lujo y donde John Wayne tenía su suite cuando rodaron los grandes westerns. Tras entrar en la reserva india, lo primero que perdimos fue la cobertura del móvil. Viven pobremente y abandonados por los intereses americanos. Con sus propias gasolineras, tiendas de tabaco y casinos de juego, algunos indios corruptos se llevan todos los ingresos millonarios, y el resto de esta nación de nativos sobrevive como puede. Los navajos viven en unas casas llamadas *hogans* que tienen forma hexagonal y están construidas con madera. Es un espacio único con una estufa en el centro. Eran nómadas y una de sus habilidades más sorprendentes es el arte de tejer, en el cual las mujeres destacan especialmente. Hemos visitado dos señoras mayores en sus hogares y nos han enseñado sus técnicas: Virginia Deal, de setenta y seis años, y Emma Benally, de sesenta y tres. El nudo de estas alfombras es tan fino y el dibujo es tan perfecto, que en una pieza de 200 x 120 cm se pueden invertir hasta dos años, trabajando de dos a tres horas al día. Mark Winter, que negocia con estas alfombras, llega a cobrar hasta 10.000 euros por alfombra.

New Mexico-Santa Fé-Toadlena
Yesterday we set out at six in the morning to go to a Navajo Indian reserve. Mark Winter has a Trading Post there, a traditional market for Indians and white traders to buy, sell and exchange products. We arrived after a five hour journey through a desert landscape, with reddish mesas. We had stopped at Flagstaff, the last city before you get to the reserve. We had breakfast at The Ranch, a mansion that used to be a luxury hotel and where

John Wayne used to have a suite when he was filming the great westerns. After we entered the Indian reserve, the first thing we lost was our mobile phone coverage. They live in poverty and abandonment, ignored by American interests. With their own petrol stations, tobacco stores and casinos, a few corrupt Indians keep all the millions they make for themselves while the rest of this indigenous nation survive as best they can. The Navajo live in houses they call *hogans*, which are hexagonal in shape, and made from wood. It is a single space with a stove in the centre. They were nomads and one of their most surprising skills is the art of weaving, particularly among the women. We visited two elderly ladies in their homes, and they showed us their techniques: Virginia Deal is 76 and Emma Benally is 63. The knots used for these carpets are so fine, and the pattern so perfect that a carpet 200 x 120 cm can take two years to make, working 2 or 3 hours a day. Mark Winter, who deals in these carpets, can get up to 10,000 euros per carpet.

[[link](#)] [0 comments] [[comment](#)]

desembre/diciembre/december 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 // 2003

MÈXIC /// MÉXICO /// MEXICO

Mèxic DF-Uruapan

Dia de mercat: la nostra destinació era el mercat de Sonora. Trànsit lent i tens fins que hi vam arribar. Vam entrar-hi en plena gatzara i de seguida vam veure coses interessants per a l'exposició. Un dels temes és el pa i les diferents maneres de preparar-lo. El pa dels mexicans és la *tortilla*. No solament és el seu aliment bàsic sinó que és alhora un estri per menjar. Els mexicans fan servir la *tortilla* per enrotllar els aliments i menjar-se-la amb els dits. Així que la compra d'una *tortillera* era imprescindible. És una premsa per aplanar la massa de farina de blat de moro i aconseguir la típica finor. Quan vam entrar en un edifici del mercat, les coses van començar a esdevenir cada cop més surrealistes: animals vius, com galls dindis, oques o lloros, parades de pells de serps i d'altres rèptils assecant-se a l'aire lliure; taquilles on es venien pocions màgiques, nines fetitxes, remeis per atreure els diners o la dona desitjada. Tot en espais estretíssims i plens de gent. Grans quantitats de pinyates gegantines penjades del sostre, àvies que semblaven haver superat els cent vint anys d'edat darrere de munts d'herbes i espècies desconegudes, paelles enormes amb oli bullent i gent menjant *tacos* amb *frijoles*.

México DF-Uruapan

Día de mercado: nuestro destino era el mercado de Sonora. Tráfico lento y tenso hasta que llegamos allí. Entramos en pleno bullicio y en seguida vimos cosas interesantes para la exposición. Uno de los temas es el pan y sus distintas maneras de prepararlo. El pan de los mejicanos es la tortilla. No sólo es su alimento básico sino que es a la vez un utensilio para comer. Los mejicanos utilizan la tortilla para enrollar la comida y comérsela con los dedos. Así que la compra de una tortillera era

imprescindible. Es una prensa para aplanar la masa de harina de maíz y conseguir su típica finura. Cuando entramos en un edificio del mercado, las cosas empezaron a ponerse cada vez más surrealistas: animales vivos, como pavos, ocas o loros, puestos de pieles de serpientes y de otros reptiles secándose al aire libre; taquillas donde se vendían pociones mágicas, muñecas fetiches, remedios para atraer el dinero o la mujer deseada. Todo en espacios estrechísimos y repletos de gente. Grandes cantidades de piñatas gigantescas colgadas del techo, ancianas que parecían haber superado los ciento veinte años de edad detrás de montones de hierbas y especias desconocidas, enormes sartenes con aceite hirviendo y gente comiendo *tacos* con *frijoles*.

Mexico City-Uruapan

Market day: We were heading for the Sonora Market. Slow, heavy traffic until we got there. We arrived right in the thick of it and immediately saw interesting things for the exhibition. One of the themes is bread and the different ways of preparing it. For Mexicans bread means the *tortilla*. For them it's not just a basic food, at the same time it's also an eating implement. Mexicans use the *tortilla* to roll up their food in and eat it with their fingers. So it was essential to buy a *tortilla*-maker. This is a press for flattening the corn-flour dough, and to give it its typical fineness. As soon as we were in the market building, things began to get increasingly surreal: live animals such as turkeys, geese and parrots, stalls selling snake skins and other reptiles drying in the open air. Booths with magic potions, fetish dolls and remedies for attracting money or a desired woman. All in tiny spaces, and full of people. Large numbers of giant piñatas hanging from the ceiling, old women who seemed to be 120, sitting behind mounds of strange herbs and spices, and huge pans of boiling oil and people eating *tacos* with *frijoles*.

[link] [0 comments] [comment]

BRASIL /// BRAZIL

Belém do Pará-illa de Cacau

El dimarts vam anar amb la Nilma i en Bruno al nord-oest de l'estat de Pará (la capital n'és Belém). La destinació, les comunitats dels últims quilombos. Els quilombos són descendents dels esclaus negres que van ser duts allí pels portuguesos des de l'Àfrica per treballar en els cultius colonials. Actualment, viuen unes dues-centes persones en un lloc molt remot anomenat Cacau, en condicions molt humils. Després de dues hores de viatge per carreteres i pobles vorejant la selva amazònica, vam arribar a Vigia, que va ser la primera ciutat del Brasil que van colonitzar els portuguesos. Una església gegantina contrasta amb les petites i senzilles cases de pescadors. Allí ens vam trobar amb gent de Cacau, amics de la Nilma. Ens vam embarcar amb ells per travessar un braç ample de l'Amazones que separa el poble de Vigia de l'illa de Cacau. El viatge va ser fantàstic i vam poder admirar l'exuberant vegetació. En arribar, ens va rebre l'Avelino, el cap de la comunitat, un home de seixanta-quatre anys amb disset fills a càrrec seu. Ens va ensenyar com i on es prepara la farina de mandioca. Per a nosaltres va ser especialment interessant perquè és el seu pa de cada dia. La mandioca és una arrel que creix a la zona selvàtica i és, curiosament, molt verinosa en estat cru. La primera cosa que fan és ratllar l'arrel de mandioca. La massa que s'obté es posa en un artefacte anomenat *tipiti*, fet amb fulles de palma trenades. Es tracta d'un tub molt flexible que serveix per separar el líquid de la pasta. Després es passa per un colador anomenat *peneira* i, finalment, es cou en un gran recipient de coure anomenat *forno de farinha*. Aquesta és la manera més popular de fer farina de mandioca al nord del Brasil.

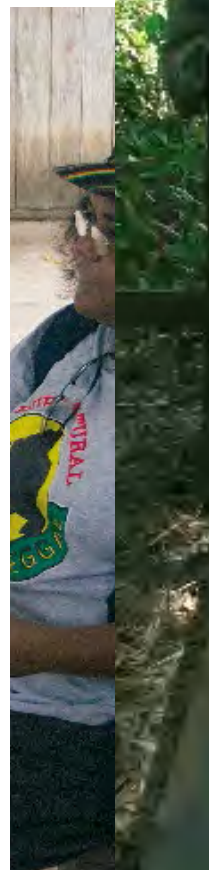

Belém do Pará-isla de Cacau

El martes nos fuimos con Nilma y Bruno al noroeste del estado de Pará (su capital es Belém). El destino, las comunidades de los últimos quilombos. Los quilombos son descendientes de los esclavos negros que fueron llevados allí por los portugueses desde África para trabajar en los cultivos coloniales. Actualmente, viven unas doscientas personas en un lugar muy remoto llamado Cacau, en condiciones muy humildes.

Tras dos horas de viaje por carreteras y pueblos bordeando la selva amazónica, llegamos a Vigia, que fue la primera ciudad de Brasil que colonizaron los portugueses. Una gigantesca iglesia contrasta con las pequeñas y sencillas casas de pescadores. Allí nos encontramos con gente de Cacau, amigos de Nilma. Nos embarcamos con ellos para cruzar un ancho brazo del Amazonas que separa el pueblo de Vigia de la isla de Cacau. El viaje fue fantástico y pudimos admirar la exuberante vegetación. Al llegar, nos recibió Avelino, el jefe de la comunidad, un hombre de sesenta y cuatro años con diecisiete hijos a su cargo. Nos enseñó cómo y dónde se prepara la harina de mandioca. Para nosotros fue especialmente interesante por ser el pan de cada día para ellos. La mandioca es una raíz que crece en la zona selvática y es, curiosamente, muy venenosa en estado crudo. Lo primero que hacen es rayar la raíz de mandioca. La masa que se obtiene se mete en un artefacto llamado *tipiti*, hecho con hojas de palma trenzadas. Se trata de un canuto muy flexible que sirve para separar el líquido de la pasta. Después se pasa por un colador llamado *peneira* y, finalmente, se cuece en un gran recipiente de cobre llamado *forno de farinha*. Esta es la manera más popular de hacer harina de mandioca en el norte de Brasil.

Belén do Pará-Isla de Cacau

On Tuesday we went with Nilma and Bruno to the North east of the state of Pará (whose capital is Belém). Heading for the last remaining communities of Quilombos. The Quilombos are descendents of the black slaves who were taken there from Africa by the Portuguese to work on the colonial plantations. Nowadays around 200 people live in a very remote place name Caucau, living in very deprived conditions.

After driving for two hours along roads and through villages beside the Amazonian jungle, we reached Vigia, which was the first city in Brazil to be colonised by the Portuguese. A giant church contrasts with the small, simple buildings of the fishermen. There we met people from Cacau, friends of Nilma. We got in a boat with them to cross a wide branch of the Amazon which separates the village of Vigia from the island of Cacau. The crossing was fantastic, looking at all that exuberant vegetation. Once we got there, we were received by Avelino, the head of the community, a man of 64, with 17 children. He showed us where and how Mandioca flour is prepared. It was particularly interesting for us because for them it is their daily bread. Mandioca is a root that grows in the jungle and, oddly, is very poisonous in its raw state. What they do first of all is to grate the manioc root. The grated root is put in a utensil called a *tipiti*, a lattice of palm leaves. A flexible straw is used to separate the liquid from the solid. Then it is put into a strainer called a *peneira* and finally it is cooked in a copper receptacle called a *forno de farinha*. This is the most common way of making mandioca flour in the North of Brazil.

[link] [0 comments] [comment]

MARROC /// MARRUECOS /// MOROCCO

Fes-Imouzzzer

De Marràqueix a Fes vam tornar a viatjar amb els trens marroquins, sempre plens de gent i ambient. El nostre contacte a Fes era Tnana Khodija, pintora i extinent d'alcalde de Fes. Una dona molt simpàtica i culta. Khodija coneixia un ferrer anomenat Fernan Miloud, que es dedicava a construir estufes a base de barrils i contenidors reciclats, a més d'arreglar estris metàl·lics com teteres. Vam anar a veure'l al seu taller per fer un vídeo sobre la seva feina. Estava escalfant metalls assegut a terra al seu taller. Utilitzava un sistema improvisat amb una tetera aprofitada i un ventilador incorporat connectat a una mànega per on sortia aire calent..., genial! No era un home de gaires paraules, però la seva habilitat per construir peces de recanvi a base de xapetes retallades era fascinant. Allí vam trobar una de les seves obres, que vam adquirir per a l'exposició: una estufa molt enginyosa. Després d'un excel·lent tagín de corder a casa de Khodija, vam tornar a Fes.

Fez-Imouzzzer

De Marrakech a Fez volvimos a viajar en los trenes marroquíes, siempre llenos de gente y ambiente. Nuestro contacto en Fez era Tnana Khodija, pintora y ex teniente de alcalde de Fez. Una mujer muy simpática y culta. Khodija conocía a un herrero llamado Fernan Miloud, que se dedicaba a construir estufas a base de barriles y contenedores reciclados, además de arreglar útiles metálicos como teteras. Fuimos a verlo a su taller para hacer un vídeo sobre su trabajo. Estaba calentando metales sentado en el suelo en su taller. Utilizaba un sistema improvisado con una tetera aprovechada y un ventilador incorporado conectado a una manguera por donde salía aire caliente..., ¡genial! Era un hombre parco en palabras, pero su habilidad para

construir piezas de recambio a base de chapitas recortadas era fascinante. Allí encontramos una de sus obras, que adquirimos para la exposición: una estufa muy ingeniosa. Después de un excelente tajín de cordero en casa de Khodija, regresamos a Fez.

Fes-Imouzzzer

From Marrakech to Fez we travelled on Moroccan trains again, which are always full of people and atmosphere. Our contact in Fez was Tnana Khodija, a painter and ex-mayor of Fez. She's also a very friendly, cultured woman. Khodija knew a blacksmith called Fernan Miloud, who makes stoves using recycled barrels and containers, as well as making metal utensils like tea-pots. We went to see him in his workshop, to make a video of his work. Sitting on the ground in front of his workshop, he was heating up metals. He was using an improvised system consisting of an old teapot with a fan attached to it, connected to a pipe that blew air onto the coals... ingenious. He was not a man of many words, but his skill in constructing spare parts using strips of metal was fascinating. We came across one of his pieces there that we bought for the exhibition. It's a very ingenious stove, the colour of the containers he used. After an excellent lamb *tagine* at Khodija's house, we set off back to Fez.

[[link](#)] [0 comments] [[comment](#)]

SENEGAL

Dakar

Finalment vam arribar a la nostra destinació: un carrer absolutament a les fosques. Quan vam entrar a la nostra pensió, hi vam trobar el porter de nit, un noi que tenia el seu matalàs a terra, just darrere de la porta d'entrada... L'endemà ens van despertar els bells d'una ovella i en obrir la finestra vam veure una colleta de nens que reien en veure els *toubabs*, els blancs en la llengua wolof.

Part del ritual dels musulmans, que aquí són majoria, és rentar-se el peus, les mans i la cara abans de resar (almenys cinc cops al dia!). Però fins i tot sense ritu religiós és molt necessari a Dakar rentar-se les mans. Noumbissi, el nostre cicerone, també ens va dir que és perquè la gent se saluda molt sovint amb les mans (quantes maneres de saludar amb la mà!). Al restaurant Misisipi tenien una galleda de plàstic amb una aixeta i una palangana. Així podies portar l'aigua a taula i oferir als teus convidats de rentar-se les mans, tal com és habitual aquí.

El més dur d'aquest dia va ser la visita a un taller on fan tota mena d'estris de cuina d'alumini utilitzant bidons i contenidors reciclats com a matèria primera. En una barraca molt fosca vam veure un noi adolescent fent girar una roda de bicicleta que movia un ventilador per mantenir viu el foc. Gent amb cossos i existències destrossades treballant per una misèria.

Dakar

Finalmente llegamos a nuestro destino: una calle absolutamente a oscuras. Al entrar a nuestra pensión, encontramos al portero de noche, un muchacho que tenía su colchón en el suelo, justo detrás de la puerta de entrada... Al día siguiente, nos despertaron los belidos de una oveja y al abrir la ventana vimos a un grupito de niños que

se reían al ver a los *toubabs*, los blancos en la lengua wolof. Parte del ritual de los musulmanes, que aquí son mayoría, es lavarse los pies, las manos y la cara antes de rezar (¡al menos cinco veces al día!). Pero incluso sin rito religioso resulta muy necesario en Dakar lavarse las manos. Noumbissi, nuestro cicerone, también nos dijo que es porque la gente se saluda muy a menudo con las manos (¡cuántas maneras de saludar con la mano!). En el restaurante Misisipi tenían un cubo de plástico con un grifo y una palangana. Así podías llevar el agua a la mesa y ofrecer a tus invitados lavarse las manos, tal como es habitual aquí. Lo más duro de este día fue la visita a un taller donde hacen todo tipo de cacharros de cocina de aluminio utilizando bidones y contenedores reciclados como materia prima. En una chabola muy oscura vimos a un chico adolescente que hacía girar una rueda de bicicleta que movía un ventilador para mantener vivo el fuego. Gente con cuerpos y existencias destrozadas trabajando por una miseria.

Dakar

Finally we reached our destination: a street in complete darkness. As we entered our hostel, we stumbled across the night porter, a boy with his mattress on the floor just behind the front door....the next day we were woken by the sound of a sheep, and when we opened our window, there was a group of children, laughing to see who the “toubabs” were (as they call whites in the Wolof language). For Muslims, who are in the majority here, part of their ritual is to wash their feet, hands and faces before praying (at least five times a day!). But even without the religious element, in Dakar it’s still very necessary to wash your hands. Noumbissi, our guide, also told us that it’s because people often greet each other by shaking hands (how many ways there are for shaking hands with someone!) In the Mississippi restaurant, there was a plastic bucket with a small tap and a bowl. So you

could take the water to your table and offer to wash your guests’ hands, as is customary here. The hardest thing today was visiting a workshop where they make all types of melted aluminium kitchen tools using recycled cans and containers as primary material. In the pitch dark hut we saw an adolescent boy spinning a bicycle wheel that worked a fan to keep the fire going. People whose bodies and lives are ruined working for a pittance.

[[link](#)] [0 comments] [[comment](#)]

gener/enero/january 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 // 2003

KENYA /// KENIA /// KENYA

Nairobi-Machakos

El segon dia a Nairobi vam anar a un mercat-taller anomenat Gikomba Jua Kali, que significa mercat sense sostre. Allí vam visitar un enorme taller-cooperativa dedicat a fabricar tota mena de productes d'alumini, xapa o acer reciclat. Vam entrar en un món tètric amb almenys cinquanta persones picant peces metàl·liques amb pesants martells sota un ruïnós sostre d'uralita, fumat pels fogons i amb un indescriptible fons sonor, un soroll al límit del que es pot suportar, una simfonia experimental a l'estil de la Fura dels Baus. Ens vam quedar impressionats per la intensitat sensorial que ens arribava d'aquest lloc. Gent treballant en una mena de gàbia metàl·lica, dones venent plàtans. Afortunadament no hi vam veure nens (com a Dakar) i el cap d'aquesta fàbrica infernal era un home bastant afable. Vam comprar-hi cassons fet de planxa d'alumini, rateres, baguls fets amb llaunes de begudes gasoses i un típic braser amb un component de ceràmica que permet economitza l'energia tèrmica. Va ser una de les experiències més increïbles del viatge. Evidentment, aquí torna a sorgir la qüestió del voyeurisme social del disseny. Aquesta gent produeix coses a partir del reciclatge industrial però no pas per reduir la càrrega mediambiental; és un reciclatge de necessitat pura i dura. Són productes ja rovellats i amb pintura mal acabada, destinats al mercat de la pobresa, a nosaltres, europeus consentits per una societat de benestar, una generació que ja no ha viscut la postguerra (en què també es feien aquestes coses), a qui fascina la seva originalitat, el seu divertiment amb les coses tronades i la creativitat per necessitat. Uf, com està tot!

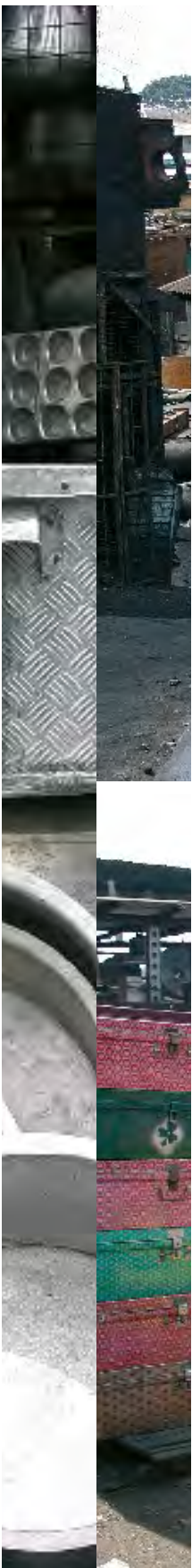

Nairobi-Machakos

El segundo día en Nairobi fuimos a un mercado-taller llamado Gikomba Jua Kali, que significa mercado sin techo. Allí visitamos un enorme taller-cooperativa dedicado a fabricar todo tipo de productos de aluminio, chapa o acero reciclado. Entramos en un mundo tétrico con al menos cincuenta personas picando piezas metálicas con pesados martillos bajo un ruinoso techo de uralita, ahumado por los fogones y con un indescriptible fondo sonoro, un ruido al límite de lo soportable, una sinfonía experimental al estilo de la Fura dels Baus. Nos quedamos impresionados por la intensidad sensorial que nos llegaba de este lugar. Gente trabajando en una especie de jaula metálica, mujeres vendiendo plátanos. Afortunadamente no vimos a niños (como en Dakar) y el jefe de esa fabrica infernal era un hombre bastante afable. Compramos cazos hechos de plancha de aluminio, ratoneras, baúles hechos con latas de bebidas gaseosas y un típico brasero con un componente de cerámica que permite economizar la energía térmica. Fue una de las experiencias más increíbles del viaje. Evidentemente, aquí vuelve a surgir la cuestión del voyeurismo social del diseño. Esta gente produce cosas a partir del reciclaje industrial pero no para reducir la carga medioambiental; es un reciclaje de necesidad pura y dura. Son productos ya oxidados y con pintura mal acabada, destinados al mercado de la pobreza, a nosotros, europeos mimados por una sociedad de bienestar, una generación que ya no ha vivido la postguerra (en que también se hacían estas cosas), a quien fascina su originalidad, su divertimento con lo cutre y la creatividad por necesidad. ¡Uf, como está todo!

Nairobi-Machakos

On our second day in Nairobi we went to a market-factory called Gikomba Jua Kali, which means market without a roof. There we visited an enormous workshop-cooperative where they make all kinds of things made from

aluminium, sheet metal or recycled steel. We walked into a gloomy world where at least 50 people were beating pieces of metal with hammers beneath a ruined plastic roof darkened by the smoke from their fires. The background noise was indescribable, a din at the limit of the tolerable, an experimental symphony à la Fura dels Baus. We stood, transfixed by the assault on our senses that hit us here. People working in a kind of metal cage, women selling bananas. At least we didn't see any children (as we had in Dakar), and the head of this infernal factory was a fairly affable guy. We bought lots of things, from ladles made of sheet aluminium, to rat traps, chests made from fizzy drinks cans and a typical cooker incorporating a ceramic part, to economise on heat energy. It was one of the most incredible experiences of the trip. Evidently, the question of the social voyeurism of design comes up again here. These people produce recycled industrial objects not to reduce environmental damage; this is recycling simply out of necessity. These are products that are already rusty, with badly-finished paintwork, aimed at an impoverished market. For us Europeans, spoiled by the welfare state, a generation that has no experience of the post-war period (during which these kinds of things were also done), we love their originality, the charm of the basic and the fascination of creativity through necessity. What have things come to!

[link] [0 comments] [comment]

TANZÀNIA /// TANZANIA

Zanzíbar-Jambiani

Des de la ciutat de Zanzíbar vam anar en una furgoneta en direcció cap a la costa est. Una amiga ens va deixar la seva casa en un poble de la costa anomenat Jambiani. Allí, ens hi esperava Fauz Issa Abassi, un botiguer ben considerat en una població de casetes i cabanes, totes construïdes amb pedres de l'escull i cobertes de *makuti*, unes "teules" fetes de fulles de palma. Vam anar a veure una senyora que es dedicava a fabricar-ne. Al seu costat, una altra senyora gran que treballava els filaments del coco. Primer els deixen un parell de mesos en remull al mar, sota unes pedres; un cop els fils s'han estovat, els van enrotllant a mà. Unint-los i doblegant-los, aconseguen cordes i sogues d'un diàmetre considerable. Fauz ens va ensenyar la manera de fer una bossa de transport multiús amb quatre parts (o més si se'n vol una de més gran), amb una branca de palmera. La facilitat de convertir material procedent de la natura en un estri funcional aquí és fascinant. També vam comprar un llit, que tradicionalment aquí es construeix amb una estructura mínima de pals de fusta dura tropical i amb cordes tensades de coco, que li donen rigidesa.

Zanzíbar-Jambiani

Desde la ciudad de Zanzíbar nos fuimos en una furgoneta en dirección hacia la costa este. Una amiga nos dejó su casa en un pueblo costero llamado Jambiani. Allí nos esperaba Fauz Issa Abassi, un tendero bien considerado en una población de casitas y cabañas, todas construidas con piedras del arrecife y cubiertas de *makuti*, unas tejas hechas de hojas de palma. Fuimos a ver a una señora que se dedicaba a fabricarlas. A su lado, otra anciana que trabajaba los filamentos del coco. Primero los dejan un par de meses en remojo en el mar, debajo de unas piedras; una vez

los hilos se han reblandecido, los van enrollando a mano. Uniéndolos y doblándolos consiguen cuerdas y sogas de considerable diámetro. Fauz nos enseñó la manera de hacer un bolso de transporte multiuso con cuatro partes (o más si se quiere uno más grande), con una rama de palmera. La facilidad de convertir material procedente de la naturaleza en un artilugio funcional aquí es fascinante. Compramos también una cama, que tradicionalmente aquí se construye con una estructura mínima de palos de madera dura tropical y con cuerdas tensadas de coco, que le dan rigidez.

Zanzibar-Jambiani

From Zanzibar town we headed towards the East coast by truck. A friend had lent us her house in a coastal village called Jambiani. There Fauz Issa Abassi was waiting for us, a grocer and well-respected man in a community of small houses and huts, all built with stones from the reef, and roofed with "makuti", a covering woven from palm leaves. We went to see a lady who wove it. Next to her, another elderly lady was working with coconut fibres. First they leave them to soak in the sea for a couple of months, held down by stones. Then once the fibres have softened, they roll them by hand into fine threads. By joining and folding them together, they make string and rope of considerable thickness. Fauz showed us how to make a multi-purpose carry bag using four pieces (or more if you want a bigger one) of a palm branch. The ease with which they convert material from nature into a functional artefact here is fascinating. We also bought a bed, which is traditionally made here, using a minimal structure of tropical hardwood poles, with tensed coconut strings to give it rigidity.

[link] [0 comments] [comment]

ÍNDIA /// INDIA

Nova Delhi

L'única norma de trànsit que es respecta a Delhi i que es pot llegir pintada a la part del darrere de molts cotxes és: *Horn please* (Pitin si us plau). El primer dia vam anar al Crafts Museum, que està situat en un parc magnífic. Hi vam trobar un taller de teixidors que fabriquen exquisides teles de cotó i seda. Vam comprar-hi un sari, el vestit tradicional hindú femení. Volíem que ens mostressin la tècnica de posar-se'l. Com que el teixidor era tímid, no va convèncer cap dona i va acabar posant-se'l ell. Vam comprar en un mercat de barri uns platets per usar i llençar. Estan fets amb fulles de banana, que premsen mullades i deixen assecar. També vam anar a veure un lloc on la gent es dedica a rentar roba per encàrrec, com una bugaderia però amb un nivell molt rudimentari. Vam fer un reportatge sobre tot el procés: la manera de rentar, estendre, eixugar i blanquejar la roba. Va ser interessant i impressionant per la humilitat i la pobresa en què viu i treballa aquesta gent, un contrast amb la gran eufòria actual pel miracle econòmic a l'Índia.

Nueva Delhi

La única norma de tráfico que se respeta en Delhi y que puede leerse en muchos coches pintada en la parte trasera es: *Horn please* (Piten por favor). El primer día fuimos al Crafts Museum, que está situado en un magnífico parque. Allí encontramos un taller de tejedores que fabrican exquisitas telas de algodón y seda. Compramos un sari, la vestimenta tradicional hindú femenina. Queríamos que nos mostrasen la técnica de ponérselo. Puesto que el tejedor era tímido, no convenció a ninguna mujer y acabó poniéndoselo él. Compramos en un mercado de barrio unos platitos para usar y tirar. Están hechos con hojas de banana, que

presan mojadas y dejan secar. También fuimos a ver un lugar donde la gente se dedica a lavar ropa por encargo, como una lavandería pero con un nivel muy rudimentario. Hicimos un reportaje sobre todo el proceso: la manera de lavar, tender, secar y blanquear la ropa. Fue interesante e impresionante por la humildad y la pobreza en que vive y trabaja esa gente, un contraste con la gran euforia actual por el milagro económico en la India.

New Delhi

The only traffic regulation respected in Delhi, and which can be read painted on the back of lots of cars, is “Horn please”. Please honk! On our first day we went to the Crafts Museum, which is located in a fabulous park. There we found a workshop of weavers who make exquisite fabrics in cotton and silk. We bought a sari, the typical, traditional, female Hindu garment. We wanted a demonstration of how to put it on. As the weaver was very shy, he could not persuade any of the women, and ended up putting it on himself. At a local market, we bought a type of small, disposable plate, to be used and thrown away. They are made from banana leaves, which are soaked and pressed, then left to dry. We also went to see a place, a kind of shanty, where people wash clothes to order, like a laundry, but at a more rudimentary level. We shot a report on the whole process: how they wash, hang up, dry and bleach the clothes. It was interesting and striking because of the poverty and simplicity in which these people live and work, a contrast with the great euphoria at the moment due to the economic miracle in India.

[link] [0 comments] [comment]

JAPÓ /// JAPÓN /// JAPAN

Tòquio

Amb Shimpatiro Ishigami, arquitecte i amic, vam anar al barri d'Ueno a veure una botiga de ganivets i tisores que ha resistit el canvi urbanístic. Un senyor gran, molt elegant, era allà dins agenollat sobre els tatamis fent números. Vam entrar-hi i, quan vam comprar un preciós ratllador de gingebre molt petit, el senyor va començar a explicar-nos (bé, a explicar-li a Shimpatiro en japonès) la història de la seva botiga, quan es va reformar i com, etc. Va ser com un viatge en el temps. Nosaltres contemplant la tranquil·litat i l'elegància d'aquest avi entre ganivets i tisores d'una qualitat insuperable. Una experiència similar la vam tenir un dia que vam anar a veure un home que fa quaranta anys que es dedica a fer uns fregalls de fibra de coco per netejar la vaixel·la. Treballa de manera totalment manual amb el seu germà en un taller situat en un barri allunyat del centre de Tòquio, on les cases només tenen dues plantes. Vam estar amb aquest artesà gairebé sense poder parlar, però es respirava un ambient de bon rotllo i de tranquil·litat laboral admirable. Ens van explicar pas a pas el procés de fabricació d'aquestes petites meravelles quotidianes; va ser una vivència inoblidable.

Tokyo

Con Shimpatiro Ishigami, arquitecto y amigo, nos fuimos al barrio de Ueno a ver una tienda de cuchillos y tijeras que ha resistido al cambio urbanístico. Un señor mayor, muy elegante, estaba allí dentro arrodillado sobre los tatamis haciendo números. Entramos y, al comprar un diminuto rallador de jengibre precioso, el señor empezó a contarnos (bueno, a contarle a Shimpatiro en japonés) la historia de su tienda, cuándo se reformó y cómo, etc. Fue como un viaje en el tiempo. Nosotros contemplando la tranquilidad

y la elegancia de este abuelito entre cuchillos y tijeras de una calidad insuperable. Similar experiencia tuvimos otro día cuando fuimos a ver a un hombre que hace cuarenta años que se dedica a hacer unos estropajos de fibra de coco para limpiar la vajilla. Trabaja de manera totalmente manual con su hermano en un taller situado en un barrio alejado del centro de Tokyo, donde las casas sólo tienen dos plantas. Estuvimos con este artesano sin apenas poder hablar, pero se respiraba un ambiente de buen rollo y de sosiego laboral admirable. Nos explicaron paso a paso el proceso de fabricación de estas pequeñas maravillas cotidianas; fue una vivencia inolvidable.

Tokyo

With Shimpatiro Ishigami, an architect and friend, we went to the Ueno district to see a knife and scissors shop, which is still holding out against urban development. An old, very elegant man was inside, kneeling on his tatami, doing his accounts. We went in and bought a tiny, beautiful ginger grater. The old man started to tell us (or rather, to tell Shimpatiro in Japanese) about his shop, when it had been refurbished and how it had been built etc. etc. It was like a journey back in time. We just watched the tranquillity and elegance of this old man among his knives and scissors, all of unbeatable quality. We had a similar experience another day when we went to see a man who, for 40 years, has made brushes for washing dishes using coconut fibre. He works totally manually with his brother, in a workshop located in a district away from the centre of Tokyo, where the buildings are only two stories high. We spent time with this craftsman even though we could hardly talk, but there was a friendly, peaceful atmosphere as they worked that was admirable. They explained to us, step by step, how they make these small, everyday wonders; it was an unforgettable memory.

març/marzo/march 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 // 2003

XINA /// CHINA

Pequín

Aquí tot és ampli i monumental en la seva distribució urbanística. El nostre hotel era a l'entrada d'un barri antic amb casetes d'una planta, construïdes amb uns maons anomenats *hutong*. Són unes edificacions que estan, segons diuen, en via d'extinció. Vam anar a veure el temple del Cel, on l'emperador de la Xina practicava la meditació. Però per a nosaltres l'interès d'aquest lloc es concentrava més en les activitats dels avis pequinesos al voltant del temple. Allí practiquen tot el que els abelleix: tai-txi amb espases, gimnàstica amb música tecno o cantar cançons ancestrals populars. El que ens va agradar més van ser uns senyors grans que pintaven amb uns enormes pinzells caràcters cal·ligràfics al terra, però amb aigua! Quina excel·lent mostra d'art efímer! Vam poder veure una farmàcia de medicina xinesa, on preparen les pocions curatives. Com a afrodisíac per a la col·lecció, el farmacèutic ens va recomanar *lu rong*, banya de cérvol. La presenten com si fossin uns bombons, amb un preu exorbitant. Vaig comprar-ne una bosseta amb unes quantes rodanxes mol primes. Es pren en infusió, mmmm!, quin gust deu tenir?

Al migdia, la Margarita, la nostra guia, ens va convidar a casa de la seva tieta. Quan vam arribar-hi, la seva tieta i la seva mare ja havien començat a fer els *jiao zi*, uns raviolis xinesos fets amb farina d'arròs i carn picada. En vam fer un reportatge en vídeo i després vam gaudir del menjar casolà xinès.

Pequín

Aquí todo es amplio y monumental en su distribución urbanística. Nuestro hotel estaba en la entrada de un barrio antiguo con casitas de una planta, construidas con unos ladrillos que se llaman *hutong*. Son unas edificaciones que están, según dicen, en vías de

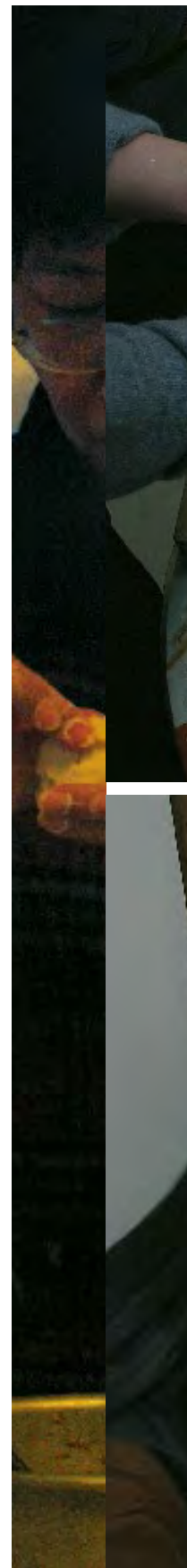
extinción. Fuimos a ver el templo del Cielo, donde el emperador de la China practicaba la meditación. Pero para nosotros el interés de este lugar se concentraba más en las actividades de los abuelos pequineses alrededor del templo. Allí practican todo lo que les apetece: tai-chi con espadas, gimnasia con música tecno o cantar canciones ancestrales populares. Lo que más nos gustó fueron unos señores mayores que pintaban con unos enormes pinceles caracteres caligráficos en el suelo, ¡pero con agua! ¡Qué excelente muestra de arte efímero!

Pudimos ver una farmacia de medicina china, donde preparan las pociones curativas. Como afrodisíaco para la colección, el farmacéutico nos recomendó *lu rong*, cuerno de ciervo. Lo presentan como si fueran unos bombones, a un precio exorbitante. Compré una bolsita con unas cuantas rodajas muy finitas. Se toma en infusión, ¡mmmm!, ¿qué sabor tendrá?

Al mediodía, Margarita, nuestra guía, nos invitó a casa de su tía. Cuando llegamos, su tía y su madre ya habían empezado hacer los *jiao zi*, unos raviolis chinos hechos con harina de arroz y carne picada. Hicimos un reportaje en vídeo y después disfrutamos de la comida casera china.

Beijing

Everything here is large-scale and monumental in its urban layout. Our hotel was at the entrance to an old neighbourhood called Hutong, with one-storey houses built from brick. They are buildings which, apparently, are disappearing. We went to see the Temple of Heaven, where the Chinese emperor used to meditate. But here we were more interested in what the elderly people of Beijing were doing outside the temple. They go there to do whatever they want: tai-chi with swords, gymnastics to techno music, or singing ancient popular songs. What we liked most were some elderly people who were painting calligraphy on the ground with enormous brushes, but using water! What an excellent example of ephemeral art! We were able to visit a pharmacy for

Chinese medicine, where they prepare curative potions. As an aphrodisiac for the collection, the pharmacist recommended us *Lu Rong*, deer horn. They wrap it up like chocolates, but it costs a fortune. I bought a small bag with a few, very fine slices. It's taken as an infusion. Mmmm! I wonder what it tastes like?

At lunchtime we were invited to the house of the grandmother of Margarita, our guide. When we arrived, her aunt and her mother had already started to make *Jiao Zi*, Chinese ravioli, made with rice flour and mince meat. We shot a video report and then enjoyed Chinese home cooking!

[[link](#)] [0 comments] [[comment](#)]

març/marzo/march 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 // 2003

INDONÈSIA /// INDONESIA

Bali-Ubud

La vida a Bali comença molt d'hora, abans que el sol escalfi l'ambient. Nosaltres anàvem amb Komang, la nostra guia, al poble de Tenganan, on tenen una tècnica tradicional de teixir anomenada *ikat*, que consisteix a teixir amb el teler prèviament tenyit. S'aconsegueix, així, un particular dibuix semblant a una imatge distorsionada d'un televisor amb l'antena mal ajustada. És un procés molt lent i laboriós.

Al xiringuito on vam dinar a la tornada, em vaig fixar en una espècie de plataformes de fusta amb la superfície de bambú trenat. Els balinesos solen menjar sobre aquestes plataformes. I suposo que després hi fan la migdiada o xerren tot fumant unes cigarretes perfumades amb clau d'espècia...

Mmmm..., quina cultura d'olors!

L'endemà ens vam llevar a les sis del matí per anar a un mercat nocturn: comença a les dues i s'acaba a les nou del matí. Abans, però, vam esmorzar: una senyora ens va vendre arròs amb salsa de sucre morè embolicat amb una fulla de forma triangular. Aquí fan servir la fulla de banana per coure al vapor. Ens el vam prendre amb cafè balinès, un cafè que creix a la mateixa illa i que preparen com si fos Nescafé. És mol gustós, dolç i desperta molt. El mercat en si és un èxit de compres. Hi vam trobar recipients per bullir l'arròs, una cuina de gasolina, diferents estris com cullerots, ratlladors de coco o uns cistells de plàstic que duen al cap.

Bali-Ubud

La vida en Bali empieza muy temprano, antes de que el sol caliente el ambiente. Nosotros íbamos con Komang, nuestra guía, al pueblo de Tenganan, donde tienen una técnica tradicional de tejer llamada *ikat*, que consiste en tejer con el telar previamente teñido. Se consigue, así, un particular dibujo

parecido a una imagen distorsionada de un televisor con la antena mal ajustada. Es un proceso muy lento y laborioso.

En el chiringuito donde comimos a la vuelta, me fijé en una especie de plataformas de madera con la superficie de bambú trenzado. Los balineses suelen comer sobre estas plataformas. Y supongo que después duermen la siesta o charlan fumando unos pitillos perfumados con clavo... Mmmm..., ¡qué cultura de olores!

Al día siguiente nos levantamos a las seis de la mañana para ir a un mercado nocturno: empieza a las dos y cierra a las nueve de la mañana. Sin embargo, antes desayunamos: una señora nos vendió arroz con salsa de azúcar moreno envuelto en una hoja de forma triangular. Aquí utilizan la hoja de banana para cocer al vapor. Nos lo tomamos con café balinés, un café que crece en la misma isla y que preparan como si fuera Nescafé. Es muy sabroso, dulce y despeja mucho. El mercado en sí es un éxito de compras. Encontramos recipientes para hervir el arroz, una cocina de gasolina, diferentes utensilios como cucharones, ralladores de coco, unos cestos de plástico que llevan en la cabeza.

Bali-Ubud

Life in Bali starts very early, before the sun has warmed things up. We went with Komang, our guide, to the village of Tenganan, where they have a tradition of making a fabric called *Ikat*. It's a technique for weaving using thread that has already been dyed. They weave a particular design that looks like a distorted image, similar to a television picture with a badly-tuned aerial. The weaving process is very slow and laborious. In a hut where we ate on the way back, I noticed a type of wooden platforms, with woven bamboo above them. The Balinese usually eat on these platforms. And I suppose that afterwards they chat or doze, smoking those perfumed clove cigarettes... mmm... what a culture of fragrances! The next day we got up at six in the

morning to visit a night market: it starts at two in the morning and closes at nine. First we had breakfast: a woman sold us rice with a brown sugar sauce, wrapped in a triangular leaf. Here they use banana leaves to steam food. We had a Bali-coffee, a coffee that grows on the island itself, and which they prepare like Nescafé. It's very tasty and sweet and wakes you up completely. The market itself was a shopping success: containers for boiling rice, a petrol cooker, different utensils such as ladles, coconut graters, plastic baskets that are carried on the head.

[[link](#)] [0 comments] [[comment](#)]

març/marzo/march 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 // 2003

NOVA ZELANDA /// NUEVA ZELANDA /// NEW ZEALAND

Auckland

Quan hi vam arribar anàvem onze hores al davant de l'hora de Barcelona. El món a l'inrevés, de cap per avall, inici de la tardor... La sensació d'estar molt lluny de tot arreu, encara que la cultura britànica sigui molt present a Auckland (també en l'àmbit culinari!). En una visita a l'Auckland Museum, ens vam informar sobre la cultura autòctona dels maoris, encara ben present a la ciutat. La gent maori es distingeix sobretot per la seva corpulència física: els homes són de complexió alta i molt forta. Les generacions actuals ja no porten el tatuatge facial tradicional de la cultura maori, però vam trobar una nina per a la col·lecció amb la cara pintada d'aquesta manera. Després d'aquesta llarga visita, vam anar a l'Skytower d'Auckland, amb els seus 365 m d'alçada, quasi igual que la torre Eiffel. Només vam ser-hi un dia i vam recórrer el centre d'aquesta dispersa ciutat... Com a objectes per a l'exposició no vam trobar gaire material, exceptuant unes botes de pell d'ovella per protegir-se del fred.

Auckland

Cuando llegamos allí íbamos once horas por delante de la hora de Barcelona. El mundo al revés, la cabeza hacia abajo, inicio del otoño... La sensación de estar muy lejos de todo, aunque la cultura británica esté muy presente en Auckland (¡también en el ámbito culinario!). En una visita al Auckland Museum, nos informamos sobre la cultura autóctona de los maoríes, todavía muy presente en la ciudad. La gente maorí se distingue sobre todo por su corpulencia física: los hombres son de complexión alta y muy fuerte. Las generaciones actuales ya no llevan el tatuaje facial tradicional de la cultura maorí, pero encontramos una muñequita para la colección con la

cara pintada de esta manera. Después de esta larga visita, fuimos a la Skytower de Auckland, con sus 365 m de altura, casi igual que la torre Eiffel. Sólo estuvimos un día y recorrimos el centro de esta dispersa ciudad... Como objetos para la exposición no encontramos mucho material, exceptuando unas botas de piel de oveja para protegerse del frío.

Auckland

Arriving here, we were 11 hours ahead of Barcelona time. The world is back to front, your head is upside down, the beginning of autumn... the feeling of being a long way from everything, even though British culture is very present in Auckland (even in the quality of the cuisine!). On a visit to Auckland Museum, we found out about the indigenous culture of the Maoris, which is still present in the city. Maori people can be spotted particularly by their physical size, the men are all strong and tall. The traditional facial tattoos of Maori culture are no longer common among the younger generations, but we found a doll for the collection with its face painted like that. After our long visit, we hit the heights: we visited Skytower in Auckland, which at 365 m is almost as high as the Eiffel tower. We were only staying one day, and we wandered around the centre of this spread-out city... as objects for the exhibition, we didn't find much, just some sheepskin boots to keep out the cold.

[link] [0 comments] [comment]

març/marzo/march 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 **19** 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 // 2003

ILLES FIJI /// ISLAS FIJI /// FIJI ISLANDS

Viti Levu-Nadi-Suva

L'arxipèlag de les Fiji consta d'unes tres-centes illes totes al bell mig de l'oceà Pacífic. O sigui que, essent la nostra última destinació, ens trobàvem realment en un punt ben perdut. Hi vam arribar de nit i abans de passar per la duana de Fiji ens va rebre un grup de guitarristes i cantants amb les típiques faldilles i amb flors a les orelles per donar-nos la benvinguda: *Bula Fiji!*

Cal destacar que fins a mitjan segle XIX el canibalisme va ser una pràctica molt estesa entre els pobles de l'interior. En les guerres tribals era costum menjar-se l'enemic, a vegades deixant-li observar com se li menjaven part del seu cos. La colonització britànica va posar fi a aquesta pràctica a mitjan segle XIX, però també va acabar pràcticament amb tota la cultura autòctona que existia fins aleshores. Entre les poques coses que s'han mantingut fins avui i que vam poder veure, hi ha dues tradicions culinàries: una és el *lovo*, una tècnica de preparar menjar escalfant unes pedres amb foc, damunt de les quals es col·loquen els aliments i, un cop estan molt calents, es tapen amb unes fulles gegantines i es colguen amb terra. L'altra tradició, que està molt estesa, és una beguda anomenada *yaquona* o *kava*, que es prepara amb les arrels d'una planta (*Piper methysticum*). Vam beure per primer cop *yaquona* a casa d'una noia que es diu Tokasa. Ella ens va preparar la beguda en un recipient curiós i no gaire ortodox: una balisa del mar tallada per la meitat.

Viti Levu-Nadi-Suva

El archipiélago de las Fiji consta de unas trescientas islas todas ellas en medio del océano Pacífico. O sea que, siendo nuestro último destino, nos encontrábamos realmente en un punto bien perdido. Llegamos de noche y

antes de pasar por la aduana de Fiji nos recibió un grupo de guitarristas y cantantes con las típicas faldas y con flores en las orejas para darnos la bienvenida: ¡Bula Fiji!

Hay que destacar que hasta mediados del siglo XIX el canibalismo fue una práctica muy extendida entre los pueblos del interior. En las guerras tribales era costumbre comerse al enemigo, a veces dejándole observar cómo se le comían parte de su cuerpo. La colonización británica acabó con esta práctica a mediados del siglo XIX, pero también acabó con casi toda la cultura autóctona que existía hasta entonces. Entre las pocas cosas que se han mantenido hasta ahora y que pudimos ver hay dos tradiciones culinarias: una es el *lovo*, una técnica de preparar comida calentando unas piedras con fuego, encima de las cuales se colocan los alimentos y, una vez están muy calientes, se tapan con unas hojas gigantes y se cubren con tierra. La otra tradición, que está muy extendida, es una bebida llamada *yaquona* o *kava*, que se prepara con las raíces de una planta (*Piper methysticum*). Bebimos por primera vez *yaquona* en casa de una chica llamada Tokasa. Ella nos preparó la bebida en un recipiente curioso y no muy ortodoxo: una baliza del mar cortada por la mitad.

Viti Levu-Nadi-Suva

The Fiji archipelago consists of some 300 islands, all in the middle of the Pacific ocean. So for our final destination, we found ourselves well and truly in the middle of nowhere. We arrived by night, and even before we had gone through Fiji customs, we were received by a group playing guitars and wearing the typical skirts, with flowers behind their ears and welcoming us: Bula Fiji!

It's worth mentioning that until the middle of the 19th century, cannibalism was very common among the inland villages. In tribal battles, it was customary to eat your enemy, sometimes while he watched you eat part of his body. British colonisation ended this practise in the middle of the 19th

century, but it also put an end to almost all the indigenous culture that had existed up until then. Among the few things that have survived until now and that we were able to see, were two culinary traditions: one is the *lovo*, a technique for preparing food by heating stones in the fire, placing the food on top of them when they are very hot, then covering them with giant leaves and heaping earth on top of them. The other tradition that is very widespread is a drink called *Yaquona* or *Kava*, which is made using the roots of the pepper plant (*piper methysticum*). We drank *Yaquona* for the first time at the house of a girl called Tokasa. She prepared the drink for us in a curious and not very orthodox recipient: a ship's buoy cut in half.

[[link](#)] [0 comments] [[comment](#)]

UN PROJECTE DEL / UN PROYECTO DEL
/ A PROJECT BY

PER AL / PARA EL / FOR

IDEA I DIRECCIÓ / IDEA Y DIRECCIÓN / CONCEPT
AND DIRECTION

Junta Gestora del FAD:
Junta Gestora del FAD:
FAD Executive Board:

Juli Capella

PRESIDENT / PRESIDENTE

Claret Serrahima

VICEPRESIDENT / VICEPRESIDENTE

Emili Padrós

SECRETARI / SECRETARIO / SECRETARY

Josep Bohigas

TRESORER / TESORERO / TREASURER

Òscar Guayabero

COL·LABORADOR ESPECIAL / COLABORADOR ESPECIAL /
SPECIAL COLLABORATOR

COMISSARI / COMISARIO / CURATOR

Uli Marchsteiner

COMITÉ CIENTÍFIC / COMITÉ CIENTÍFICO /
SCIENTIFIC COMMITTEE

Antonio Miralda

(ARTISTA) / (ARTISTA) / (ARTIST)

Mikel Aramburu

ANTROPÒLEG / ANTROPÓLOGO / ANTHROPOLOGIST

Albert Padrol

LLIBRERIA ALTAÏR / LIBRERÍA ALTAÏR / ALTAÏR BOOKSHOP

Pep Bernades

LLIBRERIA ALTAÏR / LIBRERÍA ALTAÏR / ALTAÏR BOOKSHOP

ASSISTENT DE RECERCA, FOTOGRAFIA I VIDEO / ASISTENTE
DE BÚSQUEDA, FOTOGRAFÍA Y VIDEO / RESEARCH,
PHOTOGRAPHY AND VIDEO ASSISTANT

Leo Schatzl

GUIES LOCALS / GUIAS LOCALES / LOCAL GUIDES

CANADÀ: **Louis Gagnon, Doris Paul**

EUA: **Ilona Pachler, Paul Dickerson**

MÈXIC: **Carla Mendoza, Memo Garcia**

BRASIL: **Nilma Bentes, Bruno Santos**

Corréa MARROC: **Hassan Inhiti,**

Rachid Marouane SENEGAL: **Nzachée**

Noumbissi, Ndangali Remy

Friends KENYA: **Gabriel Wambua**

ZANZÍBAR: **Said Ahmed, Fauz Issa**

Abassi ÍNDIA: **Abhishek Verma** JAPÓ:

Shimpatiro Ishigami XINA: **Samira**

Tovar Badt, Margarita Ou Yang

Yuan BALI: **Komang Buana Permai,**

Max Knaus ILLES FIJI: **Tusai Vuniwai**

IMATGE I DISSENY GRÀFIC / IMAGEN Y DISEÑO GRÁFICO /
IMAGE AND GRAPHIC DESIGN

David Torrents

DISSENY DE L'EXPOSICIÓ / DISEÑO DE LA EXPOSICIÓN /
EXHIBITION DESIGN

Niall O'Flynn

DOCUMENTACIÓ / DOCUMENTACIÓN / DOCUMENTATION

Stefanie Dörper

PÀGINA WEB / PÁGINA WEB / WEBSITE

Rebecca Ruminak

COORDINACIÓ / COORDINACIÓN / COORDINATION

Jordi Torrents

Francina Cardona

PATROCINI / PATROCINIO / SPONSORSHIP

Claire Laurence

RELACIONS PÚBLIQUES / RELACIONES PÚBLICAS /
PUBLIC RELATIONS

Ester Camprubí

PREMSA / PRENSA / PRESS

Cristina Gosálvez

GESTIÓ ECONÒMICA / GESTIÓN ECONÓMICA / ACCOUNTS

Olivia Tomic

TEXTOS / TEXTS

**Uli Marchsteiner i els autors citats/ y los
autores citados / and quoted authors**

TRADUCCIÓ AL CATALÀ I AL CASTELLÀ I CORRECCIÓ DE
TEXTOS / TRADUCCIÓN AL CATALÁN Y AL CASTELLANO
Y CORRECCIÓN DE TEXTOS / SPANISH AND CATALAN
TRANSLATION AND PROOF-READING

Ester Arana

TRADUCCIÓ A L'ANGLÈS I CORRECCIÓ DE TEXTOS /
TRADUCCIÓN AL INGLÉS Y CORRECCIÓN DE TEXTOS /
ENGLISH TRANSLATION AND PROOF-READING

Jonathan Bennett

FOTOGRAFIES / FOTOGRAFÍAS / PHOTOGRAPHY

Leo Schatzl

EXCEPTE / EXCEPTO / EXCEPT

Xavi Padrós

p. 3 (b), 4 (b, h), 5 (a, e, f), 37 (d), 50 (a),
64 (c), 66 (b), 70 (c), 86 (c), 96 (a),
98 (e), 100 (c), 119 (b), 129 (a), 131 (a),
146 (b), 151 (b), 152 (e), 166 (f), 168 (a),
171 (a), 175 (d), 177 (b), 248

Josep Casanova

p. 46, 62, 74, 76, 84, 88, 90, 92, 106,
108, 120, 132, 140, 148, 158, 162

Minguo & Josef Margraf

p. 110 (d)

Rafael Vargas

portada / portada / front cover

Jordi Bernadó contraportada /

contraportada / back cover

PREIMPRESSIÓ / PREIMPRESIÓN / PRE-PRINTING

Jordi Ubanell

Oriol Batalla

TRACTAMENT FOTOGRÀFIC / TRATAMIENTO FOTOGRÁFICO /
IMAGE PROCESSING

Xavi Padrós (Estudi Zero_A)

EDICIÓ DEL MATERIAL AUDIOVISUAL DE L'EXPOSICIÓ /
EDICIÓN DEL MATERIAL AUDIOVISUAL DE LA EXPOSICIÓN /
EXHIBITION AUDIO-VISUAL EDITING

Max Young

MUNTATGE DE L'EXPOSICIÓ / MONTAJE DE LA EXPOSICIÓN /
EXHIBITION INSTALLATION

Niall O'Flynn Designer MCSD:

Niall O'Flynn, Gabriel Fontanillo,

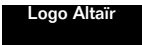
Hernando Muñoz, Jorge Peñagarikano

Mariana González, Neus Quer

PATROCINAT PER / PATROCINADO POR / SPONSORED BY

AMB EL SUPORT DE / CON EL APOYO DE / WITH THE
SUPPORT OF

AMB LA COL·LABORACIÓ DE / CON LA COLABORACIÓN DE /
WITH THE COLLABORATION OF

**3M, Alessi, IDPA, Ikea, Jané, Laboratori
Pro40, NaniMarquina, Pioneer,
Ferretería Porxas, Ruedas Alex, Servei
Estació, Vinçon**

AGRAÏMENTS / AGRADECIMIENTOS / THANKS TO

**Sara Alonso, Patrice Arnoud, Layadi
Atouishen, Sergi Avilar, Enric Bayona,
Josep Lluís Berdonces, Krushna
Chandra, Clarence Cruz, Virginia Deal,
Moussa Dieng, Laia Escribá Nadal,
Anne Fauteux, Monica Gaspar, Vuai
Hesabu Ali, Ma Ying Huan, Peter Kioko
Nihaku, Ulrike Laurenze, Heiko Lengnik,
Isabel López, Anna Maio, Rosmarie
Marchsteiner, Cecilé Martín, Finau
Mere, Ferran Morilla, Rudi Palla, Mari-
Angeles Pujol, Jiao Qiu Fen, Jiao Qiu
Wen, Ouyang Qihui, David Ribas, Shin-
Ichi Sagara, Gerard Simeon, Omar Tihiri,
Marta Tilles, Khadija Tnana, Samira
Tovar Badt, Vuniwai Family, Hassan
Ussi, Mark Winter, Lea Torrents**

© 2004, FAD (Foment de les Arts

Decoratives), Fòrum de les Cultures

Barcelona 2004, Lunwerg

© dels textos i les fotografies: els autors

© de los textos y las fotografías: los

autores

© of texts and photography: the authors

URGENT - exit
el
cañon

**SALIDA DE
EMERGENCIA**

GA's

[Handwritten signature]

A red door set within a light-colored tiled wall. The door is heavily marked with graffiti. At the top, 'URGENT - exit' is written in black. To the left of the door handle, 'el cañon' is written vertically. In the center, a green rectangular sign with a white border contains the text 'SALIDA DE EMERGENCIA' in white capital letters. Below the sign, there is a large, stylized black graffiti tag that appears to be 'GA's'. At the bottom of the door, there is a large, complex black graffiti signature. A black door handle is located on the right side of the door. The door shows signs of wear and tear, with some paint chipped away.